

TIRUKKURAL

Rev. DR. G. U. Pope

பொருளடக்கம்

அறத்துப்பால்

1. பாயிரவியல்	அதிகாரம்: 1 முதல் 4 வரை
2. இல்லறவியல்	அதிகாரம்: 5 முதல் 34 வரை
3. துறவறவியல்	அதிகாரம்: 35 முதல் 37 வரை
4. ஊழியல்	அதிகாரம்: 38

பொருட்பால்

1. அரசியல்	அதிகாரம்: 39 முதல் 63 வரை
2. அமைச்சியல்	அதிகாரம்: 64 முதல் 73 வரை
3. அரணியல்	அதிகாரம்: 74 முதல் 75 வரை
4. கூழியல்	அதிகாரம்: 76
5. படையியல்	அதிகாரம்: 77 முதல் 78 வரை
6. நட்பியல்	அதிகாரம்: 79 முதல் 95 வரை
7. குடியியல்	அதிகாரம்: 96 முதல் 108 வரை

இன்பத்துப்பால்

1. களவியல்	அதிகாரம்: 109 முதல் 115 வரை
2. கற்பியல்	அதிகாரம்: 116 முதல் 133 வரை

திருக்குறளை எப்படிப் படிப்பது?

எப்பொருள், யார்-யார்-வாய்க் கேட்பினும்; அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள், காண்பது; அறிவு.

1. யார் சொல்வதையும், உண்மை என்று நம்பக்கூடாது.
2. கேள்விகள் கேட்க, கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
3. என்ன கேள்விகள்?
 1. இது உண்மையா?
 2. ஏன்? எப்பொழுது?
 3. எப்படி? எங்கு?
 4. ஆதாரம் எது? உண்மையான ஆதாரமா?
 5. பிற கேள்விகள்? என்ன கேட்கலாம்?

சொல்லுக, சொல்லில் பயன்-உடைய! சொல்லற்க,
சொல்லில் பயன்-இலாச் சொல்!

1. எவை பயன் உடையவை? எவை பயன் இல்லாதவை? ஏன்?
2. பயன் உடையவை: ஆராய்ந்து, தெளிய வேண்டும்
 1. எது எனக்கு நல்ல வழியில் உயர்வைத் தரும்?
 2. எது எனக்கு நல்லது?
3. பயன் இல்லாதவை: ஆராய்ந்து, தெளிய தேவை-இல்லாதவை.
எனக்குத் தெரியாது என்று ஒதுக்கி விட வேண்டும். அதைப் பற்றிப்
பேசுவதையும், கேட்பதையும் தவிர்க்க வேண்டும்.

கற்க, கசடு-அற, கற்பவை; கற்ற-பின்,
நிற்க, அதற்குத் தக!

1. கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். (எதை? ஏன்? எப்படி? யாரிடம்?)
2. நன்றாக கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
3. நன்றாக கற்று (ஆராய்ந்து, முயற்சி செய்து, பயிற்சி செய்து), தெளிய
வேண்டும்.
4. கற்றதை தினமும் பயன்படுத்த வேண்டும். அதன் வழியில்
நடக்கவேண்டும்.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை

திருவள்ளுவர் திருக்குறளைக் கற்கும் ஒவ்வொருவரும், தத்தமக்குக்
கிடைக்கும் உரைகளைத் துணையாக வைத்துக்கொண்டு, குறள்களின்
பொருள்களைத் தானே ஆராய வேண்டும் என்பது என் விருப்பம்.

திருக்குறள் - உற்சாகம் ஊட்டும் வரிகள் - தினமும்

உள்ளத்து அனையது, உயர்வு.

அசாவாமை வேண்டும்;

என் உயர்வு, என்னிடம் உள்ளது. நல்ல எண்ணத்தோடு, நல்ல செயலை, நல்ல முயற்சியோடு நான் செய்தால், என் உயர்வு நிச்சயம். மன உறுதியோடு முயற்சி செய்வேன்.

முயற்சி, திருவினை ஆக்கும்.

முயற்சி, தன்-மெய்-வருத்தக் கூலி-தரும்.

பெருமை, முயற்சி தரும்.

மனம்-தூய்மை, செய்-வினை தூய்மை;

அகம்-தூய்மை, வாய்மையால் காணப்படும்.

மனத்துக்கண் மாசு-இலன் ஆதல்;

பணிவு-உடையன், இன்சொலன் ஆதல்;

பொறுமை-உடைமை, போற்றி ஒழுகப்-படும்.

நல்லதை நினைப்பேன். நல்லதை பேசுவேன்.

அளவாக பேசுவேன். நல்லதை செய்வேன்.

பணியையும், பொறுமையையும் வளர்த்துக் கொள்வேன்.

அற்றார் அழி-பசி தீர்த்தல்!

பசியால் வாடுபவர்க்கு/இல்லை என்று கேட்பவர்க்கு, என்னால் முடிந்ததை கொடுப்பேன்.

அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்-சொல்;

நெடு-நீர், மறவி, மடி, துயில்;

புறம்-கூறான் என்றல் இனிது.

பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடும் சொல் - இவைகளை முயற்சி செய்து தவிர்ப்பேன்.

காலம் தாழ்த்தி செய்தல், மறதி, சோம்பல், அளவுக்கு மீறிய தூக்கம் - இவைகளை முயற்சி செய்து தவிர்ப்பேன்.

அற்றால், அளவு-அறிந்து உண்க!

பசித்தால், உடலுக்கு நலம் தருவதை, அளவாக சாப்பிடுவேன்.

உடலுக்கு நலம் தராத உணவை, தவிர்ப்பேன்.

நன்றி

1. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்
2. தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் - திருக்குறள்
3. தமிழிணையம் - மின்னூலகம்
4. மதுரை தமிழ் இலக்கிய மின்தொகுப்புத் திட்டம்
5. அழகி - மென்பொருள் செயலி

இந்த முயற்சி, அனைவரும் திருக்குறளை

1. எளிதில் படிக்க
2. நகல் எடுக்க
3. ஒரு அதிகாரத்தை மட்டும் நகல் எடுத்து படிக்க
4. தாளில் படிக்க வசதியாக, எழுத்து அளவு பெரியதாக

1. திருக்குறள் முழுவதும், தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தின் வலைத்தளத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.
2. சில இடங்களில், படிப்பதற்கு எளிதாக மாற்றப்பட்டு உள்ளது.

நன்றி

1. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய, உரை ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும்.
2. இனி காலத்தின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப, தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், பிற மொழிகளிலும் உரை எழுதப்போகும் ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும்.

நிறை-உடைமை நீங்காமை வேண்டின்; பொறை-உடைமை, போற்றி ஒழுகப்-படும்.

Topics

1. கடவுள் வாழ்த்து	1
1. The Praise of God	2
2. வான் சிறப்பு	3
2. The Excellence of Rain	4
3. நீத்தார் பெருமை	5
3. The Greatness of Ascetics	6
4. அறன் வலியுறுத்தல்	7
4. Assertion of the Strength of Virtue	8
5. இல்வாழ்க்கை	9
5. Married Life	10
6. வாழ்க்கைத்துணை நலம்	11
6. The Goodness of the Help to Domestic Life	12
7. புதல்வரைப் பெறுதல்	13
7. The Obtaining of Sons	14
8. அன்பு உடைமை	15
8. The Possession of Love	16
9. விருந்து ஓம்பல்	17
9. Cherishing Guests	18
10. இனியவை கூறல்	19
10. The Utterance of Pleasant Words	20
11. செய்ந்நன்றி அறிதல்	21
11. The Knowledge of Benefits Conferred: Gratitude	22
12. நடுவு நிலைமை	23
12. Impartial Justice	24
13. அடக்கம் உடைமை	25
13. The Possession of Self-restraint	26
14. ஒழுக்கம் உடைமை	27
14. The Possession of Decorous Conduct	28
15. பிறன் இல் விழையாமை	29
15. Not Coveting Another's Wife	30
16. பொறை உடைமை	31
16. The Possession of Patience: Forbearance	32
17. அழுக்காறாமை	33
17. Absence of Envy	34
18. வெஃகாமை	35
18. Absence of Covetousness	36
19. புறம் கூறாமை	37
19. Not Backbiting	38
20. பயன் இல சொல்லாமை	39
20. The Not Speaking Profitless Words	40
21. தீவினை அச்சம்	41
21. Dread of Evil Deeds	42

22. ஒப்புரவு அறிதல்	43
22. The knowledge of what is Befitting a Man's Position	44
23. ஈகை	45
23. Giving	46
24. புகழ்	47
24. Renown	48
25. அருள் உடைமை	49
25. The Possession of Grace: Benevolence	50
26. புலால் மறுத்தல்	51
26. The Refusal of Flesh	52
27. தவம்	53
27. Penitence: Mortification	54
28. கூடா ஒழுக்கம்	55
28. Inconsistent Conduct	56
29. கள்ளாமை	57
29. The Absence of Fraud	58
30. வாய்மை	59
30. Truthfulness	60
31. வெகுளாமை	61
31. Absence of Wrath	62
32. இன்னா செய்யாமை	63
32. Inflicting No Pain	64
33. கொல்லாமை	65
33. Not killing	66
34. நிலையாமை	67
34. Instability	68
35. துறவு	69
35. Renunciation	70
36. மெய் உணர்தல்	71
36. Perception of the True	72
37. அவா அறுத்தல்	73
37. The Extirpation of Desire	74
38. ஊழ்	75
38. Fate	76
39. இறைமாட்சி	77
39. Kingly Greatness	78
40. கல்வி	79
40. Learning	80
41. கல்லாமை	81
41. The Absence of Learning	82
42. கேள்வி	83
42. Hearing	84
43. அறிவுடைமை	85

43. The Possession of Knowledge: Wisdom	86
44. குற்றம் கடிதல்	87
44. The Correction of Faults	88
45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	89
45. Seeking the Aid of Great Men	90
46. சிற்றினம் சேராமை	91
46. Not Associating with the Mean	92
47. தெரிந்து செயல் வகை	93
47. Acting after due Consideration	94
48. வலி அறிதல்	95
48. Recognition of Power Energy	96
49. காலம் அறிதல்	97
49. Recognition of Opportunity	98
50. இடன் அறிதல்	99
50. Recognition of Place	100
51. தெரிந்து தெளிதல்	101
51. Examination before Reposing Confidence	102
52. தெரிந்து வினையாடல்	103
52. Employment of Duly-Selected Agents	104
53. சுற்றம் தழால்	105
53. Cherishing Kindred	106
54. பொச்சாவாமை	107
54. Absence of Self-Forgetfulness	108
55. செங்கோன்மை	109
55. The Right Sceptre	110
56. கொடுங்கோன்மை	111
56. Tyranny	112
57. வெருவந்த செய்யாமை	113
57. Not Acting so as to Inspire Fear	114
58. கண்ணோட்டம்	115
58. Benignity	116
59. ஒற்று ஆடல்	117
59. The use of Detectives	118
60. ஊக்கம் உடைமை	119
60. Magnanimity: Elevation of Mind	120
61. மடி இன்மை	121
61. The Absence of Sloth	122
62. ஆள்வினை உடைமை	123
62. Manly Activity	124
63. இடுக்கண் அழியாமை	125
63. Not Despairing in Afflicting Times	126
64. அமைச்சு	127
64. The Ministry	128

65. சொல் வன்மை	129
65. Power in Words	130
66. வினைத் தூய்மை	131
66. Purity in Deed	132
67. வினைத் திட்டம்	133
67. Firmness in Deed	134
68. வினை செயல் வகை	135
68. The Method of Action	136
69. தூது	137
69. The Embassy	138
70. மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்	139
70. Conduct in the Presence of the King	140
71. குறிப்பு அறிதல்	141
71. The Knowledge of Indications	142
72. அவை அறிதல்	143
72. The Knowledge of the Council Chamber	144
73. அவை அஞ்சாமை	145
73. Not Quailing before the Council	146
74. நாடு	147
74. The Land	148
75. அரண்	149
75. The Fort	150
76. பொருள் செயல் வகை	151
76. The Method of Collecting Revenue	152
77. படை	153
77. The Excellence of an Army	154
78. படைச் செருக்கு	155
78. Military Spirit	156
79. நட்பு	157
79. Friendship : Allies	158
80. நட்பு ஆராய்தல்	159
80. Scrutiny of Friendship	160
81. பழைமை	161
81. Familiarity	162
82. தீ நட்பு	163
82. Evil Friendship	164
83. கூடா நட்பு	165
83. Faithless Friendship	166
84. பேதைமை	167
84. Folly	168
85. புல்லறிவு ஆண்மை	169
85. Ignorance	170
86. இகல்	171

86. Hostility	172
87. பகைமாட்சி	173
87. The Excellence of Hate	174
88. பகைத் திறம் தெரிதல்	175
88. Skill in the Conduct of Quarrels	176
89. உட்பகை	177
89. Secret Enmity: Treachery	178
90. பெரியாரைப் பிழையாமை	179
90. Not Offending the Great	180
91. பெண்வழிச் சேறல்	181
91. Not Going in the Wife's Way	182
92. வரைவு இல் மகளிர்	183
92. Wanton Women	184
93. கள் உண்ணாமை	185
93. Abstinence from Toddy	186
94. சூது	187
94. Gaming (Gambling)	188
95. மருந்து	189
95. Medical Art	190
96. குடிமை	191
96. Nobility	192
97. மானம்	193
97. Honour	194
98. பெருமை	195
98. Greatness	196
99. சான்றாண்மை	197
99. Perfect Excellence	198
100. பண்பு உடைமை	199
100. Courtesy	200
101. நன்றி இல் செல்வம்	201
101. Wealth without Benefit	202
102. நாண் உடைமை	203
102. The Possession of Shame	204
103. குடி செயல் வகை	205
103. The Way to Sustain the Family	206
104. உழவு	207
104. Agriculture	208
105. நல்குரவு	209
105. Poverty	210
106. இரவு	211
106. Mendicancy	212
107. இரவு அச்சம்	213
107. The Dread of Mendicancy	214

108. கயமை	215
108. Vileness	216

1. கடவுள் வாழ்த்து

- 1 அகரம்-முதல, எழுத்து-எல்லாம்; ஆதி-பகவன் முதற்றே, உலகு.
- 2 கற்றதனால் ஆய பயன்-என்கொல்; வால்-அறிவன் நல்-தாள் தொழாஅர் எனின்?
- 3 மலர்மிசை ஏகினான் மாண்-அடி சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடு-வாழ்வார்.
- 4 வேண்டுதல், வேண்டாமை இலான்; அடி-சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும், இடும்பை-இல.
- 5 இருள்-சேர் இரு-வினையும் சேரா; இறைவன் பொருள்-சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.
- 6 பொறி-வாயில் ஐந்து-அவித்தான்; பொய்-தீர் ஒழுக்க நெறி-நின்றார், நீடு-வாழ்வார்.
- 7 தனக்கு-உவமை இல்லாதான் தாள்-சேர்ந்தார்க்கு-அல்லால், மனக்-கவலை மாற்றல் அரிது.
- 8 அற-ஆழி அந்தணன் தாள்-சேர்ந்தார்க்கு-அல்லால், பிற-ஆழி நீந்தல் அரிது.
- 9 கோள்-இல் பொறியில் குணம்-இலவே; எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத் தலை.
- 10 பிறவிப் பெருங்-கடல் நீந்துவர்; நீந்தார், இறைவன் அடி சேராதார்.

1. The Praise of God

- 1 A, as its first of letters, every speech maintains;
The 'Primal Deity' is First through all the world's domains

- 2 No Fruit have men of all their studied lore,
Save they the 'Purely Wise One's' feet adore.

- 3 His Feet, 'who o'er the full- blown flower hath past,' who gain
In bliss long time shall dwell above this earthly plain.

- 4 His foot, 'Whom want affects not, irks not grief', who gain
Shall not, through every time, of any woes complain.

- 5 The men, 'who on the "King's' true praised delight to dwell,
Affects not them the fruit of deeds done ill or well.

- 6 Long live they blest, who've stood in path from falsehood freed;
His, 'Who quenched lusts that from the sense-gates five proceed.

- 7 Unless His foot, 'to Whom none can compare,' men gain,
'Tis hard for mind to find relief from anxious pain.

- 8 Unless His feet, the Sea of Good, the Fair and Bountiful,'men gain,
'Tis hard the further bank of being's changeful sea to attain.

- 9 Before His Foot, 'the Eight-fold Excellence,' with unbent head,
Who stands, like palsied sense, is to all living functions dead.

- 10 They swim the sea of births, the 'Monarch's' foot who gain;
None other's reach the shore of being's mighty main.

2. வான் சிறப்பு

- 11 வான்-நின்று உலகம், வழங்கி வருதலால்,
தான்-அமிழ்தம்-என்று உணரல்-பாற்று.
- 12 துப்பார்க்குத் துப்பு-ஆய துப்பு-ஆக்கி; துப்பார்க்குத்
துப்பு-ஆய தூஉம்; மழை.
- 13 விண்-இன்று-பொய்ப்பின்; விரிநீர் வியன்-உலகத்து-
உள் நின்று-உடற்றும்; பசி.
- 14 ஏரின் உழாஅர், உழவர்; புயல்-என்னும்
வாரி வளம்-குன்றிக்கால்.
- 15 கெடுப்பதூஉம், கெட்டார்க்குச் சார்வாய்; மற்று-ஆங்கே
எடுப்பதூஉம்; எல்லாம் மழை.
- 16 விசம்பின் துளி, வீழின்-அல்லால்; மற்று-ஆங்கே
பசும்-புல் தலை காண்பு-அரிது.
- 17 நெடுங்-கடலும் தன்-நீர்மை குன்றும்; தடிந்து-எழிலி
தான்-நல்காது ஆகி-விடின்.
- 18 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது; வானம்
வறக்குமேல், வானோர்க்கும், ஈண்டு.
- 19 தானம், தவம் இரண்டும் தங்கா வியன்-உலகம்;
வானம் வழங்காது எனின்.
- 20 நீர்-இன்று அமையாது உலகு-எனின்; யார்யார்க்கும்
வான்-இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

2. The Excellence of Rain

- 11 The World its course maintains through life that rain unfailing gives;
Thus rain is known the true ambrosial food of all that lives.
- 12 The rain makes pleasant food for eaters rise;
As food itself, thirst-quenching draught supplies.
- 13 If clouds. The promised rain, deceive, and in the sky remain,
Famine, sore torment, stalks o'er earth's vast ocean-girdled plain.
- 14 If clouds their wealth on waters fail on earth to pour,
The ploughers plough with oxen's sturdy team no more.
- 15 'Tis rain works all: it ruin spreads, then timely aid supplies;
As, in the happy days before, it bids the ruined rise.
- 16 If from the clouds no drops of rain are shed,
'Tis rare to see green herb lift up its head.
- 17 If clouds restrain their gifts and grant no rain,
The treasures fail in ocean's wide domain.
- 18 If heaven grow dry, with feast and offering never more,
Will men on earth the heavenly ones adore.
- 19 If heaven its watery treasures ceases to dispense,
Through the wide world ceases gifts, and deeds of 'penitence'.
- 20 When water fails, functions of nature cease, you say;
Thus when rain fails, no men can walk in 'duty's ordered way'.

3. நீத்தார் பெருமை

- 21 ஒழுக்கத்து நீத்தார்-பெருமை, விழுப்பத்து வேண்டும்; பனுவல் துணிவு.
- 22 துறந்தார் பெருமை துணைக்-கூறின்; வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்-கொண்டற்று.
- 23 இருமை, வகை-தெரிந்து ஈண்டு அறம்-பூண்டார்; பெருமை பிறங்கிற்று, உலகு.
- 24 உரன்-என்னும் தோட்டியான், ஓர்-ஐந்தும்-காப்பான்; வரன்-என்னும் வைப்பிற்கு, ஓர்-வித்து.
- 25 ஐந்து-அவித்தான்-ஆற்றல்; அகல் விசம்புளார் கோமான் இந்திரனே சாலும், கரி.
- 26 செயற்கு-அரிய செய்வார் பெரியர்; சிறியர் செயற்கு-அரிய செய்கலாதார்.
- 27 சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று ஐந்தின்-வகை தெரிவான்கட்டே; உலகு.
- 28 நிறை-மொழி மாந்தர் பெருமை; நிலத்து மறை-மொழி காட்டிவிடும்.
- 29 குணம்-என்னும் குன்று-ஏறி நின்றார், வெகுளி கணம்-ஏயும், காத்தல் அரிது.
- 30 அந்தணர் என்போர் அறவோர்; மற்று-எவ்-உயிர்க்கும் செந்-தண்மை பூண்டு-ஒழுகலான்.

3. The Greatness of Ascetics

- 21 The settled rule of every code requires, as highest good,
Their greatness who, renouncing all, true to their rule have stood.
- 22 As counting those that from the earth have passed away,
'Tis vain attempt the might of holy men to say.
- 23 Their greatness earth transcends, who, way of both worlds weighed,
In this world take their stand, in virtue's robe arrayed.
- 24 He, who with firmness' curb the five restrains,
Is seed for soil of yonder happy plains.
- 25 Their might who have destroyed 'the five,' shall soothly tell
Indra, the lord of those in heaven's wide realms that dwell.
- 26 Things hard in the doing will great men do;
Things hard in the doing the mean eschew.
- 27 Taste, light, touch, sound , and smell: who knows the way
Of all the five, -the world submissive owns his sway.
- 28 The might of men whose word is never vain,
The 'Secret word' shall to the earth proclaim.
- 29 The wrath 'tis hard e'en for an instant to endure,
Of those who virtue's hill have scaled, and stand secure.
- 30 Towards all that breathe, with seemly graciousness adorned they live;
And thus to virtue's son's the name of 'Anthandar' men give.

4. அறன் வலியுறுத்தல்

- 31 சிறப்பு-ஈனும்; செல்வமும்-ஈனும்; அறத்தின் ஊடங்கு ஆக்கம் எவனோ, உயிர்க்கு.
- 32 அறத்தின் ஊடங்கு ஆக்கமும் இல்லை; அதனை மறத்தலின் ஊடங்கு இல்லை கேடு.
- 33 ஒல்லும்-வகையான் அறவினை, ஓவாதே செல்லும்-வாய் எல்லாம் செயல்.
- 34 மனத்துக்கண் மாசு-இலன் ஆதல்; அனைத்து-அறன்; ஆகுல நீர, பிற.
- 35 அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னாச்-சொல்; நான்கும் இழுக்கா இயன்றது, அறம்.
- 36 'அன்று-அறிவாம்' என்னாது, அறம்-செய்க; மற்று-அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத்-துணை.
- 37 'அறத்து-ஆறு-இது' என-வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தானொடு ஊர்ந்தான் இடை.
- 38 வீழ்-நாள் படாஅமை நன்று-ஆற்றின்; அஃது-ஒருவன் வாழ்-நாள் வழி-அடைக்கும் கல்.
- 39 அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்று-எல்லாம் புறத்த; புகழும் இல.
- 40 செயற்பாலது ஓரும் அறனே; ஒருவற்கு உயற்பாலது ஓரும் பழி.

4. Assertion of the Strength of Virtue

- 31 It yields distinction, yields prosperity: what gain
Greater than virtue can a living man obtain?
- 32 No greater gain than virtue aught can cause;
No greater loss than life oblivious of her laws.
- 33 To finish virtue's work with ceaseless effort strive,
What way thou may'st where'er thou see'st the work may thrive.
- 34 Spotless be thou in mind! This only merits virtue's name;
All else, mere pomp of idle sound, no real worth can claim.
- 35 'Tis virtue when, his footsteps sliding not through envy, wrath,
Lust, evil speech-these four, man onwards moves in ordered path.
- 36 Do deeds of virtue now, Say not, 'To-morrow we'll be wise';
Thus, when thou diest, shalt thou find a help that never dies.
- 37 Needs not in words to dwell on virtue's fruits; compare
The man in litter borne with them that toiling bear!
- 38 If no day passing idly, good to do each day toil,
A Stone 't will be to block the way of future days of moil.
- 39 What from virtue floweth, yieldeth dear delight;
All else extern, is void of glory's light.
- 40 'Virtue' sums the things that should be done;
'Vice' sums the things that man should shun.

5. இல்வாழ்க்கை

- 41 இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்பு-உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை.
- 42 துறந்தார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்; இல்வாழ்வான் என்பான் துணை.
- 43 தென்புலத்தார், தெய்வம், விருந்து, ஒக்கல், தான்; என்று ஆங்கு- ஐம்புலத்து-ஆறு, ஓம்பல் தலை.
- 44 பழி-அஞ்சிப் பாத்து ஊண்-உடைத்தாயின்; வாழ்க்கை வழி-எஞ்சல், எஞ்ஞான்றும், இல்.
- 45 அன்பும், அறனும் உடைத்து-ஆயின்; இல்வாழ்க்கை பண்பும், பயனும் அது.
- 46 அறத்து-ஆற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின்; புறத்து-ஆற்றில் போஓய்ப் பெறுவது எவன்?
- 47 இயல்பினான், இல்வாழ்க்கை-வாழ்பவன் என்பான்; முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.
- 48 ஆற்றின் ஒழுக்கி, அறன்-இழுக்கா இல்வாழ்க்கை; நோற்பாரின் நோன்மை-உடைத்து.
- 49 அறன்-எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும் பிறன்-பழிப்பது இல்-ஆயின் நன்று.
- 50 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்; வான்-உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

5. Married Life

- 41 The men of household virtue, firm in way of good, sustain
The other orders three that rule professed maintain.
- 42 To anchorites, to indigent, to those who've passed away,
The man for household virtue famed is needful help and stay.
- 43 The manes, God. Guest, Kindred, self, in due degree
These Five to cherish well is chiefest charity.
- 44 Who shares his meal with other, while all guilt he shuns,
His virtuous line unbroken though the ages runs.
- 45 If love and virtue in the household reign,
This is of life the perfect grace and gain.
- 46 If man in active household life a virtuous soul retain,
What fruit from other modes a virtue can he gain?
- 47 In nature's way who spends his calm domestic days,
'Mid all that strive for virtue's crown hath foremost place.
- 48 Others it sets upon their way, itself from virtue ne'er declines;
Than stern ascetics' pains such life domestic brighter shines.
- 49 The life domestic rightly bears true virtue's name;
That other too, if blameless found, due praise may claim.
- 50 Who shares domestic life, by household virtues graced,
Shall, mid the Gods, in heaven who dwell, be placed.

6. வாழ்க்கைத்துணை நலம்

- 51 மனைத்-தக்க மாண்பு-உடையள்-ஆசி, தற்-கொண்டான் வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை.
- 52 மனை-மாட்சி, இல்லாள்கண் இல்-ஆயின்; வாழ்க்கை எனை-மாட்சித்து-ஆயினும், இல்.
- 53 இல்லது-என், இல்லவள் மாண்பு-ஆனால்? உள்ளது-என், இல்லவள் மாணாக்கடை?
- 54 பெண்ணின் பெருந்தக்க யா-உள? கற்பு-என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்?
- 55 தெய்வம் தொழாஅள், கொழுநன், தொழுது-எழுவாள்; 'பெய்' என, பெய்யும் மழை.
- 56 தற்காத்து, தற்-கொண்டாற்-பேணி, தகை-சான்ற சொற்காத்து, சோர்வு-இலாள்; பெண்.
- 57 சிறை-காக்கும் காப்பு, எவன்-செய்யும்? மகளிர் நிறை-காக்கும் காப்பே, தலை.
- 58 பெற்றாற்-பெறின் பெறுவர், பெண்டிர்; பெருஞ்-சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழும் உலகு.
- 59 புகழ்-புரிந்த இல்-இலோர்க்கு இல்லை; இகழ்வார்-முன் ஏறு-போல் பீடு- நடை.
- 60 'மங்கலம்' என்ப, மனைமாட்சி; மற்று-அதன் நன்கலம், நன்-மக்கட்-பேறு.

6. The Goodness of the Help to Domestic Life

- 51 As doth the house beseem, she shows her wifely dignity;
As doth her husband's wealth befit, she spends: helpmeet is she.
- 52 If household excellence be wanting in the wife,
Howe'er with splendour lived, all worthless is the life.
- 53 There is no lack within the house, where wife in worth excels,
There is no luck with the house, where wife dishonoured dwells.
- 54 If women might of chastity retain,
What choicer treasure doth the world contain?
- 55 No God adoring, low she bends before her lord;
Then rising, serves: the rain falls instant at her word!
- 56 Who guards herself, for husband's comfort cares, her household's fame,
In perfect wise with sleepless soul preserves, -give her a woman's name.
- 57 Of what avail is watch and ward?
Honour's a woman's safest guard.
- 58 If wife be wholly true to him who gained her as his bride,
Great glory gains she in the world where gods bliss abide.
- 59 Who have not spouses that in virtue's praise delight,
They lion-like can never walk in scorner's sight.
- 60 The house's 'blessing', men pronounce the house - wife excellent;
The gain of blessed children is its goodly ornament.

7. புதல்வரைப் பெறுதல்

- 61 பெறுமவற்றுள் யாம்-அறிவது-இல்லை; அறிவு-அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற.
- 62 எழு-பிறப்பும் தீயவை தீண்டா; பழி-பிறங்காப் பண்புடை மக்கட்பெறின்.
- 63 தம்-பொருள் என்ப தம்-மக்கள்; அவர்-பொருள் தம்தம் வினையால் வரும்.
- 64 அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே; தம்-மக்கள் சிறு-கை அளாவிய கூழ்.
- 65 மக்கள் மெய்-தீண்டல், உடற்கு-இன்பம்; மற்று-அவர் சொல்-கேட்டல் இன்பம், செவிக்கு.
- 66 'குழல்-இனிது, யாழ்-இனிது' என்ப; தம்-மக்கள் மழலைச்-சொல் கேளாதவர்.
- 67 தந்தை, மகற்கு-ஆற்றும்-நன்றி; அவையத்து, முந்தி இருப்பச் செயல்.
- 68 தம்மின், தம்-மக்கள் அறிவுடைமை; மா-நிலத்து மன்-உயிர்க்கு எல்லாம் இனிது.
- 69 ஈன்ற-பொழுதின் பொரிது-உவக்கும்; தன்-மகனைச் சான்றோன் எனக்-கேட்ட தாய்.
- 70 மகன், தந்தைக்கு-ஆற்றும் உதவி; 'இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல்!' எனும் சொல்.

7. The Obtaining of Sons

- 61 Of all that men acquire, we know not any greater gain,
Than that which by the birth of learned children men obtain.
- 62 Who children gain, that none reproach, of virtuous worth,
No evils touch them, through the sev'n-fold maze of birth.
- 63 'Man's children are his fortune, ' say the wise;
From each one's deeds his varied fortunes rise.
- 64 Than God's ambrosia sweeter far the food before men laid,
In which the little hands of children of their own have play'd.
- 65 To parent sweet the touch of children dear;
Their voice is sweetest music to his ear.
- 66 'The pipe is sweet', 'the lute is sweet,' by them 't will be averred,
Who music of their infants' lispings lips have never heard.
- 67 Sire greatest boon on son confers, who makes him meet,
In councils of the wise to fill the highest seat.
- 68 Their children's wisdom greater than their own confessed,
Through the wide world is sweet to every human breast.
- 69 When mother hears him named 'fulfill'd of wisdom's lore,'
Far greater joy she feels, than when her son she bore.
- 70 To sire, what best requital can by grateful child be done?
To make men say, 'what merit gained the father such a son?'

8. அன்பு உடைமை

- 71 அன்பிற்கும் உண்டோ, அடைக்கும்-தாழ்? ஆர்வலர்
புன்கண்-நீர் பூசல் தரும்.
- 72 அன்பு-இலார், எல்லாம் தமக்கு-உரியர்; அன்பு-உடையார்
என்பும் உரியர், பிறர்க்கு.
- 73 'அன்போடு இயைந்த வழக்கு' என்ப; 'ஆர்-உயிர்க்கு
என்போடு இயைந்த தொடர்பு'.
- 74 அன்பு-ஈனும் ஆர்வம் உடைமை; அது-ஈனும்,
'நண்பு' என்னும் நாடாச்-சிறப்பு.
- 75 'அன்புற்று அமர்ந்த வழக்கு' என்ப; 'வையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு'.
- 76 'அறத்திற்கே அன்பு சார்பு' என்ப, அறியார்;
மறத்திற்கும் அஃதே துணை.
- 77 அன்பு-இலதனை வெயில் போலக் காயுமே!
அன்பு-இலதனை அறம்.
- 78 அன்பு, அகத்து-இல்லா உயிர்-வாழ்க்கை; வன்பாற்கண்
வற்றல், மரம்-தளிர்த்தற்று.
- 79 புறத்து-உறுப்பு எல்லாம் எவன்-செய்யும்? யாக்கை
அகத்து-உறுப்பு அன்பு-இலவர்க்கு?
- 80 அன்பின் வழியது உயிர்நிலை; அஃது-இலார்க்கு
என்பு தோல்-போர்த்த உடம்பு.

8. The Possession of Love

- 71 And is there bar that can even love restrain?
The tiny tear shall make the lover's secret plain.
- 72 The loveless to themselves belong alone;
The loving men are other's to the very bone.
- 73 Of precious soul with body's flesh and bone,
The union yields one fruit, the life of love alone.
- 74 From love fond yearning springs for union sweet of minds;
And that the bond of rare excelling friendship binds.
- 75 Sweetness on earth and rarest bliss above,
These are the fruits of tranquil life of love.
- 76 The unwise deem love virtue only can sustain,
It also helps the man who evil would restrain.
- 77 As sun's fierce ray dries up the boneless things,
So loveless beings virtue's power to nothing brings.
- 78 The loveless soul, the very joys of life may know,
When flowers, in barren soil, on sapless trees, shall blow.
- 79 Though every outward part complete, the body's fitly framed;
What good, when soul within, of love devoid, lies halt and maimed?
- 80 Bodies of loveless men are bony framework clad with skin;
Then is the body seat of life, when love resides within.

9. விருந்து ஓம்பல்

- 81 இருந்து, ஓம்பி இல்-வாழ்வது-எல்லாம்; விருந்து-ஓம்பி, வேளாண்மை செய்தற்-பொருட்டு.
- 82 விருந்து புறத்ததாத் தான்-உண்டல், சாவா-மருந்து-எனினும், வேண்டற்பாற்று அன்று.
- 83 வரு-விருந்து வைகலும், ஓம்புவான் வாழ்க்கை; பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.
- 84 அகன்-அமர்ந்து செய்யாள் உறையும்; முகன்-அமர்ந்து நல்-விருந்து ஓம்புவான் இல்.
- 85 வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ? விருந்து-ஓம்பி, மிச்சில் மிசைவான் புலம்.
- 86 செல்-விருந்து ஓம்பி, வரு-விருந்து பார்த்திருப்பான்; நல்-விருந்து, வானத்தவர்க்கு.
- 87 இனைத்-துணைத்து என்பது-ஒன்று-இல்லை; விருந்தின் துணைத்-துணை, வேள்விப் பயன்.
- 88 'பரிந்து-ஓம்பி, பற்று அற்றேம்' என்பர்; விருந்து-ஓம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்.
- 89 உடைமையுள் இன்மை; விருந்து-ஓம்பல் ஓம்பா-மடமை; மடவார்கண் உண்டு.
- 90 மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்; முகம்-திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து.

9. Cherishing Guests

- 81 All household cares and course of daily life have this in view.
Guests to receive with courtesy, and kindly acts to do.
- 82 Though food of immortality should crown the board,
Feasting alone, the guests without unfed, is thing abhorred.
- 83 Each day he tends the coming guest with kindly care;
Painless, unfailing plenty shall his household share.
- 84 With smiling face he entertains each virtuous guest;
'Fortune'with gladsome mind shall in his dwelling rest.
- 85 Who first regales his guest, and then himself supplies,
O'er all his fields, unsown, shall plenteous harvests rise.
- 86 The guest arrived he tends, the coming guest expects to see;
To those in heavenly homes that dwell a welcome guest is he.
- 87 To reckon up the fruit of kindly deeds were all in vain;
Their worth is as the worth of guests you entertain.
- 88 With pain they guard thei stores, yet 'All forlorn are we' they'll cry,
Who cherish is not their guests, nor kindly help supply.
- 89 To turn from guests is penury, though wordly goods abound;
'Tis senseless folly, only with senseless found.
- 90 The flower of 'Anicha' withers away,
if you but its fragrance inhale;

10. இனியவை கூறல்

- 91 இன்-சொல்; ஆல்-ஈரம்-அளைஇ, படிறு-இல-ஆம்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச்-சொல்.
- 92 அகன்-அமர்ந்து ஈதலின் நன்றே; முகன்-அமர்ந்து
இன்சொலன் ஆகப் பெறின்.
- 93 முகத்தான்-அமர்ந்து, இனிது-நோக்கி, அகத்தான் ஆம்
இன்-சொலினதே; அறம்.
- 94 துன்புறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும்; யார்மாட்டும்
இன்புறாஉம் இன்-சொலவர்க்கு.
- 95 பணிவு-உடையன், இன்சொலன் ஆதல்; ஒருவற்கு-
அணி; அல்ல, மற்றுப் பிற.
- 96 அல்லவை தேய, அறம் பெருகும்; நல்லவை-
நாடி, இனிய சொலின்.
- 97 நயன்-ஈன்று நன்றி-பயக்கும்-பயன்; ஈன்று-
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல்.
- 98 சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல்; மறுமையும்,
இம்மையும் இன்பம்-தரும்.
- 99 இன்-சொல் இனிது-ஈன்றல்-காண்பான்; எவன்கொலோ,
வன்-சொல் வழங்குவது?
- 100 இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்;
கனி இருப்ப, காய் கவர்ந்தற்று.

10. The Utterance of Pleasant Words

- 91 Pleasant words are words with all prevailing love that burn;
Words from his guileless mouth who can the very truth discern.
- 92 A pleasant word with beaming smile's preferred,
Even to gifts with liberal heart conferred.
- 93 With brightly beaming smile, and kindly light of loving eye,
And heart sincere, to utter pleasant words is charity.
- 94 The men of pleasant speech that gladness-breathe around,
Through indigence shall never sorrow's prey be found.
- 95 Humility with pleasant speech to man on earth,
Is choice adornment; all besides is nothing worth.
- 96 Who seeks out good, words from his lips of sweetness flow;
In him the power of vice declines, and virtues grow.
- 97 The words of sterling sense, to rule of right that strict adhere,
To virtuous action prompting, blessings yeild in every sphere.
- 98 Sweet kindly words, from meanness free, delight of heart,
In world to come and in this world impart.
- 99 Who sees the pleasure kindly speech affords,
Why makes he use of harsh, repellent words?
- 100 When pleasant word are easy, bitter words to use,
Is, leaving sweet ripe fruit, the sour unripe to choose.

11. செய்ந்நன்றி அறிதல்

- 101 செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு; வையகமும், வானகமும் ஆற்றல்-அரிது.
- 102 காலத்தினால் செய்த நன்றி, சிறிது-எனினும்; ஞாலத்தின் மாணப்-பெரிது.
- 103 பயன்-தூக்கார் செய்த உதவி, நயன்-தூக்கின்; நன்மை, கடலின்-பெரிது.
- 104 தினைத்-துணை நன்றி செயினும், பனைத்-துணையாக் கொள்வர்; பயன் தெரிவார்.
- 105 உதவி வரைத்து-அன்று, உதவி; உதவி, செய்ப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.
- 106 மறவற்க, மாசு-அற்றார் கேண்மை! துறவற்க, துன்பத்துள் துப்பு-ஆயார் நட்பு!
- 107 எழுமை எழு-பிறப்பும் உள்ளுவர்; தம்-கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு.
- 108 நன்றி மறப்பது நன்று-அன்று; நன்று-அல்லது அன்றே மறப்பது நன்று.
- 109 கொன்றன்ன இன்னா-செயினும்; அவர்-செய்த-ஒன்றும், நன்று உள்ள, கெடும்.
- 110 எந்-நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு-உண்டாம்; உய்வு-இல்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

11. The Knowledge of Benefits Conferred: Gratitude

- 101 Assistance given by those who ne'er received our aid,
Is debt gift of heaven and earth but poorly paid.
- 102 A timely benefit,-though thing of little worth,
The gift itself, - in excellence transcends the earth.
- 103 Kindness, shown by those who weigh not what the returns may be;
When you ponder right its merit, 'Tis Vaster than the sea.
- 104 Each benefit to those of actions' fruit who rightly deem,
Though small as millet-seed, as palm-tree vast will seem.
- 105 The kindly aid's extent is of its worth no measure true;
It's worth is as the worth of him to whom the act you do.
- 106 Kindness of men of stainless soul remember evermore!
Forsake thou never friends who were thy stay in sorrow sore!
- 107 Through all seven worlds, in seven - fold birth,
Remains in mem'ry of the wise,
- 108 'Tis never good to let the thought of good things done thee pass away;
Of things not good, 'tis good to rid thy memory that very day.
- 109 Effaced straightway is deadliest injury,
By thought of one kind act in days gone by.
- 110 Who every good have killed, may yet destruction flee;
Who 'benefit' has killed, that man shall ne'er 'scape free!

12. நடுவு நிலைமை

- 111 தகுதி-என-ஒன்றும் நன்றே; பகுதியான்
பாற்பட்டு ஒழுகப்-பெறின்.
- 112 செப்பம் உடையவன் ஆக்கம், சிதைவு-இன்றி;
எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு-உடைத்து.
- 113 நன்றே தரினும், நடுவு-இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை;
அன்றே ஒழிய-விடல்!
- 114 தக்கார், தகவு-இலர் என்பது; அவர்-அவர்
எச்சத்தால் காணப்-படும்.
- 115 கேடும், பெருக்கமும் இல்-அல்ல; நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க்கு-அணி.
- 116 'கெடுவல்-யான்' என்பது அறிக; தன்-நெஞ்சம்
நடுவு-ஓர்இ, அல்ல செயின்.
- 117 கெடுவாக வையாது உலகம்; நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
- 118 சமன்-செய்து, சீர்-தூக்கும் கோல்-போல் அமைந்து-ஒருபால்
கோடாமை; சான்றோர்க்கு அணி.
- 119 சொற்-கோட்டம் இல்லது, செப்பம் ஒருதலையா;
உட்-கோட்டம் இன்மை பெறின்.
- 120 வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்; பேணிப்-
பிறவும் தமபோல் செயின்.

12. Impartial Justice

- 111 If justice, failing not, its quality maintain,
Giving to each his due, -'tis man's one highest gain.
- 112 The just man's wealth unwasting shall endure,
And to his race a lasting joy ensure.
- 113 Though only good it seem to give, yet gain
By wrong acquired, not e'en one day retain!
- 114 Who just or unjust, lived shall soon appear;
By each one's offspring shall the truth be clear.
- 115 The gain and loss in life are not mere accident;
Just mind inflexible in sage's ornament.
- 116 If, right deserting, heart to evil turn,
Let man impending ruin's sign discern!
- 117 The man who justly lives, tenacious of the right,
In low estate is never low to wise man's sight.
- 118 To stand, like balance rod that level hangs and rightly weighs,
With calm unbiassed equity of soul, is sages' praise.
- 119 Inflexibility in word is righteousness,
If men inflexibility of soul possess.
- 120 As thriving trader is the trader known,
Who guards another's interests as his own.

13. அடக்கம் உடைமை

- 121 அடக்கம், அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை,
ஆர்-இருள் உய்த்து-விடும்.
- 122 காக்க-பொருளா, அடக்கத்தை; ஆக்கம்
அதனின் ஊங்கு-இல்லை, உயிர்க்கு!
- 123 செறிவு-அறிந்து சீர்மை பயக்கும்; அறிவு-அறிந்து
ஆற்றின் அடங்கப்-பெறின்.
- 124 நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்;
மலையினும் மாணப்-பொரிது.
- 125 எல்லார்க்கும் நன்று-ஆம், பணிதல்; அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.
- 126 ஒருமையுள், ஆமை-போல், ஐந்து-அடக்கல் ஆற்றின்;
எழுமையும், ஏமாப்பு-உடைத்து.
- 127 யா-காவார் ஆயினும், நா-காக்க; காவாக்கால்,
சோகாப்பர், சொல்-இழுக்குப்-பட்டு.
- 128 ஒன்றானும் தீச்சொற் பொருட்-பயன் உண்டாயின்;
நன்று-ஆகாது-ஆகிவிடும்.
- 129 தீயினால் சுட்ட-புண், உள்-ஆறும்; ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட, வடு.
- 130 கதம்-காத்து, கற்று, அடங்கல்-ஆற்றுவான் செவ்வி;
அறம்-பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து.

13. The Possession of Self-restraint

- 121 Control of self does man conduct to bliss th' immortals share;
Indulgence leads to deepest night, and leves him there.
- 122 Guard thou as wealth the power of self-control;
Than this no greater gain to living soul!
- 123 If versed in wisdom's lore by virtue's law you self-restrain,
Your self - repression known will yeild you glory's gain.
- 124 In his station, all unswerving, if man self subdue,
Greater he than mountain proudly rising to the view.
- 125 To all humility is goodly grace; but chief to them
With fortune blessed,, - 'tis fortune's diadem.
- 126 Like tortoise, who the five restrains
In one, through seven world bliss obtains.
- 127 What'er they fail to guard, o'er lips men guard should keep;
If not, through fault of tongue, they bittter tears shall weep.
- 128 Though some small gain of good it seem to bring,
The evil word is parent still of evil thing.
- 129 In flesh by fire inflamed, nature may throughly heal the sore;
In soul by tongue inflamed, the ulcer healeth nevermore.
- 130 Who learns restraint, and guards his soul from wrath,
Virtue, a timely aid, attends his path.

14. ஒழுக்கம் உடைமை

- 131 ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்; ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்-படும்.
- 132 பரிந்து ஒம்பிக்-காக்க, ஒழுக்கம்; தெரிந்து-ஒம்பித் தேரினும், அஃதே துணை!
- 133 ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
- 134 மறப்பினும், ஒத்துக்-கொளல் ஆகும்; பார்ப்பான் பிறப்பு-ஒழுக்கம் குன்றக்-கெடும்.
- 135 அழுக்காறு உடையான்கண், ஆக்கம்-போன்று இல்லை; ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு.
- 136 ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்; இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
- 137 ஒழுக்கத்தின் எய்துவர், மேன்மை; இழுக்கத்தின் எய்துவர், எய்தாப்-பழி.
- 138 நன்றிக்கு வித்து-ஆகும், நல்-ஒழுக்கம்; தீ-ஒழுக்கம், என்றும் இடும்பை தரும்.
- 139 ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே; தீய வழக்கியும், வாயால் சொல்லல்.
- 140 உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல், பல-கற்றும், கல்லார் அறிவிலாதார்.

14. The Possession of Decorous Conduct

- 131 'Decorum' gives especial excellence; with greater care
'Decorum' should men guard than life, which all men share.
- 132 Searching, duly watching, learning, - 'decorum' still we find
Man's only aid; toiling, guard thou this with watchful mind.
- 133 Decorum's true nobility on earth;
Indecorum's issue is ignoble birth.
- 134 Though he forget, the Brahman may regain his Vedic lore;
Failing in 'Decorum due,' birthright's gone for evermore.
- 135 The envious soul in life no rich increase of blessings gains,
So man of 'due decorum' void no dignity obtains.
- 136 The strong of soul no jot abate of strict decorum's laws,
Knowing that due decorum's breach foulest disgrace will cause.
- 137 'Tis source of dignity when 'true decorum' is preserved;
Who break decorum's rules endure e'en censures undeserved.
- 138 'Decorum true' observed a seed of good will be;
'Decorum's breach' will sorrow yeild eternally.
- 139 It cannot be that they who 'strict decorum's' law fulfil,
E'en in forgetful mood, should utter words of ill.
- 140 Who know not with the world in harmony to dwell,
May many things have learned, but nothing well.

15. பிறன் இல் விழையாமை

- 141 பிறன்-பொருளாள் பெட்டு-ஒழுக்கும் பேதைமை; ஞாலத்து அறம், பொருள் கண்டார்கண் இல்.
- 142 அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம், பிறன்கடை நின்றாரின், பேதையார் இல்.
- 143 விளிந்தாரின் வேறு-அல்லர், மன்ற; தெளிந்தார்-இல் தீமை புரிந்து-ஒழுக்குவார்.
- 144 எனைத்-துணையர் ஆயினும் என்னாம்? தினைத்-துணையும் தேரான், பிறன்-இல் புகல்?
- 145 'எளிது' என இல்-இறப்பான், எய்தும்; எஞ்-ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி.
- 146 பகை, பாவம், அச்சம், பழி என-நான்கும் இகவா-ஆம்; இல் இறப்பான்கண்.
- 147 அறன்-இயலான் இல்வாழ்வான் என்பான்; பிறன்-இயலாள் பெண்மை நயவாதவன்.
- 148 பிறன்-மனை நோக்காத பேர்-ஆண்மை, சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ? ஆன்ற ஒழுக்கு.
- 149 'நலக்கு உரியார் யார்?' எனின், நாம-நீர்-வைப்பில் பிறற்கு-உரியாள் தோள் தோயாதார்.
- 150 அறன்-வரையான், அல்ல செயினும், பிறன்-வரையாள் பெண்மை நயவாமை நன்று.

15. Not Coveting Another's Wife

- 141 Who laws of virtue and possession's rights have known,
Indulge no foolish love of her by right another's own.
- 142 No fools, of all that stand from virtue's pale shut out,
Like those who longing lurk their neighbour's gate without.
- 143 They 're numbered with the dead, e'en while they live-how otherwise?
With wife of sure confiding friend who evil things devise.
- 144 How great soe'er they be, what gain have they of life,
Who, not a whit reflecting, seek a neighbour's wife.
- 145 'Mere trifle!' saying thus, invades the home; so he ensures.
A gain of guilt that deathless eye endures.
- 146 Who home invades, from him pass nevermore,
Hatred and sin, fear, foul disgrace; these four.
- 147 Who sees the wife, another's own with no desiring eye
In sure domestic bliss he dwelleth ever virtuously.
- 148 Manly excellence, that looks not on another's wife,
Is not virtue merely, 'tis full 'propriety' of life.
- 149 Who 're good indeed, on earth begirt by ocean's gruesome tide?
The men who touch not her that is another's bride.
- 150 Though virtue's bounds he pass, and evil deeds hath wrought;
At least, 'tis good if neighbour's wife he covet not.

16. பொறை உடைமை

- 151 அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்-போல, தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை.
- 152 பொறுத்தல், இறப்பினை என்றும்; அதனை
மறத்தல், அதனினும் நன்று.
- 153 இன்மையுள் இன்மை விருந்து-ஓரால்; வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப்-பொறை.
- 154 நிறை-உடைமை நீங்காமை வேண்டின்; பொறை-உடைமை,
போற்றி ஒழுகப்-படும்.
- 155 ஒறுத்தாரை, ஒன்றாக வையாரே; வைப்பர்
பொறுத்தாரைப், பொன்போல் பொதிந்து.
- 156 ஒறுத்தார்க்கு, ஒரு-நாளை இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்,
பொன்றும் துணையும் புகழ்.
- 157 திறன்-அல்ல தன்-பிறர் செய்யினும்; நோ-நொந்து,
அறன்-அல்ல செய்யாமை நன்று.
- 158 மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை; தாம்-தம்
தகுதியான், வென்று-விடல்!
- 159 துறந்தாரின் தூய்மை உடையர்; இறந்தார்வாய்
இன்னாச்-சொல் நோற்கிற்-பவர்.
- 160 உண்ணாது நோற்பார் பெரியர்; பிறர்-சொல்லும்
இன்னாச்-சொல் நோற்பாரின் பின்.

16. The Possession of Patience: Forbearance

- 151 As earth bears up the men who delve into her breast,
To bear with scornful men of virtues is the best.
- 152 Forgiving trespasses is good always;
Forgetting them hath even higher praise.
- 153 The sorest poverty is bidding guest unfed depart;
The mightiest might to bear with men of foolish heart.
- 154 Seek'st thou honour never tarnished to retain;
So must thou patience, guarding evermore, maintain.
- 155 Who wreak their wrath as worthless are despised;
Who patiently forbear as gold are prized.
- 156 Who wreak their wrath have pleasure for a day;
Who bear have praise till earth shall pass away.
- 157 Though others work thee ill, thus shalt thou blessing reap;
Grieve for their sin, thyself from vicious action keep!
- 158 With overweening pride when men with injuries assail,
By thine own righteous dealing shalt thou mightily prevail.
- 159 They who transgressors' evil words endure
With patience, are as stern ascetics pure.
- 160 Though 'great' we deem the men that fast and suffer pain,
Who others' bitter words endure, the foremost place obtain.

17. அழுக்காறாமை

- 161 ஒழுக்கு ஆறாக் கொள்க; ஒருவன்-தன் நெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு.
- 162 விழுப்-பேற்றின் அஃது-ஒப்பது இல்லை; யார்-மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்.
- 163 அறன், ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்; பிறன்-ஆக்கம் பேணாது அழுக்கறுப்பான்.
- 164 அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்; இழுக்கு-ஆற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து.
- 165 அழுக்காறு உடையார்க்கு அது-சாலும்; ஒன்னார் வழக்கியும் கேடு-ஈன்பது.
- 166 கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்; உடுப்பதூஉம், உண்பதூஉம் இன்றிக்-கெடும்.
- 167 அவ்வித்து அழுக்காறு உடையானைச் செய்யவள் தவ்வையைக் காட்டி விடும்.
- 168 அழுக்காறு என ஒரு-பாவி; திருச்-செற்று, தீயுழி உய்த்து-விடும்.
- 169 அவ்விய நெஞ்சத்தான், ஆக்கமும்; செவ்வியான், கேடும்; நினைக்கப்-படும்.
- 170 அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை; அஃது-இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல்.

17. Absence of Envy

- 161 As 'strict decorum's laws, that all men bind,
Let each regard unenvying grace of mind.
- 162 If man can learn to envy none on earth,
'Tis richest gift, -beyond compare its worth.
- 163 Nor wealth nor virtue does that man desire, 'tis plain
Whom others' wealth delights not, feeling envious pain.
- 164 The wise through envy break not virtue's laws,
Knowing ill-deeds of foul disgrace the cause.
- 165 Envy they have within! enough to seal their fate!
Though foemen fail, envy can ruin consummate
- 166 Who scans good gifts to others given with envious eye,
His kin, with none to clothe or feed them, surely die.
- 167 From envious man good fortune's goddess turns away,
Grudging him good, and points him out misfortune's prey.
- 168 Envy, embodied ill, incomparable bane,
Good fortune slays, and soul consigns to fiery pain.
- 169 To men of envious heart, when comes increase of joy,
Or loss to blameless men, the 'why' will thoughtful hearts employ.
- 170 No envious men to large and full felicity attain;
No men from envy free have failed a sure increase to gain.

18. வெஃகாமை

- 171 நடுவு-இன்றி நன்-பொருள் வெஃகின்; குடி-பொன்றி,
குற்றமும் ஆங்கே தரும்.
- 172 படு-பயன் வெஃகி, பழிப்படுவ செய்யார்;
நடுவு-அன்மை நாணுபவர்.
- 173 சிற்றின்பம் வெஃகி, அறன்-அல்ல செய்யாரே;
மற்று-இன்பம் வேண்டு-பவர்.
- 174 'இலம்' என்று வெஃகுதல் செய்யார்; புலம்-வென்ற
புன்மை-இல் காட்சி-யவர்.
- 175 அஃகி அகன்ற அறிவு, என்-ஆம்; யார்மாட்டும்
வெஃகி, வெறிய செயின்?
- 176 அருள்-வெஃகி, ஆற்றின்கண் நின்றான்; பொருள்-வெஃகிப்
பொல்லாத சூழ, கெடும்.
- 177 வேண்டற்க, வெஃகி-ஆம் ஆக்கம்; விளைவயின்
மாண்டற்கு அரிது-ஆம் பயன்!
- 178 'அஃகாமை செல்வத்திற்கு யாது?' எனின்; வெஃகாமை-
வேண்டும் பிறன் கைப்-பொருள்.
- 179 அறன்-அறிந்து வெஃகா அறிவு-உடையார்ச் சேரும்;
திறன்-அறிந்து ஆங்கே திரு.
- 180 இறல்-ஈனும், எண்ணாது வெஃகின்; விறல்-ஈனும்,
வேண்டாமை என்னும் செருக்கு.

18. Absence of Covetousness

- 171 With soul unjust to covet others' well-earned store,
Brings ruin to the home, to evil opens the door.
- 172 Through lust of gain, no deeds that retribution bring
Do they, who shrink with shame from every unjust thing.
- 173 No deeds of ill, misled by base desire,
Do they, whose souls to other joys aspire.
- 174 Men who have conquered sense, with sight from sordid vision freed,
Desire not other's goods, even in the hour of sorest need.
- 175 What gain, though lore refined of amplest reach he learn,
His acts towards all mankind if covetous desire to folly turn?
- 176 Though, grace desiring, he in virtue's way stand strong,
He's lost who wealth desires, and ponders deeds of wrong.
- 177 Seek not increase by greed of gain acquired;
That fruit matured yields never good desired.
- 178 What saves prosperity from swift decline?
Absence of lust to make another's cherished riches thine!
- 179 Good fortune draws anigh in helpful time of need,
To him who, schooled in virtue, guards his soul from greed.
- 180 From thoughtless lust of other's goods springs fatal ill,
Greatness of soul that covets not shall triumph still.

19. புறம் கூறாமை

- 181 அறம்-கூறான், அல்ல செயினும்; ஒருவன் புறம்-கூறான் என்றல் இனிது.
- 182 அறன்-அழீஇ அல்லவை செய்தலின் தீதே; புறன்-அழீஇப் பொய்த்து நகை.
- 183 புறம்-கூறி, பொய்த்து, உயிர்-வாழ்தலின்; சாதல், அறம்-கூறும் ஆக்கம் தரும்.
- 184 கண்-நின்று, கண்-அறச் சொல்லினும்; சொல்லற்க, முன்-இன்று பின்-நோக்காச் சொல்.
- 185 அறம்-சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை; புறம்-சொல்லும் புன்மையால் காணப்-படும்.
- 186 பிறன்-பழி கூறுவான்; தன்-பழியுள்ளும் திறன்-தெரிந்து கூறப்-படும்.
- 187 பகச்-சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர்; நகச்-சொல்லி, நட்பு-ஆடல் தேற்றா-தவர்.
- 188 துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்; என்னைகொல், ஏதிலார்-மாட்டு?
- 189 அறன்-நோக்கி ஆற்றும்-கொல் வையம்; புறன்-நோக்கிப் புன்-சொல் உரைப்பான் பொறை.
- 190 ஏதிலார் குற்றம்-போல் தம்-குற்றம் காண்கிற்பின்; தீது-உண்டோ, மன்னும் உயிரக்கு?

19. Not Backbiting

- 181 Though virtuous words his lips speak not, and all his deeds are ill,
If neighbour he defame not, there's good within him still.
- 182 Than he who virtue scorns, and evil deeds performs, more vile,
Is he that slanders friend, then meets him with false smile.
- 183 'Tis greater gain of virtuous good for man to die,
Than live to slander absent friend, and falsely praise when nigh.
- 184 In presence though unkindly words you speak, say not,
In absence words whose ill result exceeds your thought.
- 185 The slanderous meanness that an absent friend defames,
'This man is words owns virtue, not in heart,' proclaims.
- 186 Who on his neighbours' sins delights to dwell,
The story of his sins, culled out with care, the world will tell.
- 187 With friendly art who know not pleasant words to say,
Speak words that sever hearts, and drive choice friends away.
- 188 Whose nature bids them faults of closest friends proclaim,
What mercy will they show to other men's good name?
- 189 'Tis charity, I ween, that makes the earth sustain their load,
Who, neighbours' absence watching, tales or slander tell abroad.
- 190 If each his own, as neighbours' faults would scan,
Could any evil hap to living man?

20. பயன் இல சொல்லாமை

- 191 பல்லார் முனியப் பயன்-இல சொல்லுவான்
எல்லாரும் எள்ளப்-படும்.
- 192 பயன்-இல பல்லார்முன் சொல்லல்; நயன்-இல
நட்டார்கண் செய்தலின், தீது.
- 193 நயன்-இலன் என்பது சொல்லும்; பயன்-இல
பாரித்து உரைக்கும் உரை.
- 194 நயன்-சாரா நன்மையின் நீக்கும்; பயன்-சாராப்
பண்பு-இல்-சொல் பல்லார்-அகத்து.
- 195 சீர்மை, சிறப்பொடு நீங்கும்; பயன்-இல,
நீர்மை-உடையார் சொலின்.
- 196 பயன்-இல்-சொல் பாராட்டுவானை மகன்-எனல்!
மக்கட்-பதடி எனல்!
- 197 நயன்-இல சொல்லினும், சொல்லுக! சான்றோர்
பயன்-இல, சொல்லாமை-நன்று.
- 198 அரும்-பயன் ஆயும் அறிவினார், சொல்லார்;
பெரும்-பயன் இல்லாத சொல்.
- 199 பொருள்-தீர்ந்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்; மருள்-தீர்ந்த
மாசு-அறு காட்சி-யவர்.
- 200 சொல்லுக, சொல்லில் பயன்-உடைய! சொல்லற்க,
சொல்லில் பயன்-இலாச் சொல்!

20. The Not Speaking Profitless Words

- 191 Words without sense, while chafe the wise,
Who babbles, him will all despise.
- 192 Words without sense, where many wise men hear, to pour
Than deeds to friends ungracious done offendeth more.
- 193 Diffusive speech of useless words proclaims
A man who never righteous wisdom gains.
- 194 Un meaning , worthless words, said to the multitude,
To none delight afford, and sever men from good.
- 195 Gone are both fame and boasted excellence,
When men of worth speak of words devoid of sense.
- 196 Who makes display of idle words' inanity,
Call him not man,- chaff of humanity!
- 197 Let those who list speak things that no delight afford,
'Tis good for men of worth to speak no idle word.
- 198 The wise, who weigh the worth of every utterance,
Speak none but words of deep significance.
- 199 The men of vision pure, from wildering folly free,
Not e'en in thoughtless hour, speak words of vanity.
- 200 If speak you will, speak words that fruit afford;
If speak you will, speak never fruitless word.

21. தீவினை அச்சம்

- 201 தீவினையார் அஞ்சார்; விழுமியார் அஞ்சுவர்;
தீவினை என்னும் செருக்கு.
- 202 தீயவை தீய பயத்தலான்; தீயவை,
தீயினும் அஞ்சப்-படும்.
- 203 அறிவினுள் எல்லாம் தலை-என்ப; தீய,
செறுவார்க்கும் செய்யா விடல்.
- 204 மறந்தும், பிறன்-கேடு சூழற்க! சூழின்,
அறம்-சூழும், சூழ்ந்தவன் கேடு.
- 205 'இலன்'-என்று தீயவை செய்யற்க! செய்யின்,
இலன்-ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து.
- 206 தீப்-பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க; நோய்ப்-பால
தன்னை அடல் வேண்டாதான்!
- 207 எனைப்-பகை உற்றாரும் உய்வர்; வினைப்-பகை
வீயாது, பின்-சென்று, அடும்.
- 208 தீயவை செய்தார் கெடுதல்; நிழல்-தன்னை
வீயாது அடி-உறைந்தற்று.
- 209 தன்னைத்-தான் காதலன் ஆயின்; எனைத்து-ஒன்றும்
துன்னற்க, தீவினைப்-பால்!
- 210 அருங்-கேடன் என்பது அறிக; மருங்கு-ஓடித்
தீவினை செய்யான் எனின்?

21. Dread of Evil Deeds

- 201 With sinful act men cease to feel the dread of ill within,
The excellent will dread the wanton pride of cherished sin.
- 202 Since evils new from evils ever grow,
Evil than fire works out more dreaded woe.
- 203 Even to those that hate make no return of ill;
So shalt thou wisdom's highest law. 'Tis said, fulfil.
- 204 Though good thy soul forget, plot not thy neighbour's fall,
Thy plans shall 'virtue's Power' by ruin to thyself forestall.
- 205 Make not thy poverty a plea for ill;
Thy evil deeds will make thee poorer still.
- 206 What ranks as evil spare to do, if thou would'st shun
Affliction sore through ill to thee by others done.
- 207 From every enmity incurred there is to 'scape, a way;
The wrath of evil deeds will dog men's steps, and slay.
- 208 Man's shadow dogs his steps wher'er he wends;
Destruction thus on sinful deeds attends.
- 209 Beware, if to thyself thyself is dear,
Lest thou to aught that ranks as ill draw near!
- 210 The man, to devious way of sin that never turned aside,
From ruin rests secure, whatever ills betide.

22. ஒப்புரவு அறிதல்

- 211 கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு; மாரிமாட்டு
என்-ஆற்றும் கொல்லோ, உலகு?
- 212 தாள்-ஆற்றித் தந்த-பொருள்-எல்லாம்; தக்கார்க்கு,
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
- 213 புத்தேள் உலகத்தும், ஈண்டும், பெறல்- அரிதே;
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.
- 214 ஒத்தது-அறிவான் உயிர்-வாழ்வான்; மற்றையான்,
செத்தாருள் வைக்கப்-படும்.
- 215 ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே; உலகு-அவாம்
பேர்-அறிவாளன் திரு.
- 216 பயன்-மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால்; செல்வம்
நயன்-உடையான்கண் படின.
- 217 மருந்து-ஆகித் தப்பா மரத்தற்றால்; செல்வம்
பெருந்தகையான்கண் படின.
- 218 இடன்-இல் பருவத்தும், ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார்;
கடன்-அறி காட்சி-யவர்.
- 219 நயன்-உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல்-செயும்; நீர்-
செய்யாது அமைகலா ஆறு.
- 220 'ஒப்புரவினால் வரும், கேடு' எனின்; அஃது-ஒருவன்
விற்புக்-கோள் தக்கது உடைத்து.

22. The knowledge of what is Befitting a Man's Position

- 211 Duty demands no recompense; to clouds of heaven,
By men on earth, what answering gift is given?
- 212 The worthy say, when wealth rewards their toil-spent hours,
For uses of beneficence alone 'tis ours.
- 213 To 'due beneficence' no equal good we know,
Amid the happy gods, or in this world below.
- 214 Who knows what's human life's befitting grace,
He lives; the rest 'mongst dead men have their place.
- 215 The wealth of men who love the 'fitting way,' the truly wise,
Is as when water fills the lake that village needs supplies.
- 216 A tree that fruits in th' hamlet's central mart,
Is wealth that falls to men of liberal heart.
- 217 Unfailing tree that healing balm distils from every part,
Is ample wealth that falls to him to large and noble heart.
- 218 E'en when resources fail, they weary not of 'kindness due,'
They to whom duty's self appears in vision true.
- 219 The kindly-hearted man is poor in this alone,
When power of doing deeds of goodness he finds none.
- 220 Though by 'beneficence' the loss of all should come,
'Twere meet man sold himself, and bought it with the sum.

23. ஈகை

- 221 வறியார்க்கு-ஒன்று ஈவதே ஈகை; மற்று-எல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து.
- 222 'நல்லாறு' எனினும், கொளல் தீது; 'மேல் உலகம் இல்' எனினும், ஈதலே நன்று.
- 223 'இலன்'-என்னும் எவ்வம் உரையாமை; ஈதல், குலன் உடையான்கண்ணே உள.
- 224 இன்னாது, இரக்கப்படுதல்; இரந்தவர் இன்-முகம் காணும் அளவு.
- 225 ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி-ஆற்றல்; அப்-பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின்.
- 226 அற்றார் அழி-பசி தீர்த்தல்! அஃது-ஒருவன் பெற்றான் பொருள் வைப்பு-உழி.
- 227 பாத்து-ஊண் மரீஇ-யவனைப்; பசி-என்னும் தீப்பிணி, தீண்டல் அரிது.
- 228 ஈத்து, உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்? தாம்-உடைமை, வைத்து-இழக்கும் வன்-கணவர்?
- 229 இரத்தலின் இன்னாது மன்ற; நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்.
- 230 சாதலின் இன்னாதது இல்லை; இனிது, அதூஉம் ஈதல் இயையாக்-கடை.

23. Giving

- 221 call that a gift to needy men thou dost dispense,
All else is void of good, seeking for recompense.
- 222 Though men declare it heavenward path, yet to receive is ill;
Though upper heaven were not, to give is virtue still.
- 223 'I've nought' is ne'er the high - born man's reply;
He gives to those who raise themselves that cry.
- 224 The suppliant's cry for aid yields scant delight,
Until you see his face with grateful gladness bright.
- 225 'Mid devotees they're great who hunger's pangs sustain,
Who hunger's pangs relieve a higher merit gain.
- 226 Let men relieve the wasting hunger man endure;
For treasure gained thus finds he treasure-house secure.
- 227 Whose soul delights with hungry men to share his meal,
The hand of hunger's sickness sore shall never feel.
- 228 Delight of glad'ning human hearts with gifts do they not know,
Men of unpitying eye, who hoard their wealth, and lose it so?
- 229 They keep their garners full, for self alone the board they spread;-
'Tis greater pain, be sure, than begging daily bread!
- 230 'Tis bitter pain to die. 'Tis worse to live,
For him who nothing find to give!

24. புகழ்

- 231 ஈதல்! இசைபட வாழ்தல்! அது-அல்லது
ஊதியம் இல்லை, உயிர்க்கு.
- 232 உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்; இரப்பார்க்கு, ஒன்று-
ஈவார்-மேல் நிற்கும் புகழ்.
- 233 ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால்,
பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்.
- 234 நில-வரை நீள்-புகழ் ஆற்றின்; புலவரைப்
போற்றாது, புத்தேள் உலகு.
- 235 நத்தம்போல் கேடும், உளதாகும் சாக்காடும்,
வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது.
- 236 தோன்றின், புகழொடு தோன்றுக! அஃது-இலார்
தோன்றலின், தோன்றாமை நன்று.
- 237 புகழ்பட வாழாதார் தம்-நோவார்; தம்மை
இகழ்வாரை நோவது எவன்?
- 238 'வசை' என்ப, வையத்தார்க்கு எல்லாம்; 'இசை' என்னும்
எச்சம் பெறாஅவிடின்.
- 239 வசை-இலா வண்-பயன் குன்றும்; இசை-இலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.
- 240 வசை-ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்; இசை-ஒழிய
வாழ்வாரே வாழா-தவர்.

24. Renown

- 231 See that thy life the praise of generous gifts obtain;
Save this for living man exists no real gain.
- 232 The speech of all that speak agrees to crown
The men that give to those that ask, with fair renown.
- 233 Save praise alone that soars on high,
Nought lives on earth that shall not die.
- 234 If men do virtuous deeds by world-wide ample glory crowned,
The heavens will cease to laud the sage for other gifts renowned.
- 235 Loss that is gain, and death of life's true bliss fulfilled,
Are fruits which only wisdom rare can yeild.
- 236 If man you walk the stage, appear adorned with glory's grace;
Save glorious you can shine, 'twere better hide your face.
- 237 If you your days will spend devoid of goodly fame,
When men despise, why blame them? You ' ve yourself to blame.
- 238 Fame is virtue's child, they say; if, then,
You childless live, you live the scorn of men.
- 239 The blameless fruits of fields 'increase will dwindle down,
If earth the burthen bear of men without renown.
- 240 Who live without reproach, them living men we deem;
Who live without renown, live not, though living men they seem.

25. அருள் உடைமை

- 241 அருள்-செல்வம், செல்வத்துள் செல்வம்; பொருள்-செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள.
- 242 நல்-ஆற்றான் நாடி அருள்-ஆள்க! பல்-ஆற்றான் தேரினும் அஃதே துணை.
- 243 அருள்-சேர்ந்த நெஞ்சினார்க்கு இல்லை; இருள்-சேர்ந்த இன்னா உலகம் புகல்.
- 244 'மன்-உயிர்-ஓம்பி, அருள்-ஆள்வார்க்கு இல்' என்ப; 'தன்-உயிர் அஞ்சும் வினை'.
- 245 அல்லல், அருள்-ஆள்வார்க்கு இல்லை; வளி-வழங்கும் மல்லல் மா-ஞாலம் கரி.
- 246 'பொருள்-நீங்கிப் பொச்சாந்தார்' என்பர்; அருள்-நீங்கி அல்லவை செய்து-ஒழுகுவார்.
- 247 அருள்-இல்லார்க்கு, அவ்-உலகம் இல்லை; பொருள்-இல்லார்க்கு, இவ்-உலகம் இல்லாகி-யாங்கு.
- 248 பொருள்-அற்றார், பூப்பர் ஒருகால்; அருள்-அற்றார், அற்றார்; மற்று-ஆதல் அரிது.
- 249 தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றால்; தேரின், அருளாதான் செய்யும் அறம்.
- 250 வலியார்-முன், தன்னை நினைக்க; தான்-தன்னின் மெலியார்-மேல், செல்லும் இடத்து.

25. The Possession of Grace: Benevolence

- 241 Wealth 'mid wealth is wealth 'kindliness;
Wealth of goods the vilest too posses.
- 242 The law of 'grace' fulfil, by methods good due trial made,
Though many systems you explore, this is your only aid.
- 243 They in whose breast a 'gracious kindliness' resides,
See not the gruesome world, where darkness drear abides.
- 244 Who for undying souls of men provides with gracious zeal.
In his own soul the dreaded guilt of sin shall never feel.
- 245 The teeming earth's vast realm, round which the wild winds blow,
In witness, men of 'grace' no woeful want shall know.
- 246 Gain of true wealth oblivious they eschew,
Who 'grace' forsake, and graceless actions do.
- 247 As to impoverished men this present world is not;
The 'graceless' in you world have neither part nor lot.
- 248 Who lose the flower of wealth, when seasons change, again may bloom;
Who lose, 'benevolence,' lose all ; nothing can change their doom.
- 249 When souls unwise true wisdom's mystic vision see,
The 'graceless' man may work true work of charity.
- 250 When weaker men you front with threat'ning brow,
Think how you felt in presence of some stronger foe.

26. புலால் மறுத்தல்

- 251 தன்-ஊன் பெருக்கற்குத் தான்-பிறிது ஊன்-உண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்?
- 252 பொருள்-ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை; அருள்-ஆட்சி
ஆங்கு-இல்லை, ஊன்-தின்பவர்க்கு.
- 253 படை-கொண்டார் நெஞ்சம்-போல், நன்று-ஊக்காது;
ஒன்றன்
உடல்-சுவை, உண்டார் மனம்.
- 254 'அருள்', அல்லது யாது? எனின்; கொல்லாமை, கோறல்;
பொருள்- அல்லது, அவ்-ஊன்-தினல்.
- 255 உண்ணாமை உள்ளது உயிர்நிலை; ஊன்-உண்ண
அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு.
- 256 தினற்-பொருட்டால் கொல்லாது உலகு-எனின்; யாரும்
விலைப்-பொருட்டால் ஊன்-தருவார் இல்.
- 257 உண்ணாமை வேண்டும், புலா அல்; பிறிது-ஒன்றன்
புண்; அது உணர்வார்ப் பெறின்.
- 258 செயிரின் தலைப்-பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார்;
உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன்.
- 259 அவி-சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்; ஒன்றன்
உயிர்-செகுத்து உண்ணாமை நன்று.
- 260 கொல்லான், புலாலை மறுத்தானை; கைகூப்பி,
எல்லா உயிரும் தொழும்.

26. The Refusal of Flesh

- 251 How can the wont of 'kindly grace' to him be known,
Who other creatures' flesh consumes to feed his own?
- 252 No use of wealth have they who guard not their estate;
No use of grace have they with flesh who hunger state.
- 253 Like heart of them that murderous weapons bear, his mind,
Who eats of savoury meat, no joy in good can find.
- 254 'What's grace, or lack of grace?' To kill' is this , that 'not to kill';
To eat dead flesh can never worthy end fulfil.
- 255 If flesh you eat not, life's abodes unharmed remain;
Who eats, hell swallows him, and renders not again.
- 256 'We eat the slain,' you say, 'by us no living creatures die;
Who'd kill and sell, I pray, if none came there the flesh to buy?
- 257 With other beings' ulcerous wounds their hunger they appease;
If this they felt, desire to eat must surely cease.
- 258 Whose souls the vision pure and passionless perceive,
Eat not the bodies men of life bereave.
- 259 Than thousand rich oblations, with libations rare,
Better the flesh of slaughtered beings not to share.
- 260 Who slays nought - flesh rejects - his feet before,
All living things with clasped hands adore.

27. தவம்

- 261 உற்ற நோய்-நோன்றல், உயிர்க்கு-உறுகண் செய்யாமை-
அற்றே; தவத்திற்கு உரு.
- 262 தவமும் தவம்-உடையார்க்கு ஆகும்; அவம், அதனை
அஃது-இலார் மேற்-கொள்வது.
- 263 துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி, மறந்தார்கொல்;
மற்றை-யவர்கள் தவம்!
- 264 ஒன்னார்த் தெறலும், உவந்தாரை ஆக்கலும்;
எண்ணின், தவத்தான் வரும்.
- 265 வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலான்; செய்-தவம்
ஈண்டு முயலப்-படும்.
- 266 தவம்-செய்வார், தம்-கருமம் செய்வார்; மற்று- அல்லார்
அவம்-செய்வார், ஆசையுள்-பட்டு.
- 267 சுடச்-சுடரும், பொன்போல் ஒளிவிடும்; துன்பம்
சுடச்சுட, நோற்கிற்-பவர்க்கு.
- 268 தன்-உயிர், தான் அறப்-பெற்றானை; ஏனைய
மன்-உயிர் எல்லாம் தொழும்.
- 269 கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும்; நோற்றலின்
ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு.
- 270 இலர், பலர்-ஆசிய-காரணம்; நோற்பார்
சிலர்; பலர் நோலாதவர்.

27. Penitence: Mortification

- 261 To bear due penitential pains, while no offence,
He causes others, is the type of 'penitence'.
- 262 To 'penitents' sincere avails their 'Penitence';
Where that is not, 'tis but a vain pretence.
- 263 Have other men forgotten 'penitence, 'who strive
To earn for penitents the things by which they live?
- 264 Destruction to his foes, to friends increase of joy,
The 'Penitent' can cause if this his thoughts employ.
- 265 That what they wish may, as they wish, be won,
By men on earth are works of painful 'penance' done.
- 266 Who works of 'penance' do , their end attain,
Others in passion's net ensnared, toil but in vain.
- 267 The hotter glows the fining fire, the gold the brighter shines;
The pain of penitence, like fire, the soul of man refines.
- 268 Who gains himself in utter self-control,
Him worships every other living soul.
- 269 Even over death the victory he may gain,
If power by penance won his soul obtain.
- 270 The many all things lack! The cause is plain,
The 'penitents' are few. The many shun such pain.

28. கூடா ஒழுக்கம்

- 271 வஞ்ச-மனத்தான் படிற்று, ஒழுக்கம்; பூதங்கள்-
ஐந்தும், அகத்தே நகும்.
- 272 வான்-உயர் தோற்றம் எவன்-செய்யும்? தன்-நெஞ்சம்
தான்-அறி குற்றப்-படின்?
- 273 வலி-இல் நிலைமையான், வல்-உருவம் பெற்றம்;
புலியின் தோல்-போர்த்து மேய்ந்தற்று.
- 274 தவம்-மறைந்து, அல்லவை செய்தல்; புதல்-மறைந்து
வேட்டுவன், புள் சிமிழ்த்தற்று.
- 275 'பற்று அற்றேம்' என்பார் படிற்று-ஒழுக்கம்; 'எற்று! எற்று!'
என்று,
ஏதம் பலவும் தரும்.
- 276 நெஞ்சின் துறவார், துறந்தார்-போல் வஞ்சித்து,
வாழ்வாரின் வன்கணார் இல்.
- 277 புறம்-குன்றி கண்டனையரேனும், அகம்-குன்றி
மூக்கில் கரியார் உடைத்து.
- 278 மனத்தது மாசு-ஆக, மாண்டார் நீர்-ஆடி,
மறைந்து-ஒழுகும் மாந்தர் பலர்.
- 279 கணை-கொடிது; யாழ்-கோடு செவ்விது; ஆங்கு-அன்ன
வினைபடு பாலால் கொளல்.
- 280 மழித்தலும், நீட்டலும் வேண்டா; உலகம்
பழித்தது ஒழித்து-விடின.

28. Inconsistent Conduct

- 271 Who with deceitful mind in false way walks of covert sin,
The five-fold elements his frame compose, deride within.
- 272 What gain, thought virtues' semblance high as heaven his fame exalt,
If heart dies down through sense of self-detected fault?
- 273 As if a steer should graze wrapped round with tiger's skin,
Is show of virtuous might when weakness lurks within.
- 274 'Tis as a fowler, silly birds to snare, in thicket lurks,
When, clad in stern ascetic garb, one secret evil works.
- 275 'Our souls are free,' who say, yet practise evil secretly,
'What folly have we wrought!' by many shames o'erwhelmed, shall cry.
- 276 In mind renouncing nought, in speech renouncing every tie,
Who guileful live, -no men are found than these of 'harder eye.'
- 277 Outward, they shine as 'kunri' berry's scarlet bright;
Inward, like tip of 'kunri' bead, as black as night.
- 278 Many wash in hallowed waters, living lives of hidden shame;
Foul in heart, yet high upraised of men in virtuous fame.
- 279 Cruel is the arrow straight, the crooked lute is sweet,
Judge by their deeds the many forms of men you meet.
- 280 What's the worth of shaven head or tresses long,
If you shun what all the world condemns as wrong?

29. கள்ளாமை

- 281 எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான்; எனைத்து-ஒன்றும்
கள்ளாமை காக்க, தன்-நெஞ்சு!
- 282 உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே; 'பிறன்-பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம்' எனல்!
- 283 களவினால் ஆசிய ஆக்கம்; அளவு-இறந்து,
ஆவது போல, கெடும்.
- 284 களவின்கண், கன்றிய காதல்; விளைவின்கண்,
வீயா விழுமம் தரும்.
- 285 அருள்-கருதி அன்புடையர் ஆதல்; பொருள்-கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்-கண் இல்.
- 286 அளவின்கண் நின்று ஒழுகல்-ஆற்றார்; களவின்கண்,
கன்றிய காதலவர்.
- 287 களவு-என்னும், கார்-அறிவு ஆண்மை; அளவு-என்னும்,
ஆற்றல் புரிந்தார்-கண் இல்.
- 288 அளவு-அறிந்தார் நெஞ்சத்து, அறம்-போல நிற்கும்;
களவு-அறிந்தார் நெஞ்சில், கரவு.
- 289 அளவு-அல்ல செய்து, ஆங்கே வீவர்; களவு-அல்ல
மற்றைய தேற்றாதவர்.
- 290 கள்வார்க்குத் தள்ளும், உயிர்நிலை; கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது, புத்தேள் உலகு.

29. The Absence of Fraud

- 281 Who seeks heaven's joys, from impious levity secure,
Let him from every fraud preserve his spirit pure.
- 282 'Tis sin if in the mind man but thought conceive;
'By fraud I will my neighbour of his wealth bereave.'
- 283 The gain that comes by fraud, although it seems to grow
With limitless increase, to ruin swift shall go.
- 284 The lust inveterate of fraudulent gain,
Yields as its fruit undying pain.
- 285 'Grace' is not in their thoughts, nor know they kind affection's power,
Who neighbour's goods desire, and watch for his unguarded hour.
- 286 They cannot walk restrained in wisdom's measured bound,
In whom inveterate lust of fraudulent gain is found.
- 287 Practice of fraud's dark cunning arts they shun,
Who long for power by 'measured wisdom' won.
- 288 As virtue dwells in heart that 'measured wisdom' gains;
Deceit in hearts of fraudulent men established reigns.
- 289 Who have no lore save that which fraudulent arts supply,
Acts of unmeasured vice committing straightway die.
- 290 The fraudulent forfeit life and being here below;
Who fraud eschew the bliss of heavenly beings know.

30. வாய்மை

- 291 'வாய்மை எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாது-ஒன்றும், தீமை-இலாத சொல்லல்.
- 292 பொய்ம்மையும் வாய்மை இடத்த; புரை-தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்.
- 293 தன்-நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்த-பின், தன்-நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.
- 294 உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்; உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம், உளன்.
- 295 மனத்தொடு, வாய்மை மொழியின்; தவத்தொடு, தானம் செய்வாரின், தலை.
- 296 பொய்யாமை, அன்ன புகழ்-இல்லை; எய்யாமை, எல்லா-அறமும் தரும்.
- 297 பொய்யாமை, பொய்யாமை ஆற்றின்; அறம்-பிற செய்யாமை, செய்யாமை நன்று.
- 298 புறம்-தூய்மை, நீரால் அமையும்; அகம்-தூய்மை, வாய்மையால் காணப்படும்.
- 299 எல்லா-விளக்கும், விளக்கு-அல்ல; சான்றோர்க்குப் பொய்யா-விளக்கே, விளக்கு.
- 300 யாம்-மெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை; எனைத்து-ஒன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற.

30. Truthfulness

- 291 You ask , in lips of men what 'truth' may be;
'Tis speech from every taint of evil free.
- 292 Falsehood may take the place of truthful word,
If blessing, free from fault, it can afford.
- 293 Speak not a word which false thy own heart knows,
Self-kindled fire within the false one's spirit glows.
- 294 True to his inmost soul who lives,-enshrined
He lives in souls of all mankind.
- 295 Greater is he who speaks the truth with full consenting mind.
Than men whose lives have penitence and charity combined.
- 296 No praise like that of words from falsehood free;
This every virtue yields spontaneously.
- 297 If all your life be utter truth, the truth alone,
'Tis well , though other virtuous acts be left undone.
- 298 Outward purity the water will bestow;
Inward purity from truth alone will flow.
- 299 Every lamp is not a lamp in wise men's sight;
That's the lamp with truth's pure radiance bright.
- 300 Of all good things we've scanned with studious care,
There's nought that can with truthfulness compare.

31. வெகுளாமை

- 301 செல்-இடத்துக் காப்பான் சினம்-காப்பான்; அல்-இடத்து, காக்கின்-என்? காவாக்கால்-என்?
- 302 செல்லா இடத்துச் சினம், தீது; செல்-இடத்தும், இல், அதனின் தீய பிற.
- 303 மறத்தல், வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய-பிறத்தல், அதனான் வரும்.
- 304 நகையும், உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் பகையும் உளவோ, பிற?
- 305 தன்னைத்-தான் காக்கின், சினம்-காக்க! காவாக்கால், தன்னையே கொல்லும், சினம்.
- 306 சினம்-என்னும் சேர்ந்தாரைக்-கொல்லி; இனம்-என்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும்.
- 307 சினத்தைப் பொருள்-என்று கொண்டவன் கேடு; நிலத்து-அறைந்தான் கை-பிழையாதற்று.
- 308 இணர்-எரி தோய்வன்ன இன்னா-செயினும்; புணரின் வெகுளாமை நன்று.
- 309 உள்ளிய(து) எல்லாம் உடன்-எய்தும்; உள்ளத்தால் உள்ளான், வெகுளி எனின்.
- 310 இறந்தார் இறந்தார் அனையர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை.

31. Absence of Wrath

- 301 Where thou hast power thy angry will to work, thy wrath restrain;
Where power is none, what matter if thou check or give it rein?
- 302 Where power is none to wreak thy wrath important is ill;
Where thou hast power thy will to work, 'tis greater, evil still.
- 303 If any rouse thy wrath, the trespass straight forget;
For wrath an endless train of evils will beget.
- 304 Wrath robs the face of smiles, the heart of joy,
What other foe to man works such annoy?
- 305 If thou would'st guard thyself, guard against wrath always;
'Gainst wrath who guards not, him wrath shall slay.
- 306 Wrath, the fire that slayeth whose draweth near,
Will burn the helpful 'raft' of kindred dear.
- 307 The hand that smites the earth unfailing feels the sting;
So perish they who nurse their wrath as noble thing.
- 308 Though men should work thee woe, like touch of tongues of fire.
'Tis well if thou canst save thy soul from burning ire.
- 309 If man his soul preserve from wrathful fires,
He gains with that whate'er his soul desires.
- 310 Men of surpassing wrath are like the men who've passed away;
Who wrath renounce, equals of all - renouncing sages they.

32. இன்னா செய்யாமை

- 311 சிறப்பு-ஈனும் செல்வம் பெறினும்; பிறர்க்கு இன்னா-
செய்யாமை, மாசு-அற்றார் கோள்.
- 312 கறுத்து இன்னா-செய்த அக்கண்ணும்; மறுத்து இன்னா-
செய்யாமை, மாசு-அற்றார் கோள்.
- 313 செய்யாமல், செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்த-பின்;
உய்யா விழுமம் தரும்.
- 314 இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல்; அவர்-நாண
நல்-நயம் செய்து விடல்.
- 315 அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ; பிறிதின்-நோய்
தம்-நோய்-போல், போற்றாக்கடை?
- 316 இன்னா எனத்-தான் உணர்ந்தவை; துன்னாமை
வேண்டும், பிறன்கண் செயல்.
- 317 எனைத்தானும், எஞ்ஞான்றும், யார்க்கும்; மனத்தான்-ஆம்
மாணா-செய்யாமை தலை.
- 318 தன்-உயிர்க்கு, இன்னாமை தான்-அறிவான்; என்கொலோ
மன்-உயிர்க்கு, இன்னா செயல்?
- 319 பிறர்க்கு-இன்னா, முற்பகல் செய்யின்; தமக்கு-இன்னா,
பிற்பகல் தாமே-வரும்.
- 320 நோய்-எல்லாம், நோய்-செய்தார் மேலவாம்; நோய்-செய்யார்,
நோய்-இன்மை வேண்டுபவர்.

32. Inflicting No Pain

- 311 Though ill to neighbour wrought should glorious pride of wealth secure,
 No ill to do is fixed decree of men in spirit pure.
- 312 Though malice work its worst, planning no ill return, to endure,
 And work no ill, is fixed decree of men in spirit pure.
- 313 Though unprovoked thy soul malicious foes should sting,
 Retaliation wrought inevitable woes will bring.
- 314 To punish wrong, with kindly benefits the doers ply;
 Thus shame their souls; but pass the ill unheeded by.
- 315 From wisdom's vaunted lore what doth the learner gain,
 If as his own he guard not others' souls from pain?
- 316 What his own soul has felt as bitter pain,
 From making others feel should man abstain.
- 317 To work no wilful woe, in any wise, through all the days,
 To any living soul, is virtue's highest praise.
- 318 Whose soul has felt as bitter smart of wrong, how can,
 He wrongs inflict on ever-living soul of man?
- 319 If, ere the noontide , you to others evil do,
 Before the eventide will evil visit you.
- 320 O'er every evil-doer evil broodeth still;
 He evil shuns who freedom seeks from ill.

33. கொல்லாமை

- 321 'அற-வினை யாது?' எனின், கொல்லாமை; கோறல், பிற-வினை எல்லாம் தரும்.
- 322 பகுத்து-உண்டு, பல்-உயிர் ஓம்புதல்; நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை.
- 323 ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை; மற்று, அதன்-பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.
- 324 'நல்லாறு எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாது-ஒன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி.
- 325 நிலை-அஞ்சி, நீத்தாருள் எல்லாம்; கொலை-அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.
- 326 கொல்லாமை, மேற்கொண்டு ஒழுகுவான்; வாழ்நாள்மேல் செல்லாது, உயிர்-உண்ணும் கூற்று.
- 327 தன்-உயிர் நீப்பினும், செய்யற்க; தான், பிறிது இன் உயிர்-நீக்கும் வினை.
- 328 நன்று-ஆகும் ஆக்கம் பெரிது-எனினும்; சான்றோர்க்குக் கொன்று-ஆகும் ஆக்கம், கடை.
- 329 கொலை-வினையர் ஆகிய மாக்கள் புலை-வினையர், புன்மை தெரிவார் அகத்து.
- 330 'உயிர்-உடம்பின் நீக்கியார்' என்ப; 'செயிர்-உடம்பின் செல்லாத் தீ வாழ்க்கையவர்'.

33. Not killing

- 321 What is the work of virtue? 'Not to kill';
For 'killing' leads to every work of ill.
- 322 Let those that need partake your meal; guard everything that lives;
This the chief and sum of lore that hoarded wisdom gives.
- 323 Alone, first of good things, is 'not to slay';
The second is, no untire word to say.
- 324 You ask, what is the good and perfect way?
'Tis path of him who studies nought to slay.
- 325 Of those who 'being' dread, and all renounce, the chief are they,
Who, dreading crime of slaughter, study nought to slay.
- 326 Ev'n death, that life devours, their happy days shall spare,
Who law, 'Thou shall not kill,' uphold with reverent care.
- 327 Though thine own life for that spared life the price must pay,
Take not from aught that lives gift of sweet life away.
- 328 Though great the gain of good should seem, the wise,
Will any gain by slaughter won despise.
- 329 Whose trade is 'killing'; always vile they show,
To minds of them who what is vileness know.
- 330 Who lead a loathed life in bodies sorely pained,
Are men, the wise declare, by guilt of slaughter stained.

34. நிலையாமை

- 331 நில்லாதவற்றை நிலையின என்று-உணரும்;
புல்லறிவு-ஆண்மை, கடை.
- 332 கூத்தாட்டு அவைக்-குழாத்து-அற்றே, பெருஞ்-செல்வம்;
போக்கும், அது விளிந்தற்று.
- 333 அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம்; அது-பெற்றால்,
அற்குப ஆங்கே செயல்.
- 334 நாள்-என, ஒன்று-போல்-காட்டி; உயிர், ஈரும்
வாள்-அது; உணர்வார்ப் பெறின்.
- 335 நாச்-செற்று, விக்குள் மேல்-வாரா-முன்; நல்-வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும்.
- 336 'நெருநல் உள்ளன், ஒருவன்; இன்று-இல்லை!' என்னும்
பெருமை-உடைத்து, இவ்-உலகு.
- 337 ஒரு-பொழுதும் வாழ்வது அறியார்; கருதுப
கோடியும் அல்ல பல.
- 338 குடம்பை தனித்து-ஒழியப் புள் பறந்தற்றே;
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு.
- 339 உறங்குவது போலும், சாக்காடு; உறங்கி-
விழிப்பது போலும், பிறப்பு.
- 340 புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ; உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு!

34. Instability

- 331 Lowest and meanest lore, that bids men trust secure,
 In things that pass away, as things that shall endure!
- 332 As crowds round dancers fill the hall, is wealth's increase;
 It's loss, as throngs dispersing, when the dances cease.
- 333 Unenduring is all wealth; if you wealth enjoy,
 Enduring works in working wealth straightway employ.
- 334 As 'day' it vaunts itself; well understood, 'tis knife',
 That daily cuts away a portion from thy life.
- 335 Before the tongue lie powerless, 'mid the gasp of gurgling breath,
 Arouse thyself, and do good deeds beyond the power of death.
- 336 Existing yesterday, to-day to nothing hurled!-
 Such greatness owns this transitory world.
- 337 Who know not if their happy lives shall last the day,
 In fancies infinite beguile the hours away!
- 338 Birds fly away, and leave the nest deserted bare;
 Such is the short - lived friendship soul and body share.
- 339 Death is sinking into slumbers deep;
 Birth again is walking out of sleep.
- 340 The soul in fragile shed as lodger courts repose:-
 Is it because no home's conclusive rest it knows?

35. துறவு

- 341 யாதனின், யாதனின்-நீங்கியான்; நோதல்
அதனின், அதனின் இலன்.
- 342 வேண்டின், உண்டாகத் துறக்க; துறந்தபின்,
ஈண்டு இயற்பால பல.
- 343 அடல்-வேண்டும், ஐந்தன் புலத்தை; விடல்-வேண்டும்,
வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு.
- 344 இயல்பு-ஆகும், நோன்பிற்கு-ஒன்று இன்மை; உடைமை
மயல்-ஆகும், மற்றும் பெயர்த்து.
- 345 மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்கொல்? பிறப்பு-அறுக்கல்
உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை.
- 346 'யான்', 'எனது', என்னும் செருக்கு-அறுப்பான்; வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்.
- 347 பற்றி-விடாஅ, இடும்பைகள்; பற்றினை,
பற்றி-விடாஅதவர்க்கு.
- 348 தலைப்பட்டார், தீரத் துறந்தார்; மயங்கி
வலைப்பட்டார், மற்றையவர்.
- 349 பற்று அற்ற-கண்ணே பிறப்பு-அறுக்கும்; மற்றும்
நிலையாமை காணப்படும்.
- 350 பற்றுக், பற்று-அற்றான் பற்றினை! அப்-பற்றைப்
பற்றுக், பற்று-விடற்கு!

35. Renunciation

- 341 From whatever, aye, whatever, man gets free,
From what? aye, from that, no more of pain hath he!
- 342 'Renunciation' made -ev'n here true pleasures men acquire;
'Renounce' while time is yet, if to those pleasures you aspire,
- 343 'Perceptions of the five' must all expire:-
'Relinquished in its order each desire.
- 344 'Privation absolute' is penance true;
'Possession' brings bewilderment anew.
- 345 To those who sev'rance seek from being's varied strife,
Flesh is burthen sore; what then other bonds of life?
- 346 Who kills conceit that utters 'I' and 'mine',
Shall enter realms above the powers divine.
- 347 Who cling to things that cling and eager clasp,
Griefs cling to them with unrelaxing grasp.
- 348 Who thoroughly 'renounce' on highest highest height are set;
The rest, bewildered, lie entangled in the net.
- 349 When that which clings falls off, severed is being's tie;
All else will then be seen as instability.
- 350 Cling thou to that which He, to Whom nought clings, hath bid thee
cling,
Cling to that bond, to get thee free from every clinging thing.

36. மெய் உணர்தல்

- 351 பொருள்-அல்லவற்றைப் பொருள்-என்று உணரும்;
மருளான்-ஆம், மாணாப் பிறப்பு.
- 352 இருள்-நீங்கி இன்பம் பயக்கும்; மருள்-நீங்கி
மாசு-அறு காட்சியவர்க்கு.
- 353 ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு, வையத்தின்,
வானம் நணியது-உடைத்து.
- 354 ஐ-உணர்வு எய்தியக் கண்ணும் பயம்-இன்றே;
மெய்-உணர்வு இல்லாதவர்க்கு.
- 355 எப்-பொருள், எத்-தன்மைத்து ஆயினும்; அப்-பொருள்,
மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு.
- 356 கற்று, ஈண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார்; தலைப்படுவர்,
மற்று ஈண்டு வாரா-நெறி.
- 357 ஓர்த்து, உள்ளம்-உள்ளது உணரின்; ஒரு-தலையாப்
பேர்த்து, உள்ள-வேண்டா பிறப்பு.
- 358 பிறப்பு-என்னும் பேதைமை நீங்க; சிறப்பு-என்னும்
செம்பொருள் காண்பது அறிவு.
- 359 சார்பு-உணர்ந்து, சார்பு கெட ஒழுகின்; மற்று-அழித்துச்
சார்தரா, சார்தரும் நோய்.
- 360 காமம், வெகுளி, மயக்கம்; இவை-மூன்றன்
நாமம் கெட, கெடும் நோய்.

36. Perception of the True

- 351 Of things devoid of truth as real things men deem;
Cause of degraded birth the fond delusive dream!
- 352 Darkness departs, and rapture springs to men who see,
The mystic vision pure, from all delusion free.
- 353 When doubts disperse, and mists of error roll
Away, nearer is heav'n than earth to sage's soul.
- 354 Five-fold perception gained, what benefits accrue
To them whose spirits lack perception of the true?
- 355 Whatever thing, of whatsoever kind it be,
'Tis wisdom's part in each the very thing to see.
- 356 Who learn, and here the knowledge of the true obtain,
Shall find the path that hither cometh not again.
- 357 The mind that knows with certitude what is, and ponders well,
Its thoughts on birth again to other life need not to dwell.
- 358 When folly, cause of births, departs; and soul can view
The truth of things, man's dignity;- 'tis wisdom true.
- 359 The true'support' who knows- rejects'supports' he sought before-
Sorrow that clings and all destroys, shall cling to him no more.
- 360 When lust and wrath and error's triple tyranny is o'er,
Their very names for aye extinct, then pain shall be no more.

37. அவா அறுத்தல்

- 361 'அவா' என்பு; எல்லா-உயிர்க்கும், எஞ்-ஞான்றும் தவாஅப் பிறப்பு-ஈனும், வித்து'.
- 362 வேண்டுங்கால், வேண்டும் பிறவாமை; மற்று-அது வேண்டாமை வேண்ட, வரும்.
- 363 வேண்டாமை அன்ன விழுச்-செல்வம், ஈண்டு-இல்லை; யாண்டும் அஃது-ஒப்பது இல்.
- 364 தூ-உய்மை என்பது அவா-இன்மை; மற்று-அது வா-அய்மை வேண்ட, வரும்.
- 365 அற்றவர் என்பார் அவா-அற்றார்; மற்றையார் அற்று-ஆக அற்றது இலர்.
- 366 அஞ்சுவது ஓரும் அறனே; ஒருவனை வஞ்சிப்பது ஓரும் அவா.
- 367 அவாவினை, ஆற்ற அறுப்பின்; தவாவினை, தான்வேண்டும் ஆற்றான் வரும்.
- 368 அவா-இல்லார்க்கு இல்லாகும் துன்பம்; அஃது-உண்டேல், தவாஅது மேன்மேல் வரும்.
- 369 இன்பம் இடையறாது, ஈண்டும்; அவா-என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
- 370 ஆரா இயற்கை, அவா-நீப்பின்; அந்-நிலையே பேரா இயற்கை, தரும்.

37. The Extirpation of Desire

- 361 The wise declare, through all the days, to every living thing,
That ceaseless round of birth from seed of strong desire doth spring.
- 362 If desire you feel, freedom from changing birth require!
'Twill come, if you desire to 'scape, set free from all desire.
- 363 No glorious wealth is here like freedom from desire;
To bliss like this not even there can soul aspire.
- 364 Desire's decease as purity men know;
That, too, from yearning search for truth will grow.
- 365 Men freed from bonds of strong desire are free;
None other share such perfect liberty.
- 366 Desire each soul beguiles;
True virtue dreads its wiles.
- 367 Who thoroughly rids his life of passion- prompted deed,
Deeds of unfailing worth shall do, which , as he plans, succeed.
- 368 Affliction is not known where no desires abide;
Where these are, endless rises sorrow's tide.
- 369 When dies away desire, that woe of woes
Ev'n here the soul unceasing rapture knows.
- 370 Drive from thy soul desire insatiate;
Straight way is gained the moveless blissful state.

38. ஊழ்

- 371 ஆகு-ஊழால் தோன்றும், அசைவு-இன்மை; கைப்பொருள் போகு-ஊழால் தோன்றும், மடி.
- 372 பேதைப் படுக்கும், இழவு-ஊழ்; அறிவு-அகற்றும், ஆகல்-ஊழ் உற்றக்-கடை.
- 373 நுண்ணிய நூல்-பல கற்பினும், மற்றும்-தன் உண்மை அறிவே மிகும்.
- 374 இரு வேறு, உலகத்து இயற்கை; திரு வேறு; தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.
- 375 நல்லவை எல்லா-அம் தீய-ஆம்; தீயவும் நல்ல-ஆம்; செல்வம் செயற்கு.
- 376 பரியினும் ஆகாவாம், பால்-அல்ல; உய்த்துச் சொரியினும் போகா, தம.
- 377 வகுத்தான், வகுத்த வகை-அல்லால்; கோடி-தொகுத்தார்க்கும், துய்த்தல் அரிது.
- 378 துறப்பார்மன், துப்புரவு இல்லார்; உறற்பால ஊட்டா கழியும் எனின்.
- 379 நன்று-ஆம், கால் நல்லவாக் காண்பவர்; அன்று-ஆம், கால் அல்லற்படுவது எவன்?
- 380 ஊழின், பெருவலி யா-உள? மற்று-ஒன்று சூழினும், தான் முந்துறும்.

38. Fate

- 371 Wealth - giving fate power of unflinching effort brings;
From fate that takes away idle remissness springs.
- 372 The fate that loss ordains makes wise men's wisdom foolishness;
The fate that gain bestows with ampler power will wisdom bless.
- 373 In subtle learning manifold though versed man be,
The wisdom, truly his, will gain supremacy.
- 374 Two -fold the fashion of the world; some live in fortune's light;
While other some have souls in wisdom's radiance bright.
- 375 All things that good appear will oft have ill success;
All evil things prove good for gain of happiness.
- 376 Things not your own will yeild no good, howe'er you guard with pain;
You own, however you scatter them abroad, will yours remain.
- 377 Save as the 'sharer' shares to each in due degree,
To those who millions store enjoyment scarce can be.
- 378 The destitute with ascetics merit share,
If fate to visit with predestined ills would spare.
- 379 When good things come, men view them all as gain;
When evils come, why then should they complain?
- 380 What powers so great as those of Destiny? Man's skill
Some other thing contrives; but fate's beforehand still.

39. இறைமாட்சி

- 381 படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்; ஆறும்-
உடையான், அரசருள் ஏறு.
- 382 அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு, ஊக்கம்; இந்-நான்கும்
எஞ்சாமை, வேந்தற்கு இயல்பு.
- 383 தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடைமை; இம்-மூன்றும்
நீங்கா, நிலன்-ஆள்பவற்கு.
- 384 அறன்-இழுக்காது, அல்லவை நீக்கி, மறன்-இழுக்கா
மானம் உடையது; அரசு.
- 385 இயற்றலும், ஈட்டலும், காத்தலும், காத்த-
வகுத்தலும்; வல்லது அரசு.
- 386 காட்சிக்கு எளியன், கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்;
மீக்கூறும், மன்னன் நிலம்.
- 387 இன்சொலால் ஈத்து, அளிக்க-வல்லாற்குத் தன்சொலால்
தான் கண்டனைத்து, இவ்-உலகு.
- 388 முறை-செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்; 'மக்கட்கு
இறை' என்று வைக்கப்படும்.
- 389 செவி-கைப்பச், சொல்-பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கும், உலகு.
- 390 கொடை, அளி, செங்கோல், குடி-ஓம்பல்; நான்கும்
உடையான்-ஆம், வேந்தர்க்கு ஒளி.

39. Kingly Greatness

- 381 An army, people wealth, a minister, friends, fort; six things-
Who owns them all , a lion lives amid the kings.
- 382 Courage, a liberal hand, wisdom, and energy; these four
Are qualities a king adorn for evermore.
- 383 A sleepless promptitude, knowledge, decision strong:
These three for aye to rulers of the land belong.
- 384 Kingship, in virtue failing not , all vice restrains,
In courage failing not, it honour's grace maintains.
- 385 A king is he who treasure gains, stores up, defends,
And duly for his Kingdom's weal expends.
- 386 Where king is easy of access, where no harsh word repels,
That land's high praises every subject swells.
- 387 With pleasant speech, who gives and guards with powerful liberal hand,
He sees the world obedient all to his command.
- 388 Who guards the realm and justice strict maintains,
That king as god o'er subject people regins.
- 389 The king of worth, who can words bitter to his ear endure,
Beneath the shadow of his power the world abides secure.
- 390 Gifts, grace, right sceptre, care of people's weal;
These four a light of dreaded kings reveal.

40. கல்வி

- 391 கற்க, கசடு-அற, கற்பவை; கற்ற-பின், நிற்க, அதற்குத் தக!
- 392 'எண்' என்ப, ஏனை 'எழுத்து' என்ப; இவ்-இரண்டும் 'கண்' என்ப, வாழும் உயிர்க்கு.
- 393 கண்-உடையர், என்பவர் கற்றோர்; முகத்து-இரண்டு புண்-உடையர், கல்லாதவர்.
- 394 உவப்பத் தலைக்கூடி, உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே; புலவர் தொழில்.
- 395 உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்; கடையரே, கல்லாதவர்.
- 396 தொடடனைத்து ஊறும், மணற்-கேணி; மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும், அறிவு.
- 397 யாதானும் நாடு-ஆமால்; ஊர்-ஆமால்; என், ஒருவன் சா(கு)ம்-துணையும் கல்லாதவாறு?
- 398 ஒருமைக்கண், தான் கற்ற-கல்வி; ஒருவற்கு எழுமையும், ஏமாப்பு உடைத்து.
- 399 தாம்-இன்புறுவது, உலகு-இன்புறக்-கண்டு; காமுறுவர், கற்று-அறிந்தார்.
- 400 கேடு-இல் விழுச்செல்வம், கல்வி-ஒருவற்கு; மாடு-அல்ல, மற்றையவை.

40. Learning

- 391 So learn that you may full and faultless learning gain,
Then in obedience meet to lessons learnt remain.
- 392 The twain that lore of numbers and of letters give
Are eyes, the wise declare, to all on earth that live.
- 393 Men who learning gain have eyes, men say;
Blockheads' faces pairs of sores display.
- 394 You meet with joy, with pleasant thought you part;
Such is the learned scholar's wonderful art.
- 395 With soul submit they stand, as paupers front a rich man's face;
Yet learned men are first; th' unlearned stand in lowest place.
- 396 In sandy soil, when deep you delve, you reach the springs below;
The more you learn, the freer streams of wisdom flow.
- 397 The learned make each land their own, in every city find a home;
Who, till they die; learn nought, along what weary ways they roam!
- 398 The man who store of learning gains,
In one, through seven worlds, bliss, attains.
- 399 Their joy is joy of all the world, they see; thus more
The learners to love their cherished lore.
- 400 Learning is excellence of wealth that none destroy;
To man nought else affords reality of joy

41. கல்லாமை

- 401 அரங்கு-இன்றி வட்டு ஆடியற்றே; நிரம்பிய நூல்-இன்றிக் கோட்டி கொளல்.
- 402 கல்லாதான் சொல், காமுறுதல்; முலை-இரண்டும் இல்லாதாள் பெண், காமுற்றற்று.
- 403 கல்லாதவரும் நனி நல்லர்; கற்றார்-முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின்.
- 404 கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்று-ஆயினும்; கொள்ளார், அறிவு-உடையார்.
- 405 கல்லா ஒருவன் தகைமை; தலைப்பெய்து சொல்லாட, சோர்வு-படும்.
- 406 உளர்-என்னும் மாத்திரையர் அல்லால்; பயவாக் களர்-அனையர் கல்லாதவர்.
- 407 நுண்-மாண், நுழை-புலம் இல்லான், எழில்-நலம்; மண்-மாண், புனை பாவை-அற்று.
- 408 நல்லார்கண், பட்ட வறுமையின்; இன்னாதே, கல்லார்கண், பட்ட திரு.
- 409 மேற்பிறந்தார் ஆயினும் கல்லாதார், கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்து-இலர் பாடு.
- 410 விலங்கொடு மக்கள் அனையர்; இலங்கு-நூல் கற்றாரொடு ஏனையவர்.

41. The Absence of Learning

- 401 Like those at draughts would play without the chequered square,
Men void of ample lore counsels of the learned share.
- 402 Like those who doat on hoyden's undeveloped charms are they,
Of learning void, who eagerly their power of words display.
- 403 The blockheads too, may men of worth appear,
If they can keep from speaking where the learned hear!
- 404 From blockheads' lips, when words of wisdom glibly flow,
The wise receive them not , though good they seem to show.
- 405 As worthless shows the worth of man unlearned,
When council meets, by words he speakes discerned.
- 406 'They are'; so much is true of men untaught;
But, like a barren field, they yield us nought.
- 407 Who lack the power of subtle, large and penetrating sense,
Like puppet, decked with ornaments of clay, their beauty's vain pretence.
- 408 To men unlearned, from fortune's favour greater evil springs,
Than proverty to men of goodly wisdom brings.
- 409 Lower are men unlearned, though noble be their race,
Than low-born men adorned with learning's grace.
- 410 Learning's irradiating grace who gain,
Others excel, as men the bestial train.

42. கேள்வி

- 411 செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம்; அச்-செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை.
- 412 செவிக்கு உணவு-இல்லாத போழ்து, சிறிது, வயிற்றுக்கும் ஈயப்படும்.
- 413 செவி-உணவின், கேள்வி-உடையார்; அவி-உணவின் ஆன்றாரொடு ஒப்பர், நிலத்து.
- 414 கற்றிலன் ஆயினும், கேட்க; அஃது-ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்று-ஆம் துணை.
- 415 இழுக்கல் உடை-உழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே; ஒழுக்கம்-உடையார் வாய்ச்-சொல்.
- 416 எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க! அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்.
- 417 பிழைத்து-உணர்ந்தும், பேதைமை சொல்லார்; இழைத்து-உணர்ந்து, ஈண்டிய கேள்வியவர்.
- 418 கேட்பினும், கேளாத் தகையவே; கேள்வியால், தோட்கப்-படாத-செவி.
- 419 நுணங்கிய கேள்வியர்-அல்லார்; வணங்கிய வாயினர், ஆதல் அரிது.
- 420 செவியின் சுவை-உணரா, வாய்-உணர்வின் மாக்கள்; அவியினும் வாழினும் என்.

42. Hearing

- 411 Wealth of wealth is acquired be ear attent;
Wealth mid all wealth supremely excellent.
- 412 When 'tis no longer time the listening ear to feed
With trifling dole of food supply the body's need.
- 413 Who feed their ear with learned teachings rare,
Are like the happy gods oblations rich who share.
- 414 Though learning none hath he, yet let him hear alway:
In weakness this shall prove a staff and stay.
- 415 Like staff in hand of him in slippery ground who strays,
Are words from mouth of those who walk in righteous ways.
- 416 Let each man good things learn, for e'en as he
Shall learn, he gains increase of perfect dignity.
- 417 Not e'en through inadvertence speak they foolish word,
With clear discerning mind who 've learning's ample lessons heard.
- 418 Where teaching hath not oped the learner's ear,
The man may listen, but he scarce can hear.
- 419 'Tis hard for mouth to utter gentle, modest word.
When ears discourse of lore refined have never heard.
- 420 His mouth can taste, but ear no taste of joy can give!
what matter if he die, or prosperous live?

43. அறிவுடைமை

- 421 அறிவு, அற்றம் காக்கும் கருவி; செறுவார்க்கும்,
உள்-அழிக்கல் ஆகா அரண்.
- 422 சென்ற இடத்தால் செலவிடா, தீது-ஓர்இ;
நன்றின்-பால் உய்ப்பது-அறிவு.
- 423 எப்பொருள், யார்-யார்-வாய்க் கேட்பினும்; அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள், காண்பது; அறிவு.
- 424 எண்-பொருளவாகச் செலச்சொல்லி, தான்-பிறர்வாய்
நுண்-பொருள் காண்பது; அறிவு.
- 425 உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்; மலர்தலும்,
கூம்பலும் இல்லது; அறிவு.
- 426 எவ்வது, உறைவது உலகம்; உலகத்தொடு
அவ்வது, உறைவது; அறிவு.
- 427 அறிவு-உடையார் ஆவது-அறிவார்; அறிவு-இலார்
அஃது-அறி கல்லாதவர்.
- 428 அஞ்சுவது, அஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சுவது
அஞ்சல், அறிவார் தொழில்.
- 429 எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு இல்லை;
அதிர வருவதோர் நோய்.
- 430 அறிவு-உடையார் எல்லாம் உடையார்; அறிவு-இலார்
என்-உடையரேனும் இலர்.

43. The Possession of Knowledge: Wisdom

- 421 True wisdom wards off woes,
A circling fortress high;
- 422 Wisdom restrains, nor suffers mind to wander where it would;
From every evil calls it back, and guides in way of good.
- 423 Though things diverse from divers sages' lips we learn,
'Tis wisdom's part in each the true thing to discern.
- 424 Wisdom hath use of lucid speech, words that acceptance win,
And subtle sense of other men's discourse takes in.
- 425 Wisdom embraces frank the world, to no caprice exposed;
Unlike the lotus flower, now opened wide, now petals strictly closed.
- 426 As dwells the world, so with the world to dwell
In harmony - this is to wisely live and well.
- 427 The wise discern, the foolish fail to see,
And minds prepare for things about to be.
- 428 Folly meets fearful ills with fearless heart;
To fear where cause of fear exists is wisdom's part.
- 429 This wise with watchful soul who coming ills foresee;
From coming evil's dreaded shock are free.
- 430 The wise is rich, with ev'ry blessing blest;
The fool is poor, of everything possessed.

44. குற்றம் கடிதல்

- 431 செருக்கும், சினமும், சிறுமையும் இல்லார்;
பெருக்கம், பெருமித நீர்த்து.
- 432 இவறலும், மாண்பு-இறந்த மானமும், மாணா-
உவகையும் ஏதம்; இறைக்கு.
- 433 தினைத்-துணையாம் குற்றம் வரினும்; பனைத்-துணையாக்
கொள்வர், பழி நாணுவார்.
- 434 குற்றமே காக்க, பொருளாக குற்றமே;
அற்றம் தருஉம் பகை.
- 435 வரும்-முன்னர்க் காவாதான், வாழ்க்கை; எரி-முன்னர்
வைத்தூறு போல, கெடும்.
- 436 தன்-குற்றம் நீக்கி, பிறர்-குற்றம் காண்கிற்பின்;
என்-குற்றம்-ஆகும் இறைக்கு?
- 437 செயற்பால செய்யாது, இவறியான் செல்வம்;
உயற்பாலது அன்றிக் கெடும்.
- 438 பற்று-உள்ளம், என்னும் இவறன்மை; எற்றுள்ளும்
எண்ணப்படுவது, ஒன்று அன்று.
- 439 வியவற்க, எஞ்ஞான்றும் தன்னை! நயவற்க,
நன்றி பயவா வினை!
- 440 காதல, காதல்-அறியாமை உய்க்கிற்பின்;
ஏதில, ஏதிலார் நூல்.

44. The Correction of Faults

- 431 Who arrogance, and wrath and littleness of low desire restrain.
To sure increase of lofty dignity attain.
- 432 A niggard hand, o'erweening self-regard and mirth
Unseemly, bring disgrace to men of kingly birth.
- 433 Though small as millet'seed the fault men deem;
As palm-tree vast to those who fear disgrace 'twill seem.
- 434 Freedom from faults is wealth; watch heedfully
'Gainst these, for fault is fatal enmity.
- 435 His joy who guards not 'gainst the coming evil day,
Like straw before the fire shall swift consume away.
- 436 Faultless the king who first his own faults cures, and then
Permits himself to scan the faults of other men.
- 437 Who leaves undone what should be done, with niggard mind.
His wealth shall perish, leaving not a wrack behind.
- 438 The greed of soul that avarice men call;
When faults are summed, is worst of all.
- 439 Never indulge in self-complaisant mood,
Nor deed desire that yeilds no gain of good.
- 440 If, to your foes unknown, you cherish what you love,
Counsels of men who wish you harm will harmless prove.

45. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

- 441 அறன்-அறிந்து, மூத்த அறிவு-உடையார், கேண்மை; திறன்-அறிந்து, தேர்ந்து, கொளல்.
- 442 உற்ற-நோய் நீக்கி, உறாஅமை முன்-காக்கும்; பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.
- 443 அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே; பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.
- 444 தம்மின் பெரியார், தமரா ஒழுகுதல்; வன்மையுள் எல்லாம், தலை.
- 445 சூழ்வார் கண்-ஆக ஒழுகலான்; மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.
- 446 தக்கார் இனத்தனாய், தான்-ஒழுக வல்லானை; செற்றார், செயக்கிடந்தது இல்.
- 447 இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை, யாரே, கெடுக்கும் தகைமையவர்?
- 448 இடிப்பாரை இல்லாத, ஏமரா மன்னன்; கெடுப்பார் இலானும், கெடும்.
- 449 முதல்-இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை; மதலை-ஆம் சார்பு-இலார்க்கு இல்லை, நிலை.
- 450 பல்லார் பகை-கொளலின், பத்து-அடுத்த தீமைத்தே; நல்லார் தொடர், கைவிடல்.

45. Seeking the Aid of Great Men

- 441 As friends the men who virtue know, and riper wisdom share,
Their worth weighed well, the king should choose with care.
- 442 Cherish the all- accomplished men as friends,
Whose skill the present ill removes, from coming ill defends.
- 443 To cherish men of mighty soul, and make them all their own,
Of kingly treasures rare, as rarest gift is known.
- 444 To live with men of greatness that their own excels,
As cherished friends, is greatest power that with a monarch dwells.
- 445 The king, since counsellors are monarch's eyes,
Should counsellors select with counsel wise.
- 446 The king, who knows to live with worthy men allied,
Has nought to fear from any foeman's pride.
- 447 What power can work his fall, who faithful ministers
Employs, that thunder out reproaches when he errs.
- 448 The king with none to censure him, bereft of safeguards all,
Though none his ruin work, shall surely ruined fall.
- 449 Who owns no principal, can have no gain of usury;
Who lacks support of friends, knows no stability.
- 450 Than hate of many foes incurred, works greater woe
Ten - fold, of worthy men the friendship to forego.

46. சிற்றினம் சேராமை

- 451 சிற்றினம் அஞ்சும், பெருமை; சிறுமை-தான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும்.
- 452 நிலத்து-இயல்பான் நீர் திரிந்து, அற்று-ஆகும்; மாந்தர்க்கு
'இனத்து' இயல்பது ஆகும்; அறிவு.
- 453 மனத்தான்-ஆம், மாந்தர்க்கு-உணர்ச்சி; இனத்தான்-ஆம்,
'இன்னான்' எனப்படும் சொல்.
- 454 மனத்து-உளது-போலக் காட்டி; ஒருவற்கு
இனத்து-உளது-ஆகும்; அறிவு.
- 455 மனம்-தூய்மை, செய்-வினை தூய்மை; இரண்டும்
இனம்-தூய்மை, தூவா வரும்.
- 456 மனம்-தூயார்க்கு எச்சம் நன்று-ஆகும்; இனம்-தூயார்க்கு
இல்லை, நன்று-ஆகா வினை.
- 457 மன-நலம், மன்-உயிர்க்கு ஆக்கம்; இன-நலம்,
எல்லாப் புகழும் தரும்.
- 458 மன-நலம், நன்கு-உடையர் ஆயினும்; சான்றோர்க்கு
இன-நலம், ஏமாப்பு உடைத்து.
- 459 மன-நலத்தின் ஆகும், மறுமை; மற்று-அஃதும்
இன-நலத்தின், ஏமாப்பு உடைத்து.
- 460 நல்-இனத்தின் ஊங்கும் துணை-இல்லை; தீ-இனத்தின்
அல்லல் படுப்பதூஉம் இல்.

46. Not Associating with the Mean

- 451 The great of soul will mean association fear;
The mean of soul regard mean men as kinsmen dear.
- 452 The waters' virtues change with soil through which they flow;
As man's companionship so will his wisdom show.
- 453 Perceptions manifold in men are of the mind alone;
The value of the man by his companionship is known.
- 454 Man's wisdom seems the offspring of his mind;
'Tis outcome of companionship we find.
- 455 Both purity of mind, and purity of action clear,
Leaning no staff of pure companionship, to man draw near.
- 456 From true pure-minded men a virtuous race proceeds;
To men of pure companionship belong no evil deeds.
- 457 Goodness of mind to lives of men increaseth gain;
And good companionship doth all of praise obtain.
- 458 To perfect men, though minds right good belong,
Yet good companionship is confirmation strong.
- 459 Although to mental goodness joys of other life belong,
Yet good companionship is confirmation strong;
- 460 Than good companionship no surer help we know;
Than bad companionship nought causes direr woe.

47. தெரிந்து செயல் வகை

- 461 அழிவதூஉம் ஆவதூஉம் ஆகி, வழிபயக்கும்
ஊதியமும் சூழ்ந்து; செயல்!
- 462 தெரிந்த இனத்தொடு, தேர்ந்து எண்ணிச்-செய்வார்க்கு;
அரும்பொருள், யாது-ஒன்றும் இல்.
- 463 ஆக்கம் கருதி, முதல்-இழக்கும் செய்வினை
ஊக்கார், அறிவு-உடையார்.
- 464 தெளிவு-இலதனைத் தொடங்கார்; இளிவு-என்னும்
ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர்.
- 465 வகை-அறச் சூழாது, எழுதல்; பகைவரைப்
பாத்திப்-படுப்பது ஓர்-ஆறு.
- 466 செய்தக்க-அல்ல, செயக் கெடும்; செய்தக்க,
செய்யாமையானும் கெடும்.
- 467 எண்ணித் துணிக, கருமம்; துணிந்த-பின்,
எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு.
- 468 ஆற்றின், வருந்தா வருத்தம்; பலர்-நின்று
போற்றினும், பொத்துப்படும்.
- 469 நன்று ஆற்றல்-உள்ளும், தவறு-உண்டு; அவரவர்
பண்பு-அறிந்து, ஆற்றாக்கடை.
- 470 எள்ளாத, எண்ணிச் செயல்-வேண்டும்; தம்மொடு
கொள்ளாத, கொள்ளாது உலகு.

47. Acting after due Consideration

- 461 Expenditure, return, and profit of the deed
In time to come; weigh these- than to the act proceed.
- 462 With chosen friends deliberate; next use the private thought;
Then act. by those who thus proceed all works with ease are wrought.
- 463 To risk one's all and lose, aiming at added gain,
Is rash affair, from which the wise abstain.
- 464 A work of which the issue is not clear,
Begin not they reproachful scorn who fear.
- 465 With plans not well matured to rise against your foe,
Is way to plant him out where he is sure to grow!
- 466 'Tis ruin if man do an unbecoming thing;
Fit things to leave undone will equal ruin bring.
- 467 Think, and then dare the deed! Who cry,
'Deed dared, we'll think.; disgraced shall be.
- 468 On no right system if man toil and strive,
Though many men assist, no work can thrive.
- 469 Though well the work be done, yet one mistake is made,
To habitudes of various men when no regard is paid.
- 470 Plan and perform no work that others may despise;
What misbeseems a king the world will not approve as wise.

48. வலி அறிதல்

- 471 வினை-வலியும், தன்-வலியும், மாற்றான்-வலியும், துணை-வலியும்; தூக்கிச் செயல்.
- 472 ஒல்வது அறிவது அறிந்து, அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு; செல்லாதது இல்.
- 473 உடைத்-தம் வலி-அறியார்; ஊக்கத்தின் ஊக்கி, இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.
- 474 அமைந்து ஆங்கு-ஒழுகான், அளவு-அறியான், தன்னை-வியந்தான்; விரைந்து கெடும்.
- 475 பீலி-பெய் சாகாடும், அச்சு-இறும்; அப்பண்டம், சால மிகுத்துப் பெயின்.
- 476 நுனிக்-கொம்பர் ஏறினார், அஃது-இறந்து ஊக்கின்; உயிர்க்கு இறுதி-ஆகி-விடும்.
- 477 ஆற்றின், அளவு-அறிந்து ஈக; அது, பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி.
- 478 ஆகு-ஆறு, அளவு-இட்டிது ஆயினும்; கேடு-இல்லை போகு-ஆறு, அகலாக்கடை.
- 479 அளவு-அறிந்து வாழாதான், வாழ்க்கை; உளபோல இல்லாகித், தோன்றாக் கெடும்.
- 480 உள-வரை தூக்காத ஒப்புரவு-ஆண்மை; வள-வரை வல்லைக் கெடும்.

48. Recognition of Power Energy

- 471 The force the strife demands, the force he owns, the force of foes,
The force of friends; these should he weigh ere to the war he goes.
- 472 Who know what can be wrought, with knowledge of the means, on this
Their mind firm set, go forth, nought goes with them amiss.
- 473 I'll - deeming of their proper powers, have many monarchs striven,
And midmost of unequal conflict fallen asunder riven.
- 474 Who not agrees with those around, no moderation knows,
In self-applause indulging, swift to ruin goes.
- 475 With peacock feathers light you load the wain;
Yet, heaped too high, the axle snaps in twain.
- 476 Who daring climbs, and would himself upraise
Beyond the branch's tip, with life the forfeit pays.
- 477 With knowledge of the measure due, as virtue bids you, give!
That is the way to guard your wealth, and seemly live.
- 478 Incomings may be scant; but yet, no failure there,
If in expenditure you rightly learn to spare.
- 479 Who prosperous lives and of enjoyment knows no bound,
His seeming wealth, departing, nowhere shall be found.
- 480 Beneficence that measures not its bond of means,
Will swiftly bring to nought the wealth on which it leans.

49. காலம் அறிதல்

- 481 பகல்-வெல்லும், கூகையைக் காக்கை; இகல்-வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும், பொழுது.
- 482 பருவத்தொடு ஒட்ட ஒழுகல்; திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு.
- 483 அருவினை என்ப, உளவோ? கருவியான், காலம்-அறிந்து செயின்.
- 484 ஞாலம் கருதினும், கைகூடும்; காலம்-கருதி, இடத்தான் செயின்.
- 485 காலம் கருதி இருப்பார்; கலங்காது, ஞாலம் கருதுபவர்.
- 486 ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்; பொருதகர் தாக்கற்குப், பேரும் தகைத்து.
- 487 பொள்ளென ஆங்கே புறம்-வேரார்; காலம்-பார்த்து, உள்-வேர்ப்பார், ஒள்ளியவர்.
- 488 செறுநரைக் காணின், சுமக்க; இறுவரை காணின், கிழக்காம் தலை.
- 489 எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால்; அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்.
- 490 கொக்கு-ஒக்க, கூம்பும் பருவத்து; மற்று-அதன் குத்து-ஒக்க, சீர்த்த இடத்து.

49. Recognition of Opportunity

- 481 A crow will conquer owl in broad daylight;
The king that foes would crush needs fitting time to fight.
- 482 The bond binds fortune fast is ordered effort made,
Strictly observant still of favouring season's aid.
- 483 Can any work be hard in very fact,
If men use fitting means in timely act?
- 484 The pendant world's dominion may be won,
In fitting time and place by action done.
- 485 Who think the pendant world itself to subjugate,
With mind unruffled for the fitting time must wait.
- 486 The men of mighty power their hidden energies repress,
As fighting ram recoils to rush on foe with heavier stress.
- 487 The glorious once of wrath enkindled make no outward show,
At once; they bide their time, while hidden fires within them glow.
- 488 If foes' detested form they see, with patience let them bear;
When fateful hour at last they spy, the head lies there.
- 489 When hardest gain of opportunity at last is won,
With promptitude let hardest deed be done.
- 490 As heron stands with folded wing, so wait in waiting hour;
As heron snaps its prey, when fortune smiles, put forth your power.

50. இடன் அறிதல்

- 491 தொடங்கற்க எவ்-வினையும்; எள்ளற்க; முற்றும்
இடம் கண்டபின் அல்லது!
- 492 முரண்-சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும், அரண்-சேர்ந்து-ஆம்;
ஆக்கம் பலவும் தரும்.
- 493 ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப; இடன்-அறிந்து
போற்றார்கண் போற்றிச் செயின்.
- 494 எண்ணியார், எண்ணம் இழப்பார்; இடன்-அறிந்து
துன்னியார், துன்னிச் செயின்.
- 495 நெடும்-புனலுள், வெல்லும் முதலை; அடும், புனலின்-
நீங்கின், அதனைப் பிற.
- 496 கடல்-ஓடா, கால்-வல் நெடுந்தேர்; கடல்-ஓடும்
நாவாயும் ஓடா, நிலத்து.
- 497 அஞ்சாமை அல்லால், துணை வேண்டா; எஞ்சாமை
எண்ணி இடத்தான் செயின்.
- 498 சிறு-படையான் செல்-இடம் சேரின்; உறு-படையான்
ஊக்கம் அழிந்து விடும்.
- 499 சிறை-நலனும், சீரும்-இலர் எனினும்; மாந்தர்
உறை-நிலத்தொடு ஓட்டல் அரிது.
- 500 கால்-ஆழ் களரில், நாசி-அடும்; கண்-அஞ்சா
வேல்-ஆள், முகத்த களிறு.

50. Recognition of Place

- 491 Begin no work of war, despise no foe,
Till place where you can wholly circumvent you know.
- 492 Though skill in war combine with courage tried on battle - field,
The added gain of fort doth great advantage yeild.
- 493 E'en weak ones mightily prevail, if palce of strong defence,
They find, protect themselves, and work their foes offence.
- 494 The foes who thought to triumph, find their thoughts were vain,
If hosts advance, seize vantage ground, and thence the fight maintain.
- 495 The crocodile prevails in its own flow of water wide,
If this it leaves, 'tis slain by anything beside.
- 496 The lofty car, with mighty wheel, sails not o'er watery main,
The boast that skims the sea, runs not on earth's hard plain.
- 497 Save their own fearless might they need no other aid,
If in right place they fight, all due provision made.
- 498 If lord of army vast the safe retreat assail
Of him whose host is small, his mightiest efforts fail.
- 499 Though fort be none, and store of wealth they lack,
'Tis hard a people's homesteads to attack!
- 500 The jackal slays, in miry paths of foot - betraying fen,
The elephant of fearless eye and tusks transfixing armed men.

51. தெரிந்து தெளிதல்

- 501 அறம், பொருள், இன்பம், உயிர்-அச்சம்; நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும்.
- 502 குடிப்பிறந்து, குற்றத்தின் நீங்கி, வடுப்பரியும் நாண்-உடையான்; கட்டே தெளிவு.
- 503 அரிய கற்று, ஆசு-அற்றார் கண்ணும், தெரியுங்கால் இன்மை அரிதே, வெளிறு.
- 504 குணம்-நாடி, குற்றமும்-நாடி, அவற்றுள் மிகை-நாடி, மிக்க கொளல்!
- 505 பெருமைக்கும், ஏனைச்-சிறுமைக்கும்; தத்தம் கருமமே, கட்டளைக் கல்.
- 506 அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக; மற்று-அவர் பற்று-இலர்; நாணார் பழி.
- 507 காதன்மை கந்தா, அறிவு-அறியார்த் தேறுதல் பேதைமை எல்லாம் தரும்.
- 508 தேரான், பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும்.
- 509 தேறற்க யாரையும், தேராது; தேர்ந்த-பின், தேறுக, தேறும் பொருள்.
- 510 தேரான் தெளிவும், தெளிந்தான்-கண் ஐயுறவும், தீரா இடும்பை தரும்.

51. Examination before Reposing Confidence

- 501 How treats he virtue, wealth and pleasure? How , when life's at stake,
Comports himself? This four - fold test of man will full assurance make.
- 502 Of noble race, of faultless worth, of generous pride
That shrinks from shame or stain; in him may king confide.
- 503 Though deeply learned, unflecked by fault, 'tis rare to see,
When closely scanned, a man from all unwisdom free.
- 504 Weigh well the good of each, his failings closely scan,
As these or those prevail, so estimate the man.
- 505 Of greatness and of meanness too,
The deeds of each are touchstone true.
- 506 Beware of trusting men who have no kith or kin,
No bonds restrain such men, no shame deters from sin.
- 507 By fond affection led who trusts in men of unwise soul,
Yeilds all his being up to folly's blind control.
- 508 Who trusts an untried stranger, brings disgrace,
Remediless, on all his race.
- 509 Trust no man whom you have not fully tried,
When tested, in his prudence proved confide.
- 510 Trust where you have not tried, doubt of a friend to feel,
Once trusted, wounds inflict that nought can heal.

52. தெரிந்து வினையாடல்

- 511 நன்மையும் தீமையும் நாடி, நலம்-புரிந்த தன்மையான் ஆளப்படும்.
- 512 வாரி பெருக்கி, வளம்-படுத்தி, உற்றவை ஆராய்வான் செய்க வினை!
- 513 அன்பு, அறிவு, தேற்றம், அவா-இன்மை; இந்-நான்கும் நன்கு உடையான்-கட்டே தெளிவு.
- 514 எனை-வகையான் தேறியக்கண்ணும், வினை-வகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்.
- 515 அறிந்து, ஆற்றி, செய்கிற்பாற்கு அல்லால், வினை-தான் சிறந்தான்-என்று ஏவற்பாற்று அன்று.
- 516 செய்வானை நாடி, வினை-நாடி, காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து, செயல்!
- 517 'இதனை, இதனால், இவன்-முடிக்கும்' என்று-ஆய்ந்து, அதனை அவன்கண் விடல்!
- 518 வினைக்கு-உரிமை நாடிய பின்றை, அவனை அதற்கு உரியன்-ஆகச் செயல்.
- 519 வினைக்கண் வினை-உடையான் கேண்மை வேறாக நினைப்பானை நீங்கும், திரு.
- 520 நாள்-தோறும் நாடுக, மன்னன்; வினை-செய்வான் கோடாமைக் கோடாது உலகு.

52. Employment of Duly-Selected Agents

- 511 Who good and evil scanning, ever makes the good his joy;
Such man of virtuous mood should king employ.
- 512 Who swells the revenues, spreads plenty o'er the land,
Seeks out what hinders progress, his the workman's hand.
- 513 A loyal love with wisdom, clearness, mind from avarice free;
Who hath these four good gifts should ever trusted be.
- 514 Even when tests of every kind are multiplied,
Full many a man proves otherwise, aby action tried!
- 515 No specious fav'rite should the king's commision bear,
But he that knows, and work performs with patient care.
- 516 Let king first ask, 'Who shall the deed perform?' and 'What the deed?'
Of hour befitting both assured, let every work proceed.
- 517 'This man, this work shall thus work out,' let thoughtful king command;
Then leave the matter wholly in his servant's hand.
- 518 As each man's special aptitude is known,
Bid each man make that special work his own.
- 519 Fortune deserts the king who ill can bear,
Informal friendly ways of men his toils who share.
- 520 Let king search out his servants'deeds each day;
When these do right, the world goes rightly on its way.

53. சுற்றம் தழால்

- 521 பற்று அற்ற-கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார்-கண்ணே உள.
- 522 விருப்பு-அறாச் சுற்றம் இயையின், அறுப்பு-அறா
ஆக்கம் பலவும் தரும்.
- 523 அளவளாவு இல்லா-தான் வாழ்க்கை; குளவளாக்
கோடு-இன்றி நீர் நிறைந்தற்று.
- 524 சுற்றத்தால் சுற்றப்பட ஒழுகல்; செல்வம்-தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன்.
- 525 கொடுத்தலும் இன்-சொலும் ஆற்றின்; அடுக்கிய
சுற்றத்தால் சுற்றப்படும்.
- 526 பெரும்-கொடையான், பேணான் வெகுளி; அவனின்
மருங்கு-உடையார் மா-நிலத்து இல்.
- 527 காக்கை கரவா கரைந்து-உண்ணும்; ஆக்கமும்
அன்ன நீரார்க்கே உள.
- 528 பொது-நோக்கான், வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்,
அது-நோக்கி வாழ்வார் பலர்.
- 529 தமர்-ஆகி, தன்-துறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்
காரணம் இன்றி வரும்.
- 530 உழைப்-பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை, வேந்தன்
இழைத்து-இருந்து, எண்ணிக் கொளல்.

53. Cherishing Kindred

- 521 When wealth is fled, old kindness still to show,
Is kindly grace that only kinsmen know.
- 522 The gift of kin's unfailing love bestows
Much gain of good , like flower that fadeless blows.
- 523 His joy of life who mingles not with kinsmen gathered round,
Is lake where streams pour in, with no encircling bound.
- 524 The profit gained by wealth's increase,
Is living compassed round by relatives in peace.
- 525 Who knows the use of pleasant words, and liberal gifts can give,
Connections, heaps of them, surroundings him shall live.
- 526 Than one who gifts bestows and wrath restrains,
Through the wide world none larger following gains.
- 527 The crows conceal not, call their friends to come, then eat;
Increase of good such worthy ones shall meet.
- 528 Where 'king regards not all alike, but each in his degree,
'Neath such discerning rule many dwell happily.
- 529 'Who once were his, and then forsook him, as before
Will come around, when cause of disagreement is no more.
- 530 Who causeless went away , then to return, for any cause, ask, leave;
The king should sift their motives well, consider and receive!

54. பொச்சாவாமை

- 531 இறந்த வெகுளியின் தீதே; சிறந்த
உவகை மகிழ்ச்சியின் சோர்வு.
- 532 பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை; அறிவினை
நிச்சம் நிரப்புக் கொன்றாங்கு.
- 533 பொச்சாப்பார்க்கு இல்லை புகழ்மை; அது உலகத்து
எப்பால் நூலோர்க்கும் துணிவு.
- 534 அச்சம்-உடையார்க்கு அரண்-இல்லை; ஆங்கு-இல்லை
பொச்சாப்பு உடையார்க்கு நன்கு.
- 535 முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான், தன்-பிழை,
பின்-ஊறு, இரங்கிவிடும்.
- 536 இழுக்காமை யார்-மாட்டும், என்றும், வழக்காமை
வாயின், அஃது-ஒப்பது இல்.
- 537 அரிய-என்று ஆகாத இல்லை; பொச்சாவாக்
கருவியான் போற்றிச் செயின்.
- 538 புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்-வேண்டும்; செய்யாது
இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்.
- 539 இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக; தாம்-தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து!
- 540 உள்ளியது எய்தல் எளிதுமன்; மற்றும்-தான்
உள்ளியது உள்ளப்-பெறின்.

54. Absence of Self-Forgetfulness

- 531 'Tis greater ill, if rapture of o'erweening gladness to the soul,
Bring self-forgetfulness, than if transcendent wrath control.
- 532 Perpetual poverty is death to wisdom of the wise;
When man forgets himself his glory dies!
- 533 'To self-oblivious men no praise'; this rule
Decisive wisdom sums of every school.
- 534 'To cowards is no fort's defence'; e'en so
The self-oblivious men no blessing know.
- 535 To him who nought foresees, recks not of anything,
The after woe shall sure repentance bring.
- 536 Towards all unswerving, ever watchfulness of soul retain,
Where this is found there is no greater gain.
- 537 Though things are arduous deemed, their's nought may not be won,
When work with mind's unslumbering energy and thought is done.
- 538 Let things that merit praise thy watchful soul employ;
Who these despise attain through sevenfold births no joy.
- 539 Think on the men whom scornful mind hath brought to nought,
When exultation overwhelms thy wildered thought.
- 540 'Tis easy what thou hast in mind to gain,
If what thou hast in mind thy mind retain.

55. செங்கோன்மை

- 541 ஓர்ந்து, கண்ணோடாது, இறை-புரிந்து, யார்-மாட்டும்
தேர்ந்து, செய்வஃதே முறை.
- 542 வான்-நோக்கி வாழும் உலகு-எல்லாம்; மன்னவன்
கோல்-நோக்கி வாழும் குடி.
- 543 அந்தணர் நூற்கும், அறத்திற்கும், ஆதியாய்-
நின்றது; மன்னவன் கோல்.
- 544 குடி-தழீஇக் கோல்-ஓச்சம் மா-நில மன்னன்
அடி-தழீஇ நிற்கும், உலகு.
- 545 இயல்புளிக் கோல்-ஓச்சம் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுளும் தொக்கு.
- 546 வேல்-அன்று, வென்றி தருவது; மன்னவன்
கோல்; அதூஉம், கோடாது எனின்.
- 547 இறை-காக்கும், வையகம் எல்லாம்; அவனை
முறை-காக்கும், முட்டாச் செயின்.
- 548 எண்-பதத்தான் ஓரா, முறை-செய்யா, மன்னவன்
தண்-பதத்தான் தானே கெடும்.
- 549 குடி புறங்காத்து, ஓம்பி, குற்றம்-கடிதல்;
வடு-அன்று; வேந்தன் தொழில்.
- 550 கொலையில், கொடியாரை, வேந்து-ஓறுத்தல் பைங்கூழ்
களை கட்டதனாடு நேர்.

55. The Right Sceptre

- 541 Search out, to no one favour show, with heart that justice loves
Consult, then act; this is the rule that right approves.
- 542 All earth looks up to heav'n whence raindrops fall;
All subjects look to king that ruleth all.
- 543 Learning and virtue of the sages spring,
From all - controlling sceptre of the king.
- 544 Whose heart embraces subjects all, lord over mighty land
Who rules, the world his feet embracing stands.
- 545 Were king, who righteous laws regards, the sceptre wields,
There fall the showers, there rich abundance crowns the fields.
- 546 Not lance gives kings the victory,
But sceptre swayed with equity.
- 547 The king all the whole realm of earth protects;
And justice guards the king who right respects.
- 548 Hard of access, nought searching out, with partial hand
The king who rules, shall sink and perish from the land.
- 549 Abroad to guard, at home to punish, brings
No just reproach; 'tis work assigned to kings.
- 550 By punishment of death the cruel to restrain,
Is as when farmer frees from weeds the tender grain.

56. கொடுங்கோன்மை

- 551 கொலை-மேற்கொண்டாரின் கொடிதே; அலை-மேற்கொண்டு
அல்லவை செய்து-ஒழுக்கும் வேந்து.
- 552 வேலொடு நின்றான், 'இடு' என்றது-போலும்
கோலொடு நின்றான் இரவு.
- 553 நாள்-தொறும் நாடி, முறைசெய்யா மன்னவன்
நாள்-தொறும் நாடு கெடும்.
- 554 கூழும் குடியும் ஒருங்கு-இழக்கும்; கோல் கோடி,
சூழாது, செய்யும் அரசு.
- 555 அல்லல்-பட்டு, ஆற்றாது, அழுத-கண்ணீர்-அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.
- 556 மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை; அஃது-இன்றேல்
மன்னாவாம், மன்னர்க்கு ஒளி.
- 557 துளி-இன்மை ஞாலத்திற்கு எற்று? அன்றே, வேந்தன்
அளி-இன்மை வாழும் உயிர்க்கு.
- 558 இன்மையின் இன்னாது, உடைமை; முறை-செய்யா
மன்னவன் கோல் கீழ்ப்படின.
- 559 முறை-கோடி மன்னவன் செய்யின்; உறை-கோடி
ஒல்லாது, வானம் பெயல்.
- 560 ஆ-பயன் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூல்-மறப்பர்;
காவலன் காவான் எனின்.

56. Tyranny

- 551 Than one who plies the murderer's trade, more cruel is the king
who all injustice works, his subjects harassing.
- 552 As 'Give' the robber cries with lance uplift,
So kings with sceptred hand implore a gift.
- 553 Who makes no daily search for wrongs, nor justly rules, that king
Doth day by day his realm to ruin bring.
- 554 Whose rod from right deflects, who counsel doth refuse,
At once his wealth and people utterly shall lose.
- 555 His people's tears of sorrow past endurance, are not they
Sharp instruments to wear the monarch's wealth away?
- 556 To rulers' rule stability is sceptre right;
When this is not, quenched is the rulers' light.
- 557 As lack of rain to thirsty lands beneath,
Is lack of grace in kings to all that breathe.
- 558 To poverty it adds a sharper sting,
To live beneath the sway of unjust king.
- 559 Where king from right deflecting, makes unrighteous gain,
The seasons change, the clouds pour down no rain.
- 560 Where guardian guardeth not, udder of kine grows dry,
And Brahmans' Sacred lore will all forgotten lie.

57. வெருவந்த செய்யாமை

- 561 தக்காங்கு நாடி, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால்
ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து.
- 562 கடிது-ஓச்சி, மெல்ல எறிக; நெடிது-ஆக்கம்
நீங்காமை வேண்டுபவர்.
- 563 வெருவந்த செய்து-ஓமுகும் வெங்கோலன் ஆயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.
- 564 'இறை கடியன்' என்று-உரைக்கும் இன்னாச்-சொல் வேந்தன்
உறை-கடுகி ஒல்லைக் கெடும்.
- 565 அரும்-செவ்வி, இன்னா முகத்தான் பெரும்-செல்வம்
பேளய் கண்டன்னது உடைத்து.
- 566 கடும்-சொல்லன், கண்-இலன் ஆயின்; நெடும்-செல்வம்
நீடு-இன்றி, ஆங்கே கெடும்.
- 567 கடு-மொழியும், கையிகந்த தண்டமும்; வேந்தன்
அடு-முரண் தேய்க்கும் அரம்.
- 568 இனத்து-ஆற்றி, எண்ணாத வேந்தன்; சினத்து-ஆற்றிச்
சீறின், சிறுகும் திரு.
- 569 செரு-வந்த போழ்தில், சிறை-செய்யா வேந்தன்
வெருவந்து, வெய்து கெடும்.
- 570 கல்லார்ப் பிணிக்கும், கடும்-கோல்; அது-அல்லது
இல்லை, நிலக்குப் பொறை.

57. Not Acting so as to Inspire Fear

- 561 Who punishes, investigation made in due degree,
So as to stay advance of crime, a king is he.
- 562 For length of days with still increasing joys on Heav'n who call,
Should raise the rod with brow severe, but let it gently fall.
- 563 Where subjects dread of cruel wrongs endure,
Ruin to unjust king is swift and sure.
- 564 'Ah! cruel is our king', where subjects sadly say,
His age shall dwindle, swift his joy of life decay.
- 565 Whom subjects scarce may see, of harsh forbidding countenance;
His ample wealth shall waste, blasted by demon's glance.
- 566 The tyrant, harsh in speach and hard of eye.
His ample joy, swift fading, soon shall die.
- 567 Harsh words and punishments severe beyond the right,
Are file that wears away the monarch's conquering might.
- 568 Who leaves the work to those around, and thinks of it no more;
If he in wrathful mood reprove, his prosperous days are o'er!
- 569 Who builds no fort whence he may foe defy,
In time of war shall fear and swiftly die.
- 570 Tyrants with fools their counsels share;
Earth can no heavier burthen bear!

58. கண்ணோட்டம்

- 571 கண்ணோட்டம் என்னும் கழி-பெரும்-காரிகை உண்மையான், உண்டு இவ்-உலகு.
- 572 கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல்; அஃது-இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை.
- 573 பண்-என்-ஆம், பாடற்கு இயைபு-இன்றேல்? கண்-என்-ஆம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்?
- 574 உள-போல் முகத்து எவன்-செய்யும்? அளவினால் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்.
- 575 கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்; அஃது-இன்றேல், புண் என்று உணரப்படும்.
- 576 மண்ணொடு இயைந்த மரத்து- அனையர்; கண்ணொடு- இயைந்து, கண்ணோடாதவர்.
- 577 கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்-இலர்; கண்-உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல்.
- 578 கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு உரிமை உடைத்து, இவ்-உலகு.
- 579 ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார்-கண்ணும், கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
- 580 பெயக்கண்டும், நஞ்சு-உண்டு அமைவர்; நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டிபவர்.

58. Benignity

- 571 Since true benignity, that grace exceeding great, resides
In kingly souls, world in happy state abides.
- 572 The world goes on its wonted way, since grace benign is there;
All other men are burthen for the earth to bear.
- 573 Where not accordant with the song, what use of sounding chords?
What gain of eye that no benignant light affords?
- 574 The seeming eye to face gives no expressive light,
When not with duly meted kindness bright.
- 575 Benignity is eyes' adorning grace;
Without it eyes' are wounds disfiguring face.
- 576 Whose eyes'neath brow infix'd diffuse no ray
Of grace; like tree in earth infix'd are they.
- 577 Eyeless are they whose eyes with no benignant lustre, shine;
Who've eyes can never lack the light of grace benign.
- 578 Who can benignant smile, yet leave no work undone;
By them as very own may all the earth be won.
- 579 To smile on those that vex, with kindly face,
Enduring long, is most excelling grace.
- 580 They drink with smiling grace, though poison interfused they see,
Who seek the praise of all - esteemed courtesy.

59. ஒற்று ஆடல்

- 581 ஒற்றும், உரை-சான்ற நூலும்; இவை-இரண்டும் தெற்றென்க, மன்னவன் கண்.
- 582 எல்லார்க்கும் எல்லாம் நிகழ்பவை எஞ்ஞான்றும் வல்-அறிதல், வேந்தன் தொழில்.
- 583 ஒற்றினான் ஒற்றி, பொருள்-தெரியா மன்னவன் கொற்றம் கொள்க்-கிடந்தது இல்.
- 584 வினை-செய்வார், தம்-சுற்றம், வேண்டாதார்; என்று-ஆங்கு அனைவரையும் ஆராய்வது; ஒற்று.
- 585 கடாஅ உருவொடு கண்-அஞ்சாது, யாண்டும் உகா-அமை வல்லதே; ஒற்று.
- 586 துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து, ஆராய்ந்து, என்-செயினும் சோர்வு-இலது; ஒற்று.
- 587 மறைந்தவை கேட்க-வற்று-ஆகி, அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே; ஒற்று.
- 588 ஒற்று-ஒற்றித் தந்த பொருளையும், மற்றும்-ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றி, கொளல்.
- 589 ஒற்று-ஒற்று உணராமை ஆள்க; உடன்-மூவர் சொல்-தொக்க தேறப்படும்.
- 590 சிறப்பு-அறிய ஒற்றின்-கண் செய்யற்க; செய்யின், புறப்படுத்தான் ஆகும், மறை.

59. The use of Detectives

- 581 These two: the code renowned, and spies,
 In these let king confide as eyes.
- 582 Each day, of every subject every deed,
 'Tis duty of the king to learn with speed.
- 583 By spies who spies, not weighing things they bring,
 Nothing can victory give to that unwary king.
- 584 His officers, his friends, his enemies,
 All these who watch are trusty spies.
- 585 Of unsuspected mien and all - unfearing eyes,
 Who let no secret out, are trusty spies.
- 586 As monk or devotee, through every hindrance making way,
 A spy , whate'er men do must watchful mind display.
- 587 A spy must search each hidden matter out,
 And full report must render, free from doubt.
- 588 Spying by spies, the things they tell
 To test by other spies is well.
- 589 One spy must not another see; contrive it so;
 And things by three confirmed as truth you know.
- 590 Reward not trusty spy in others' sight,
 Or all the mystery will com to light.

60. ஊக்கம் உடைமை

- 591 உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்; அஃது-இல்லார் உடையது உடையரோ, மற்று?
- 592 உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள்-உடைமை நில்லாது நீங்கி-விடும்.
- 593 'ஆக்கம் இழந்தேம்!' என்று அல்லாவார்; ஊக்கம் ஒருவந்தம் கைத்து-உடையார்.
- 594 ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும்; அசைவு-இலா ஊக்கம் உடையான்-உழை.
- 595 வெள்ளத்து அனைய, மலர்-நீட்டம்; மாந்தர்-தம் உள்ளத்து அனையது, உயர்வு.
- 596 உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு-உள்ளல்! மற்று-அது தள்ளினும், தள்ளாமை நீர்த்து.
- 597 சிதைவிடத்து ஒல்கார், உரவோர்; புதை-அம்பின் பட்டுப்-பாடு ஊன்றும் களிறு.
- 598 உள்ளம் இலாதவர் எய்தார்; 'உலகத்து வள்ளியம்' என்னும் செருக்கு.
- 599 பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும், யானை வெருஉம், புலி தாக்குறின்.
- 600 உரம்-ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; அஃது-இல்லார் மரம்; மக்கள் ஆதலே வேறு.

60. Magnanimity: Elevation of Mind

- 591 'Tis energy gives men o'er that they own a true control;
They nothing own who own not energy of soul.
- 592 The wealth of mind man owns a real worth imparts,
Material wealth man owns endures not, utterly departs.
- 593 'Lost is our wealth', they utter not this cry distressed,
The men of firm concentrated energy of soul possessed.
- 594 The man of energy of soul inflexible,
Good fortune seeks him out and comes a friend to dwell.
- 595 With rising flood the rising lotus flower its stem unwinds,
The dignity of men is measured by their mind,
- 596 Whate'er you ponder, let your aim be lofty still,
Fate cannot hinder always, thwart you as it will.
- 597 The men of lofty mind quail not in ruin's fateful hour,
The elephant retains his dignity mind arrow's deadly shower.
- 598 The soulless man can never gain
Th' ennobling sense of power with men.
- 599 Huge bulk of elephant with pointed tusk all armed,
When tiger threatens shrinks away alarmed!
- 600 Firmness of soul in man is real excellence;
Others are trees, their human form a mere pretence.

61. மடி இன்மை

- 601 குடி-என்னும் குன்றா விளக்கம், மடி-என்னும் மாசு-ஊர, மாய்ந்து கெடும்.
- 602 மடியை, மடியா ஒழுகல்; குடியைக் குடியாக, வேண்டிபவர்!
- 603 மடி மடிக்-கொண்டு-ஒழுகும் பேதை; பிறந்த-குடி, மடியும், தன்னினும் முந்து.
- 604 குடி-மடிந்து, குற்றம் பெருகும்; மடி-மடிந்து, மாண்ட உருற்று-இலவர்க்கு.
- 605 நெடு-நீர், மறவி, மடி, துயில்; நான்கும் கெடும்-நீரார், காமக் கலன்.
- 606 படி-உடையார் பற்று-அமைந்தக்-கண்ணும்; மடி-உடையார் மாண்-பயன் எய்தல், அரிது.
- 607 இடிபுரிந்து, எள்ளும்-சொல் கேட்பர்; மடிபுரிந்து மாண்ட உருற்று-இலவர்.
- 608 மடிமை, குடிமைக்கண்-தங்கின்; தன்-ஒன்னார்க்கு அடிமை, புகுத்தி-விடும்.
- 609 குடி, ஆண்மையுள்-வந்த-குற்றம், ஒருவன் மடி-ஆண்மை மாற்ற, கெடும்.
- 610 மடி-இலா மன்னவன் எய்தும்; அடி-அளந்தான் தாஅயது எல்லாம் ஒருங்கு.

61. The Absence of Sloth

- 601 Of household dignity the lustre beaming bright,
Flickers and dies when sluggish foulness dims its light.
- 602 Let indolence, the death of effort, die,
If you'd uphold your household's dignity.
- 603 Who fosters indolence within his breast, the silly elf!
The house from which he springs shall perish ere himself.
- 604 His family decays, and faults unheeded thrive,
Who, sunk in sloth, for noble objects doth not strive.
- 605 Delay, oblivion, sloth and sleep; these four
Are pleasure - boat to bear the doomed to ruin's shore.
- 606 Through lords of earth unearned possessions gain,
The slothful ones no yeild of good obtain.
- 607 Who hug their sloth, not noble works attempt,
Shall bear reproofs and words of just contempt.
- 608 If sloth a dwelling find mid noble family,
Bondsmen to them that hate them shall they be.
- 609 Who changes slothful habits saves
Himself from all that household rule depraves.
- 610 The king whose life from sluggishness is rid,
Shall rule o'er all by foot of mighty god bestrid.

62. ஆள்வினை உடைமை

- 611 அருமை உடைத்து-என்று, அசாவாமை வேண்டும்;
பெருமை, முயற்சி தரும்.
- 612 வினைக்-கண் வினைகெடல் ஓம்பல்; வினைக்-குறை
தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று, உலகு!
- 613 தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்-கண் தங்கிற்றே;
வேளாண்மை என்னும் செருக்கு.
- 614 தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை; பேடி-கை
வாள்-ஆண்மை போல, கெடும்.
- 615 இன்பம்-விழையான், வினை-விழைவான்; தன்-கேளிர்
துன்பம் துடைத்து ஊன்றும்-தூண்.
- 616 முயற்சி, திருவினை ஆக்கும்; முயற்று-இன்மை,
இன்மை புகுத்தி-விடும்.
- 617 'மடி-உளாள், மா-முகடி' என்ப; மடி-இலான்
தாள்-உளாள், தாமரையினாள்.
- 618 பொறி-இன்மை, யார்க்கும் பழி-அன்று; அறிவு-அறிந்து
ஆள்வினை-இன்மை, பழி.
- 619 தெய்வத்தான் ஆகாது-எனினும்; முயற்சி, தன்-
மெய்-வருத்தக் கூலி-தரும்.
- 620 ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பார்; உலைவு-இன்றித்
தாழாது உருற்றுபவர்.

62. Manly Activity

- 611 Say not 'Tis hard', in weak , desponding hour,
For strenuous efforts gives prevailing power.
- 612 In action be thou' ware of act's defeat;
The world leaves those who work leave incomplete!
- 613 In strenuous effort doth reside
The power of helping others; noble pride!
- 614 Beneficent intent in men by whom no strenuous work is wrought,
Like battle-axe in sexless being's hand availeth nought.
- 615 Whose heart delighteth not in pleasure, but in action finds delight,
He wipes away his kinsmen's grief and stands the pillar of their might.
- 616 Effort brings fortune's sure increase,
Its absence brings to nothingness.
- 617 In sluggishness is seen misfortune's lurid form, the wise declare;
Where man unslothful toils, she of the lotus flower is there!
- 618 'Tis no reproach unpropitious fate should ban;
But not to do man's work is foul disgrace to man!
- 619 'Though fate divine should make you labour vain;
Efforts its labour's sure reward will gain.
- 620 Who strive with undismayed , unfaltering mind.
At length shall leave opposing fate behind.

63. இடுக்கண் அழியாமை

- 621 இடுக்கண் வருங்கால் நுகுக! அதனை அடுத்து-ஊர்வது அஃது-ஒப்பது இல்.
- 622 வெள்ளத்து அனைய இடும்பை; அறிவு-உடையான் உள்ளத்தின் உள்ள, கெடும்.
- 623 இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்; இடும்பைக்கு இடும்பை படா அதவர்.
- 624 மடுத்த-வாய்-எல்லாம் பகடு-அன்னான்; உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு-உடைத்து.
- 625 அடுக்கி வரினும், அழிவு-இலான்; உற்ற இடுக்கண், இடுக்கண்-படும்.
- 626 'அற்றேம்!' என்று அல்லற்படுபவோ; 'பெற்றேம்!' என்று ஒம்புதல் தேற்றாதவர்.
- 627 'இலக்கம், உடம்பு-இடும்பைக்கு' என்று, கலக்கத்தைக் கையாறாக்-கொள்ளாதாம், மேல்.
- 628 இன்பம் விழையான், 'இடும்பை-இயல்பு' என்பான்; துன்பம் உறுதல் இலன்.
- 629 இன்பத்துள், இன்பம் விழையாதான்; துன்பத்துள், துன்பம் உறுதல் இலன்.
- 630 இன்னாமை இன்பம் எனக்-கொளின்; ஆகும்-தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு.

63. Not Despairing in Afflicting Times

- 621 Smile, with patient, hopeful heart, in troublous hour;
Meet and so vanquish grief; nothing hath equal power.
- 622 Through sorrow, like a flood, comes rolling on,
When wise men's mind regards it, -it is gone.
- 623 Who griefs confront with meek, ungrieving heart,
From them griefs, put to grief, depart.
- 624 Like bullock struggle on through each obstructed way;
From such an one will troubles , troubled , roll away.
- 625 When griefs press on , but fail to crush the patient heart,
Then griefs defeated, put to grief, depart.
- 626 Who boasted not of wealth, nor gave it all their heart,
Will not bemoan the loss, when prosperous days depart.
- 627 Mans' frame is sorrow's target, ' the noble mind reflects,
Nor meets with troubled mind and the sorrows it expects.
- 628 He seeks not joy, to sorrow man is boorn, he knows;
Such man will walk unharmed by touch of human woes.
- 629 Mid joys he yields hot heart to joys' control,
Mid sorrows, sorrow cannot touch his soul.
- 630 Who pain as pleasure takes,he shall acquire
The bliss to which his foes in vain aspire.

64. அமைச்சு

- 631 கருவியும், காலமும், செய்கையும், செய்யும்-
அருவினையும்; மாண்டது-அமைச்சு.
- 632 வன்கண், குடி, காத்தல், கற்று-அறிதல், ஆள்வினையோடு;
ஐந்துடன் மாண்டது-அமைச்சு.
- 633 பிரித்தலும், பேணிக்-கொளலும், பிரிந்தார்ப்-
பொருத்தலும்; வல்லது-அமைச்சு.
- 634 தெரிதலும், தேர்ந்து செயலும், ஒருதலையாச்-
சொல்லலும் வல்லது-அமைச்சு.
- 635 அறன்-அறிந்து, ஆன்று-அமைந்த-சொல்லான்;
எஞ்ஞான்றும்
திறன்-அறிந்தான், தேர்ச்சித் துணை.
- 636 மதி-நுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு; அதி-நுட்பம்
யா-உள, முன் நிற்பவை?
- 637 செயற்கை அறிந்தக்-கடைத்தும்; உலகத்து
இயற்கை-அறிந்து, செயல்!
- 638 அறி-கொன்று, அறியான் எனினும்; உறுதி-
உழையிருந்தான் கூறல், கடன்.
- 639 பழுது-எண்ணும் மந்திரியின்; பக்கத்துள் தெவ்-ஓர்
எழுபது கோடி உறும்.
- 640 முறைப்படச் சூழ்ந்தும், முடிவிலவே செய்வர்;
திறப்பாடு இலா அதவர்.

64. The Ministry

- 631 A minister is he who grasps, with wisdom large.
Means,time, work's mode and functions rare he must discharge.
- 632 A minister must greatness own of guardian power, determined mind.
Learn'd wisdom, manly effort with the former five combined.
- 633 A minister is he whose power can foes divide,
Attach more firmly friends, of severed ones can heal the breaches wide.
- 634 A minister has power to see the methods help afford,
To ponder long, then utter calm conclusive word.
- 635 The man who virtue knows, has use of wise and plesant words,
With plans for every season apt, in counsel aid affords.
- 636 When native subtilty combines with sound scholastic lore,
'Tis subtilty surpassing all , which nothing stands before.
- 637 Though knowing all that books can teach, ' tis truest tact
To follow common sense of men in act.
- 638 'Tis duty of the man in place aloud to say
The very truth, though unwise king may cast his words away.
- 639 A minister who by king's side plots evil things
Worse woes than countless foemen brings.
- 640 For gain of end desired just counsel nought avails
To minister, when tact in execution fails.

65. சொல் வன்மை

- 641 'நா-நலம்' என்னும் நலன்-உடைமை; அந்-நலம் யா-நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
- 642 ஆக்கமும், கேடும், அதனால் வருதலால்; காத்து-ஓம்பல், சொல்லின்-கண் சோர்வு.
- 643 கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை-அவாய்; கேளாரும் வேட்ப, மொழிவது ஆம்-சொல்.
- 644 திறன்-அறிந்து சொல்லுக, சொல்லை; அறனும், பொருளும் அதனின்-ஊங்கு இல்.
- 645 சொல்லுக சொல்லை; பிறிது-ஓர்-சொல் அச்-சொல்லை வெல்லும்-சொல் இன்மை அறிந்து.
- 646 வேட்பத்-தாம்-சொல்லி, பிறர்-சொல் பயன்-கோடல் மாட்சியின் மாசு-அற்றார் கோள்.
- 647 சொல்லல்-வல்லன், சோர்வு-இலன், அஞ்சான்; அவனை இகல்-வெல்லல் யார்க்கும் அரிது.
- 648 விரைந்து தொழில்-கேட்கும் ஞாலம்; நிரந்து-இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
- 649 பல-சொல்லக் காமுறுவர், மன்ற; மாசு-அற்ற சில-சொல்லல் தேற்றாதவர்.
- 650 இணர்-ஊழ்த்தும் நாறா மலர்-அனையர்; கற்றது உணர விரித்து-உரையாதார்.

65. Power in Words

- 641 A tounge that rightly speaks the right is greatest gain,
It stands alone midst goodly things that men obtain.
- 642 Since gain and loss in life on speech depend,
From careless slip in speech thyself defend.
- 643 'Tis speech that spell-bound holds the listening ear,
While those who have not heard desire to hear.
- 644 Speak words adapted well to various hearers' state;
No higher virtue lives, no gain more surely great.
- 645 Speak out your speech, when once 'tis past dispute
That none can utter speech that shall your speech refute.
- 646 Charming each hearer's ear, of others words to seize the sense,
Is method wise of men of spotless excellence.
- 647 Mighty in word, of unforgetful mind, of fearless speech.
'Tis hard for hostile power such man to overreach.
- 648 Swiftly the listening world will gather round,
When men of mighty speech the weighty theme propound.
- 649 Who have not skill ten faultness to utter plain,
Their tongues will itch with thousand words men's ears to pain.
- 650 Like scentless flower in blooming garland bound
Are men who can't their lore acquired to other's ears expound.

66. வினைத் தூய்மை

- 651 துணை-நலம் ஆக்கம் தருஉம்; வினை-நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்.
- 652 என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும்; புகழொடு நன்றி பயவா வினை.
- 653 ஓஓதல் வேண்டும், ஒளி-மாழ்கும் செய்வினை; 'ஆஅதும்!' என்னுமவர்.
- 654 இடுக்கண்-படினும், இளிவந்த செய்யார்; நடுக்கு-அற்ற காட்சியவர்.
- 655 'எற்று!'-என்று இரங்குவ செய்யற்க; செய்வானேல் மற்று-அன்ன செய்யாமை நன்று.
- 656 ஈன்றாள் பசி-காண்பான் ஆயினும்; செய்யற்க சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
- 657 பழி-மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்; சான்றோர் கழி-நல்குரவே தலை.
- 658 கடிந்த கடிந்து-ஓரார் செய்தார்க்கு; அவை-தாம் முடிந்தாலும், பீழை தரும்.
- 659 அழக்-கொண்ட எல்லாம் அழப்-போம்; இழப்பினும் பிற்பயக்கும், நற்பாலவை.
- 660 சலத்தால் பொருள்-செய்து ஏமாக்கல்; பசு-மண்-கலத்துள் நீர்-பெய்து இரீஇயற்று.

66. Purity in Deed

- 651 The good external help confers is worldly gain;
By action good men every needed gift obtain.
- 652 From action evermore thyself restrain
Of glory and of good that yields no gain.
- 653 Who tell themselves that nobler things shall yet be won,
All deeds that dim the light of glory must they shun.
- 654 Though troubles press, no shameful deed they do.
Whose eyes the ever-during vision view.
- 655 Do nought that soul repenting must deplore.
If thou hast sinned, 'tis well if thou dost sin no more.
- 656 Though her that bore thee hung'ring thou behold, no deed
Do thou, that men of perfect soul have crime decreed.
- 657 Than store of wealth guilt-laden souls obtain,
The sorest poverty of perfect soul is richer gain.
- 658 To those who hate reproof and do forbidden thing,
What prospers now, in after days shall anguish bring.
- 659 What's gained through tears with tears shall go;
From loss good deeds entail harvests of blessings grow.
- 660 In pot of clay unburnt he water pours and would retain.
Who seeks by wrong the realm in wealth and safety to maintain.

67. வினைத் திட்டம்

- 661 வினைத்-திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்-திட்டம்; மற்றைய எல்லாம் பிற.
- 662 ஊறு-ஒரால், உற்ற-பின் ஒல்காமை; இவ்-இரண்டின் ஆறு-என்பர், ஆய்ந்தவர் கோள்.
- 663 கடைக்-கொட்கச் செய்-தக்கது ஆண்மை; இடைக்-கெ கொட்கின், எற்றா விழுமம் தரும்.
- 664 சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய; அரிய-ஆம், சொல்லிய வண்ணம் செயல்.
- 665 வீறு-எய்தி மாண்டார் வினைத்-திட்டம்; வேந்தன்-கண் ஊறு-எய்தி, உள்ளப்படும்.
- 666 எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப; எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப்-பெறின்.
- 667 உருவு-கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்; உருள்-பெருந்-தேர்க்கு அச்சு-ஆணி அன்னார் உடைத்து.
- 668 கலங்காது கண்ட வினைக்கண்; துளங்காது தூக்கம் கடிந்து செயல்.
- 669 துன்பம் உறவானும் செய்க; துணிவு-ஆற்றி இன்பம் பயக்கும் வினை.
- 670 எனைத்-திட்டம் எய்தியக்-கண்ணும், வினைத்-திட்டம் வேண்டாரை வேண்டாது, உலகு.

67. Firmness in Deed

- 661 What men call ' power in action 'know for' power of mind';
Externe to man all other aids you find.
- 662 'Each hindrance shun'; unyielding onward press, if obstacle be there'
These two define you way, so those that search out truth declare.
- 663 Man's fitting work is known but by success achieved;
In midst the plan revealed brings ruin ne'er to be retrieved.
- 664 Easy to every man the speech that shows the way;
Hard thing to shape one's life by words they say!
- 665 The power in act of men renowned and great,
With king acceptance finds and fame through all the state.
- 666 Whate'er men think, ev'n as they think, may men obtain,
If those who think can steadfastness of will retain.
- 667 Despise not men of modest bearing;
Look not at form , but what men are;
- 668 What clearly eye discerns as right, with steadfast will,
And mind unslumbering , that should man fulfil.
- 669 Though toil and trouble face thee, firm resolve hold fast,
And do the deeds that pleasure yeild at last.
- 670 The world desires not men of every power possessed,
Who power in act desire not,-crown of all the rest.

68. வினை செயல் வகை

- 671 சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு-எய்தல்; அத்-துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது.
- 672 தூங்குக, தூங்கிச் செயற்பால; தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும் வினை.
- 673 ஒல்லும்-வாய் எல்லாம் வினை-நன்றே; ஒல்லாக்கால், செல்லும்-வாய் நோக்கிச் செயல்.
- 674 வினை, பகை என்று-இரண்டின் எச்சம்; நினையுங்கால், தீ-எச்சம் போலத் தெறும்.
- 675 பொருள், கருவி, காலம், வினை, இடனொடு ஐந்தும் இருள்-தீர எண்ணிச் செயல்!
- 676 முடிவும், இடையூறும், முற்றியாங்கு-எய்தும் படுபயனும், பார்த்துச் செயல்!
- 677 செய்வினை செய்வான்-செயல்முறை; அவ்-வினை உள்-அறிவான் உள்ளம் கொளல்.
- 678 வினையான் வினை-ஆக்கிக்-கோடல்; நனை-கவுள் யானையால் யானை யாத்தற்று.
- 679 நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே ஒட்டாரை ஒட்டிக்-கொளல்.
- 680 உறை-சிறியார் உள்-நடுங்கல் அஞ்சி; குறை-பெறின், கொள்வர் பெரியார்ப்-பணிந்து.

68. The Method of Action

- 671 Resolve is counsel's end. If resolutions halt
 In weak delays, still unfulfilled, 'tis grievous fault.
- 672 Slumber when sleepy work's in hand:beware
 Thou slumber not when action calls for sleepless care!
- 673 When way is clear, prompt let your action be;
 When not, watch till some open path you see.
- 674 With work or foe, when you neglect some little thing,
 If you reflect, like smouldering fire, 'twill ruin bring.
- 675 Treasure and instument and time and deed and place of act;
 These five, till every doubt remove, think o'er with care exact.
- 676 Accomplishment, the hindrances, large profits won
 By effort: these compare, -then let the work be done.
- 677 Who would succeed must thus begin: first let him ask
 The thoughts of them who throughly know the task.
- 678 By one thing done you reach a second work's accomplishment;
 So furious elephant to snare its fellow brute is sent.
- 679 Than kindly acts to friends more urgent thing to do,
 Is making foes to cling as friends attached to you.
- 680 The men of lesser realm, fearing the people's inward dread,
 Accepting granted terms, to mightier ruler bow the head.

69. தூது

- 681 அன்பு-உடைமை, ஆன்ற-குடிப்-பிறத்தல், வேந்து-அவாம்
பண்பு-உடைமை; தூது-உரைப்பான் பண்பு.
- 682 அன்பு, அறிவு, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை; தூது-
உரைப்பார்க்கு
இன்றியமையாத மூன்று.
- 683 நூலாருள் நூல்-வல்லன் ஆகுதல்; வேலாருள்
வென்றி வினை-உரைப்பான் பண்பு.
- 684 அறிவு, உரு, ஆராய்ந்த கல்வி; இம்-மூன்றன்
செறிவு-உடையான் செல்க, வினைக்கு.
- 685 தொகச்-சொல்லி, தூவாத-நீக்கி, நகச்-சொல்லி;
நன்றி பயப்பது ஆம், தூது.
- 686 கற்று, கண்-அஞ்சான், செலச்-சொல்லி, காலத்தால்-
தக்கது அறிவது-ஆம்; தூது.
- 687 கடன்-அறிந்து, காலம்-கருதி, இடன்-அறிந்து,
எண்ணி, உரைப்பான் தலை.
- 688 தூய்மை, துணைமை, துணிவு-உடைமை; இம்-மூன்றின்
வாய்மை வழி-உரைப்பான் பண்பு.
- 689 விடு-மாற்றம் வேந்தர்க்கு-உரைப்பான்; வடு-மாற்றம்
வாய்-சோரா வன்கணவன்.
- 690 இறுதி பயப்பினும், எஞ்சாது, இறைவற்கு
உறுதி பயப்பது-ஆம்; தூது.

69. The Embassy

- 681 Benevolence, high birth the courtesy kings love;-
These qualities the envoy of a king approve.
- 682 Love, knowledge, power of chosen words, three things,
Should he possess who speaks the words of kings.
- 683 Mighty in lore amongst the learned must he be,
Midst jav'lin-bearing kings who speaks the words of victory.
- 684 Sense, goodly grace, and knowledge exquisite,
Who hath these three for envoy's task is fit.
- 685 In terms concise, avoiding wrathful speech who utters pleasant word,
An envoy he who gains advantage for his lord.
- 686 An envoy meet is he , well - learned of fearless eye
Who speaks right home, prepared for each emergency.
- 687 He is the best who knows what's due, the time considered well,
The place selects, then ponders long ere he his errand tell.
- 688 Integrity, resources, soul determined, truthfulness;
Who rightly speaks his message must these marks possess.
- 689 His faltering lips must utter no unworthy thing,
Who stands, with steady eye, to speak the mandates of his king.
- 690 Death to the faithful one his embassy may bring;
To envoy gains assured advantage for his king.

70. மன்னரைச் சேர்ந்து ஒழுகல்

- 691 அகலாது, அணுகாது, தீக்-காய்வார் போல்க;
இகல்-வேந்தர்ச் சேர்ந்து-ஒழுகுவார்.
- 692 மன்னர் விழைப விழையாமை; மன்னரான்
மன்னிய ஆக்கம் தரும்.
- 693 போற்றின் அரியவை போற்றல்; கடுத்த-பின்
தேற்றுதல், யார்க்கும் அரிது.
- 694 செவிச்-சொல்லும், சேர்ந்த-நகையும் அவித்து-ஒழுகல்;
ஆன்ற பெரியார் அகத்து!
- 695 எப்-பொருளும் ஓரார், தொடரார், மற்று அப்-பொருளை;
விட்டக்கால் கேட்க, மறை!
- 696 குறிப்பு-அறிந்து, காலம்-கருதி, வெறுப்பு-இல
வேண்டுப, வேட்பச் சொல்ல!
- 697 வேட்பன சொல்லி, வினை-இல எஞ்ஞான்றும்
கேட்பினும், சொல்லா விடல்!
- 698 'இளையர், இன-முறையர்' என்று-இகழார்; நின்ற-
ஒளியொடு ஒழுகப்படும்.
- 699 'கொளப்பட்டேம்' என்று-எண்ணி, கொள்ளாத-செய்யார்;
துளக்கு-அற்ற காட்சியவர்.
- 700 பழையம் எனக்-கருதி, பண்பு-அல்ல-செய்யும்
கெழு-தகைமை; கேடு தரும்.

70. Conduct in the Presence of the King

- 691 Who warm them at the fire draw not too near, nor keep too much aloof;
Thus let them act who dwell beneath of warlike kings the palace-roof.
- 692 To those who prize not state that kings are wont to prize,
The king himself abundant wealth supplies.
- 693 Who would walk warily, let him of greater faults beware;
To clear suspicions once aroused is an achievement rare.
- 694 All whispered words and interchange of smiles repress,
In presence of the men who kingly power possess.
- 695 Seek not, ask not, the secret of the king to hear;
But if he lets the matter forth, give ear!
- 696 Knowing the signs, waiting for fitting time, with courteous care,
Things not displeasing, needful things, declare.
- 697 Speak pleasant things, but never utter idle word;
Not though by monarch's ears with pleasure heard.
- 698 Say not, 'He's young, my kinsman, 'despising thus your king;
But reverence the glory kingly state doth bring.
- 699 'We've gained his grace, boots nought what graceless acts we do',
So deem not sages who the changeless vision view.
- 700 Who think ' We're ancient friends, ' and do unseemly things;
To these familiarity sure ruin brings.

71. குறிப்பு அறிதல்

- 701 கூறாமை நோக்கி, குறிப்பு-அறிவான்; எஞ்ஞான்றும் மாறா-நீர் வையக்கு அணி.
- 702 ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர்வானைத் தெய்வத்தொடு ஒப்பக் கொளல்!
- 703 குறிப்பின் குறிப்பு-உணர்வாரை, உறுப்பினுள் யாது-கொடுத்தும், கொளல்!
- 704 குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரொடு, ஏனை-உறுப்பு ஓரனையரால், வேறு.
- 705 குறிப்பின் குறிப்பு-உணரா-ஆயின்; உறுப்பினுள் என்ன-பயத்தவோ, கண்?
- 706 அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு-போல்; நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும், முகம்.
- 707 முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ? உவப்பினும், காயினும், தான் முந்துறும்
- 708 முகம்-நோக்கி நிற்க அமையும்; அகம்-நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின்.
- 709 பகைமையும், கேண்மையும் கண்-உரைக்கும்; கண்ணின்-வகைமை உணர்வார்ப் பெறின்.
- 710 'நுண்ணியம்' என்பார் அளக்கும்-கோல்; காணுங்கால் கண் அல்லது, இல்லை பிற.

71. The Knowledge of Indications

- 701 Who knows the sign, and reads unuttered thought, the gem is he,
Of earth round traversed by the changeless sea.
- 702 Undoubting, who the minds of men scan,
As deity regard that gifted man.
- 703 Who by the sign the signs interprets plain,
Give any member up his aid to gain.
- 704 Who reads what's shown by signs, thought words unspoken be,
In form may seem as other men, in function nobler far is he.
- 705 By sign who knows not signs to comprehend, what again,
'Mid all his members, from his eyes does he obtain?
- 706 As forms around in crystal mirrored clear we find.
The face will show what's throbbing in the mind.
- 707 Than speaking countenance hath aught more prescient skill?
Rejoice or burn with rage, 'tis the first herald still!
- 708 To see the face is quite enough, in presence brought,
When men can look within and know the lurking thought.
- 709 The eye speaks out the hate or friendly soul of man;
To those who know the eye's swift varying moods to scan.
- 710 The men of keen discerning soul no other test apply
(when you their secret ask) than man's revealing eye.

72. அவை அறிதல்

- 711 அவை-அறிந்து, ஆராய்ந்து சொல்லுக; சொல்லின் தொகை-அறிந்த தூய்மையவர்!
- 712 இடை-தொரிந்து, நன்கு-உணர்ந்து, சொல்லுக; சொல்லின் நடை-தொரிந்த நன்மையவர்!
- 713 அவை-அறியார், சொல்லல்-மேற்கொள்பவர்; சொல்லின் வகை அறியார்; வல்லதூஉம் இல்.
- 714 ஒளியார்-முன் ஒள்ளியர் ஆதல்! வெளியார்-முன் வான்-சுதை வண்ணம் கொளல்!
- 715 'நன்று' என்றவற்றுள்ளும் நன்றே; முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு.
- 716 ஆற்றின் நிலை-தளர்ந்தற்றே; வியன்-புலம்-ஏற்று, உணர்வார்-முன்னர் இழுக்கு.
- 717 சுற்று-அறிந்தார் கல்வி விளங்கும்; கசடு-அற சொல்-தொரிதல் வல்லார் அகத்து.
- 718 உணர்வது உடையார்-முன் சொல்லல்; வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்-சொரிந்தற்று.
- 719 புல்-அவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க; நல்-அவையுள் நன்கு செலச்-சொல்லுவார்!
- 720 அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்து-அற்றால்; தம்-கணத்தர் அல்லார்-முன் கோட்டி கொளல்!

72. The Knowledge of the Council Chamber

- 711 Men pure in heart, who know of words the varied force,
Should to their audience known adapt their well - arranged discourse.
- 712 Good men to whom the arts of eloquence are known,
Should seek occasion meet, and say what well they've made their own.
- 713 Unversed in councils, who essays to speak,
Knows not the way of suasive words, - and all is weak.
- 714 Before the bright ones shine as doth the light!
Before the dull ones be as purest stucco white!
- 715 Midst all good things the best is modest grace,
That speaks not first before the elders' face.
- 716 As in the way one tottering falls, is slip before
The men whose minds are filled with varied lore.
- 717 The learning of the learned sage shines bright,
To those whose faultless skill can value it aright.
- 718 To speak where understanding hearers you obtain,
Is sprinkling water on the fields of growing grain!
- 719 In councils of the good, who speak good things with penetrating power,
In councils of the mean, let them say nought e'en in oblivious hour.
- 720 Ambrosia in the sewer spilt, is word,
Spoken in presence of the alien herd.

73. அவை அஞ்சாமை

- 721 வகை-அறிந்து, வல்-அவை, வாய்-சோரார்; சொல்லின் தொகை-அறிந்த தூய்மையவர்.
- 722 கற்றாருள் கற்றார் எனப்படுவர்; கற்றார்-முன் கற்ற செலச்-சொல்லுவார்.
- 723 பகையகத்துச் சாவார் எளியர்; அரியர் அவையகத்து அஞ்சாதவர்.
- 724 கற்றார்-முன் கற்ற செலச்-சொல்லி, தாம்-கற்ற, மிக்காருள், மிக்க கொளல்.
- 725 ஆற்றின், அளவு-அறிந்து கற்க; அவை-அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற்-பொருட்டு.
- 726 வாலொடு-என், வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு? நூலொடு-என், நுண்-அவை அஞ்சுபவர்க்கு?
- 727 பகையகத்துப் பேடி-கை ஒள்-வாள்; அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல்.
- 728 பல்லவை கற்றும், பயம்-இலரே; நல்-அவையுள் நன்கு செலச்-சொல்லாதார்.
- 729 'கல்லாதவரின் கடை' என்ப; 'கற்று-அறிந்தும், நல்லார் அவை-அஞ்சுவார்'.
- 730 உளர்-எனினும், இல்லாரொடு ஒப்பர்; களன்-அஞ்சி, கற்ற செலச்-சொல்லாதார்.

73. Not Quailing before the Council

- 721 Men, pure in heart, who know of words the varied force,
The mighty council's moods discern, nor fail in their discourse.
- 722 Who what they've learned, in penetrating words have learned to say,
Before the learn'd among the learn'd most learn'd are they.
- 723 Many encountering death in face of foe will hold their ground;
Who speak undaunted in the council hall are rarely found.
- 724 What you have learned, in penetrating words speak out before
The learn'd; but learn what men more learn'd can teach you more.
- 725 By rule, to dialectic art your mind apply,
That in the council fearless you may make an apt reply.
- 726 To those who lack the hero's eye what can the sword avail?
Or science what, to those before the council keen who quail?
- 727 As shining sword before the foe which 'sexless being' bears,
Is science learned by him the council's face who fears.
- 728 Though many things they've learned, yet useless are they all,
To man who cannot well and strongly speak in council hall.
- 729 Who, though they've learned before the council of the good men quake,
Than men unlearn'd a lower place must take.
- 730 Who what they've learned, in penetrating words know not to say,
The council fearing, though they live, as dead are they.

74. நாடு

- 731 தள்ளா விளையுளும், தக்காரும், தாழ்வு-இலாச்-
செல்வரும் சேர்வது; நாடு.
- 732 பெரும்-பொருளான் பெட்டக்கது-ஆகி, அருங்-கேட்டால்,
ஆற்ற விளைவது; நாடு.
- 733 பொறை-ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி, இறைவற்கு
இறை-ஒருங்கு நேர்வது; நாடு.
- 734 உறு-பசியும், ஓவாப்-பிணியும், செறு-பகையும்
சேராது-இயல்வது; நாடு.
- 735 பல்-குழுவும், பாழ்-செய்யும் உட்-பகையும், வேந்து-
அலைக்கும்
கொல்-குறும்பும் இல்லது; நாடு.
- 736 கேடு-அறியா, கெட்ட-இடத்தும் வளம்-குன்றா-
நாடு என்ப; நாட்டின் தலை.
- 737 இரு-புனலும், வாய்ந்த-மலையும், வரு-புனலும்,
வல்-அரணும்; நாட்டிற்கு உறுப்பு.
- 738 பிணி-இன்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம்;
அணி-என்ப; நாட்டிற்கு இவ்-ஐந்து.
- 739 நாடு-என்ப, நாடா வளத்தன; நாடு-அல்ல,
நாட, வளம்-தரும் நாடு.
- 740 ஆங்கு-அமைவு எய்தியக்-கண்ணும் பயம்-இன்றே;
வேந்து-அமைவு இல்லாத நாடு.

74. The Land

- 731 where spreads fertility unfailing, where resides a band,
Of virtuous men, and those of ample wealth, call that a 'land'.
- 732 That is a 'land' which men desire for wealth's abundant share,
Yielding rich increase, where calamities are rare.
- 733 When burthens press, it bears; yet, with unfailing hand,
To king due tribute pays: that is the land.
- 734 That is a land whose peaceful annals know,
Nor famine fierce, nor wasting plague, nor ravage of the foe.
- 735 From factions free, and desolating civil strife, and band
Of lurking murderers that king afflict, that is the land.
- 736 Chief of all lands is that, where nought disturbs its peace;
Or, if invaders come, still yields its rich increase.
- 737 Waters from rains and springs, a mountain near, and waters thence;
These make a land, with fortress sure defence.
- 738 A country's jewels are these five: unfailing health,
Fertility and joy, a sure defence, and wealth.
- 739 That is a land that yields increase unsought,
That is no land whose gifts with toil are bought.
- 740 Though blest with all these varied gifts' increase,
A land gains nought that is not with its king at peace.

75. அரண்

- 741 ஆற்றுபவர்க்கும் அரண்-பொருள்; அஞ்சித் தற்-
போற்றுபவர்க்கும் பொருள்.
- 742 மணி-நீரும், மண்ணும், மலையும், அணி-நிழல்-
காடும் உடையது; அரண்.
- 743 'உயர்வு, அகலம், திண்மை, அருமை; இந்-நான்கின்
அமைவு-அரண்' என்று-உரைக்கும் நூல்.
- 744 சிறு-காப்பின் பேர்-இடத்தது-ஆகி, உறு-பகை
ஊக்கம் அழிப்பது; அரண்.
- 745 கொளற்கு-அரிதாய், கொண்ட-கூழ்த்து-ஆகி, அகத்தார்
நிலைக்கு-எளிது-ஆம் நீரது; அரண்.
- 746 எல்லாப்-பொருளும் உடைத்தாய், இடத்து-உதவும்
நல்-ஆள் உடையது; அரண்.
- 747 முற்றியும், முற்றாது-எறிந்தும், அறைப்படுத்தும்,
பற்றற்கு அரியது; அரண்.
- 748 முற்று-ஆற்றி முற்றியவரையும், பற்று-ஆற்றி,
பற்றியார் வெல்வது; அரண்.
- 749 முனை-முகத்து மாற்றலர் சாய, வினை-முகத்து
வீறு-எய்தி மாண்டது; அரண்.
- 750 எனை-மாட்சித்து ஆகியக்-கண்ணும், வினை-மாட்சி-
இல்லார்கண் இல்லது; அரண்.

75. The Fort

- 741 A fort is wealth to those who act against their foes;
Is wealth to them who, fearing, guard themselves from woes.
- 742 A fort is that which owns a fount of waters crystal clear,
An open space, a hill, and shade of beauteous forest near.
- 743 Height, breadth, strength, difficult access;
Science declares a fort must these possess.
- 744 A fort must need but slight defence, yet ample be,
Defying all the foeman's energy.
- 745 Impregnable, containing ample stores of food,
A fort, for those within, must be a warlike station good.
- 746 A fort, with all munitions amply stored,
In time of need should good reserves afford.
- 747 A fort should be impregnable to foes who gird it round,
Or aim there darts from far, or mine beneath the ground.
- 748 Howe'er the circling foe may strive access to win,
A fort should give the victory to those who guard within.
- 749 At outset of the strife a fort should foes dismay;
And greatness gain by deeds in every glorious day.
- 750 Howe'er majestic castled walls may rise,
To craven souls no fortress strength supplies.

76. பொருள் செயல் வகை

- 751 பொருள்-அல்லவரைப் பொருளாகச்-செய்யும்
பொருள்-அல்லது, இல்லை பொருள்.
- 752 இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர்; செல்வரை
எல்லாரும் செய்வர், சிறப்பு.
- 753 பொருள்-என்னும் பொய்யா-விளக்கம்; இருள்-அறுக்கும்
எண்ணிய தேயத்துச்-சென்று.
- 754 அறன்-ஈனும்; இன்பமும்-ஈனும்; திறன்-அறிந்து,
தீது-இன்றி வந்த பொருள்.
- 755 அருளொடும், அன்பொடும் வாராப்-பொருள்-ஆக்கம்
புல்லார், புரள விடல்!
- 756 உறு-பொருளும், உல்கு-பொருளும், தன்-ஒன்னார்த்-
தெறு-பொருளும்; வேந்தன் பொருள்.
- 757 அருள்-என்னும் அன்பு-ஈன்-குழவி; பொருள்-என்னும்
செல்வச் செவிலியால், உண்டு.
- 758 குன்று-ஏறி, யானைப்-போர் கண்டற்றால்; தன்-கைத்து-
ஒன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை.
- 759 செய்க பொருளை! செறுநர் செருக்கு-அறுக்கும்
எஃகு அதனின்-கூரியது இல்.
- 760 ஒண்-பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு; எண்-பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு.

76. The Method of Collecting Revenue

- 751 Nothing exists, save wealth, that can
Change man of nought to worthy man.
- 752 Those who have nought all will despise;
All raise the wealthy to the skies.
- 753 Wealth, the lamp unfailing, speeds to every land,
Dispersing darkness at its lord's command.
- 754 Their wealth, who blameless means can use aright,
Is source of virtue and of choice delight.
- 755 Wealth gained by loss of love and grace,
Let man cast off from his embrace.
- 756 Wealth that falls to him as heir, wealth from the kingdom's dues,
The spoils of slaughtered foes: these are the royal revenues.
- 757 'Tis love that kindness as offspring bears;
And wealth as bounteous nurse the infant rears.
- 758 As one to view the strife of elephants who takes his stand,
On hill he's climbed, is he who works with money in his hand.
- 759 Make money! Foeman's insolence o'er grown,
To lop away no keener steel is known.
- 760 Who plenteous store of glorious wealth have gained;
By them the other two are easily obtained.

77. படை

- 761 உறுப்பு-அமைந்து, ஊறு-அஞ்சா, வெல்-படை; வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை.
- 762 உலைவு-இடத்து ஊறு-அஞ்சா வன்கண்; தொலைவு-இடத்து தொல்-படைக்கு அல்லால், அரிது.
- 763 ஒலித்தக்கால் என்-ஆம், உவரி எலிப்பகை? நாகம் உயிர்ப்ப, கெடும்.
- 764 அழிவு-இன்று, அறை-போகாது-ஆகி, வழி-வந்த வன்கண்-அதுவே; படை.
- 765 கூற்று-உடன்று மேல்-வரினும், கூடி, எதிர்-நிற்கும் ஆற்றல்-அதுவே; படை.
- 766 மறம், மானம், மாண்ட-வழிச்-செலவு, தேற்றம்; என-நான்கே ஏமம், படைக்கு.
- 767 தார்-தாங்கிச் செல்வது தானை; தலைவந்த போர்-தாங்கும் தன்மை அறிந்து.
- 768 அடல்-தகையும், ஆற்றலும், இல்-எனினும்; தானை படைத்-தகையான் பாடு-பெறும்.
- 769 சிறுமையும், செல்லாத்-துனியும், வறுமையும் இல்லாயின்; வெல்லும் படை.
- 770 நிலை-மக்கள் சால-உடைத்து எனினும்; தானை தலை-மக்கள் இல்வழி இல்.

77. The Excellence of an Army

- 761 A conquering host, complete in all its limbs, that fears no wound,
Mid treasures of the king is chiefest found.
- 762 In adverse hour, to face undaunted might of conquering foe,
Is bravery that only veteran host can show.
- 763 Though, like the sea, the angry mice send forth their battle cry;
What then? The dragon breathes upon them, and they die!
- 764 That is a host, by no defeats, by no desertions shamed,
For old hereditary courage famed.
- 765 That is a 'host' that joins its ranks, and mightily with stands,
Though death with sudden wrath should fall upon its bands.
- 766 Valour with honour, sure advance in glory's path with confidence;
To warlike host these four are sure defence.
- 767 A valiant army bears the onslaught, onward goes,
Well taught with marshalled ranks to meet their coming foes.
- 768 Fierceness in hour of strife heroic greatness shows;
Its edge is kindness to our suffering foes.
- 769 Though not in war offensive or defensive skilled;
An army gains applause when well equipped and drilled.
- 770 Where weakness, clinging fear and poverty
Are not, the host will gain the victory.

78. படைச் செருக்கு

- 771 என்னை முன்-நில்லன்-மின் தெவ்வீர்! பலர், என்னை முன்-நின்று கல் நின்றவர்.
- 772 கான முயல்-எய்த அம்பினில்; யானை பிழைத்த-வேல் ஏந்தல் இனிது.
- 773 பேர்-ஆண்மை என்ப, தறுகண்; ஒன்று-உற்றக்கால், ஊராண்மை மற்று-அதன் எஃகு.
- 774 கை-வேல் களிற்றொடு-போக்கி வருபவன் மெய்-வேல் பறியா, நகும்.
- 775 விழித்த-கண் வேல்-கொண்டு-எறிய; அழித்து-இமைப்பின் ஓட்டு-அன்றோ, வன்கணவர்க்கு?
- 776 விழுப்புண் படாத-நாள்-எல்லாம்; வழக்கினுள்-வைக்கும், தன்-நாளை எடுத்து.
- 777 சுழலும் இசை-வேண்டி, வேண்டா-உயிரார் கழல்-யாப்புக்-காரிகை நீர்த்து.
- 778 உறின், உயிர்-அஞ்சா-மறவர்; இறைவன்-செறினும், சீர்-குன்றல்-இலர்.
- 779 இழைத்தது இகவாமைச் சாவாரை; யாரே பிழைத்தது ஒறுக்கிற்-பவர்?
- 780 புரந்தார்-கண் நீர்-மல்கச் சாகிற்-பின்; சாக்காடு இரந்து-கோள் தக்கது உடைத்து.

78. Military Spirit

- 771 Though men abound, all ready for the war,
 No army is where no fit leaders are.
- 772 Ye foes! Stand not before my lord! for many a one
 Who did my lord withstand, now stands in stone!
- 773 Who aims at elephant, though dart should fail, has greater praise,
 Than he who woodland hare with winged arrow slays.
- 774 At elephant he hurls the dart in hand; for weapon pressed,
 He laughs and plucks the javelin from his wounded breast.
- 775 To hero fearless must it not defeat appear,
 If he but wink his eye when foemen hurls his spear.
- 776 The heroes, counting up their days, set down as vain;
 Each day when they no glorious wound sustain.
- 777 Who seek for world-wide fame, regardless of their life,
 The glorious clasp adorns, sign of heroic strife.
- 778 Fearless they rush where'er 'the tide of battle rolls';
 The king's reproof damps not the ardour of their eager souls.
- 779 Who says they err, and visits them scorn,
 Who die and faithful guard the vow they've sworn?
- 780 If monarch's eyes o'erflow with tears for hero slain,
 Why would not beg such boon of glorious death to gain?

79. நட்பு

- 781 செயற்கு-அரிய யா-உள, நட்பின்? அதுபோல்
வினைக்கு-அரிய யா-உள, காப்பு?
- 782 நிறை-நீர, நீரவர்-கேண்மை பிறை; மதிப்-
பின்-நீர, பேதையார் நட்பு.
- 783 நவில்தொறும் நூல்-நயம்-போலும்; பயில்தொறும்
பண்பு-உடையாளர் தொடர்பு.
- 784 நகுதற்-பொருட்டு-அன்று, நட்பு; மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற்-பொருட்டு.
- 785 புணர்ச்சி, பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சி-தான்
நட்பு-ஆம் கிழமை தரும்.
- 786 முகம்-நக, நட்பது நட்பு-அன்று; நெஞ்சத்து
அகம்-நக நட்பது, நட்பு.
- 787 அழிவினவை-நீக்கி, ஆறு-உய்த்து, அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பது-ஆம்; நட்பு.
- 788 உடுக்கை இழந்தவன் கை-போல, ஆங்கே
இடுக்கண் களைவது-ஆம்; நட்பு.
- 789 'நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாது?' எனின்; கொட்பு-இன்றி
ஒல்லும்வாய் ஊன்றும் நிலை.
- 790 'இனையர், இவர்-எமக்கு; இன்னம்-யாம்' என்று
புனையினும் புல்லென்னும்-நட்பு.

79. Friendship : Allies

- 781 What so hard for men to gain as freindship true?
 What so sure defence 'gainst all that foe can do?
- 782 Friendship with men fulfilled of good
 Waxes like the crescent moon;
- 783 Learned scroll the more you ponder,
 Sweeter grows the mental food;
- 784 Nor for laughter only friendship all the pleasant day.
 But for strokes of sharp reprovng, when from right you stray.
- 785 Not association constant, not affection's token bind;
 'Tis the unison of feeling friends unites of kindred mind.
- 786 Not the face's smile of welcome shows the friend sincere,
 But the heart's rejoicing gladness when the friend is near.
- 787 Friendship from ruin saves, in way of virtue keeps;
 In troublous time, it weeps with him who weeps.
- 788 As hand of him whose vesture slips away,
 Friendship at once the coming grief will stay.
- 789 And where is friendship's royal seat? In stable mind,
 Where friend in every time of need support may find.
- 790 Mean is the friendship that men blazon forth,
 'He's thus to me,'and such to him my worth.

80. நட்பு ஆராய்தல்

- 791 நாடாது நட்டலின் கேடு-இல்லை; நட்ட-பின் வீடு-இல்லை, நட்பு-ஆள்பவர்க்கு.
- 792 ஆய்ந்து-ஆய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை; கடைமுறை தான்-சாம் துயரம் தரும்.
- 793 குணனும், குடிமையும், குற்றமும், குன்றா-இனனும்; அறிந்து யாக்க நட்பு.
- 794 குடிப்-பிறந்து, தன்கண் பழி-நாணுவானை; கொடுத்தும் கொளல்-வேண்டும், நட்பு.
- 795 அழச்-சொல்லி, அல்லது-இடித்து, வழக்கு-அறிய-வல்லார்; நட்பு, ஆய்ந்து-கொளல்!
- 796 கேட்டினும் உண்டு, ஓர்-உறுதி; கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர்-கோல்.
- 797 ஊதியம் என்பது ஒருவற்கு; பேதையார்-கேண்மை ஓர்-விடல்.
- 798 உள்ளற்க, உள்ளம் சிறுகுவ! கொள்ளற்க, அல்லற்கண் ஆற்றறுப்பார் நட்பு!
- 799 கெடும்-காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை; அடும்-காலை உள்ளினும், உள்ளம் சுடும்.
- 800 மருவுக, மாசு-அற்றார் கேண்மை! ஒன்று-ஈத்தும் ஒருவுக, ஒப்பு-இலார் நட்பு!

80. Scrutiny of Friendship

- 791 To make an untried man your friend is ruin sure;
For friendship formed unbroken must endure.
- 792 Alliance with the man you have not proved and proved again,
In length of days will give you mortal pain.
- 793 Temper, descent, defects, associations free
From blame: know these, then let the man be friend to thee.
- 794 Who, born of noble race, from guilt would shrink with shame,
Pay any price, so you as friend that man may claim.
- 795 Make them your chosen friends whose words repentance move,
With power prescription's path to show, while evil they reprove.
- 796 Ruin itself one blessing lends:
'Tis staff that measures out one's friends.
- 797 'Tis gain to any man, the sages say,
Friendship of folls to put away.
- 798 Think not the thoughts that dwarf the soul; nor take
For friends the men who friends in time of grief forsake.
- 799 Of friends deserting us on ruin's brink,
'Tis torture e'en in life's last hour to think.
- 800 Cling to the friendship of the spotless ones; whate'er you pay,
Renounce alliance with the men of evil way.

81. பழைமை

- 801 'பழைமை எனப்படுவது யாது?' எனின்; யாதும் கிழமையைக் கீழ்ந்திடா நட்பு.
- 802 நட்பிற்கு உறுப்பு, கெழுதகைமை; மற்று-அதற்கு உப்பு-ஆதல், சான்றோர் கடன்.
- 803 பழகிய நட்பு எவன்-செய்யும்? கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை?
- 804 விழைதகையான் வேண்டி-இருப்பார்; கெழுதகையான் கேளாது நட்பார் செயின்.
- 805 பேதைமை ஒன்றோ, பெருங்கிழமை என்று உணர்க; நோ-தக்க நட்பார் செயின்!
- 806 எல்லைக்கண் நின்றார் துறவார்; தொலைவிடத்தும், தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு.
- 807 அழிவந்த செய்யினும், அன்பு-அறார்; அன்பின் வழிவந்த கேண்மையவர்.
- 808 கேள்-இழுக்கம் கேளாக்-கெழுதகைமை வல்லார்க்கு-நாள், இழுக்கம் நட்பார் செயின்.
- 809 கெடாஅர், வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையும், உலகு.
- 810 விழையார் விழையப்படுப; பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்.

81. Familiarity

- 801 Familiarity is friendship's silent pact,
That puts restraint on no familiar act.
- 802 Familiar freedom friendship's very frame supplies;
To be its savour sweet is duty of the wise.
- 803 When to familiar acts men kind response refuse,
What fruit from ancient friendship's use?
- 804 When friends unbidden do familiar acts with loving heart,
Friends take the kindly deed in friendly part.
- 805 Not folly merely, but familiar carelessness,
Esteem it, when your friends cause you distress.
- 806 Who stand within the bounds quit not, though loss impends,
Association with the old familiar friends.
- 807 True friends, well versed in loving ways,
Cease not to love, when friend their love betrays.
- 808 In strength of friendship rare of friend's disgrace who will not hear,
The day his friend offends will day of grace to him appear.
- 809 Friendship of old and faithful friends,
Who ne'er forsake, the world commends.
- 810 Ill-wishers even wish them well, who guard,
For ancient friends, their wonted kind regard.

82. தீ நட்டபு

- 811 பருகுவார் போலினும், பண்பு-இலார் கேண்மை
பெருகலின், குன்றல் இனிது.
- 812 உறின்-நட்டு, அறின் ஒரு-உம் ஒப்பு-இலார் கேண்மை
பெறினும், இழப்பினும், என்?
- 813 உறுவது சீர்தூக்கும் நட்டும், பெறுவது
கொள்வாரும், கள்வரும் நேர்.
- 814 அமரகத்து ஆற்றறுக்கும் கல்லா; மா-அன்னார்
தமரின், தனிமை தலை.
- 815 செய்து-ஏமம் சாரா, சிறியவர் புன்-கேண்மை
எய்தலின் எய்தாமை நன்று.
- 816 பேதை பெருங்-கெழீஇ நட்டின்; அறிவு-உடையார்
ஏதின்மை, கோடி உறும்.
- 817 நகை-வகையர் ஆகிய நட்டின்; பகைவரான்
பத்து-அடுத்த கோடி உறும்.
- 818 ஒல்லும் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை
சொல்லாடார், சோரவிடல்!
- 819 கனவினும் இன்னாது மன்னோ; வினைவேறு,
சொல்-வேறு பட்டார் தொடர்பு!
- 820 எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல்; மனைக்-கெழீஇ,
மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு!

82. Evil Friendship

- 811 Though evil men should all-absorbing friendship show,
 Their love had better die away than grow.
- 812 What though you gain or lose friendship of men of alien heart,
 Who when you thrive are friends, and when you fail depart?
- 813 These are alike: the friends who ponder friendship's gain,
 Those who accept what'er you give, and all the plundering train.
- 814 A steed untrained will leave you in the tug of war;
 Than friends like that to dwell alone is better far.
- 815 'Tis better not to gain than gain the friendship profitless
 Of men of little minds, who succour fails when dangers press.
- 816 Better ten million times incur the wise man's hate,
 Than form with foolish men a friendship intimate.
- 817 From foes ten million fold a greater good you gain,
 Than friendship yields that's formed with laughters vain.
- 818 Those men who make a grievous toil of what they do
 On your behalf, their friendship silently eschew.
- 819 E'en in a dream the intercourse is bitterness
 With men whose deeds are other than their words profess.
- 820 In anyway maintain not intercourse with those,
 Who in the house are friends, in hall are slandering foes.

83. கூடா நட்பு

- 821 சீர்-இடம்-காணின், எறிதற்குப் பட்டடை;
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.
- 822 இனம்-போன்று இனம்-அல்லார் கேண்மை; மகளிர்
மனம்-போல, வேறுபடும்.
- 823 பல-நல்ல கற்றக்-கடைத்தும்; மனம்-நல்லர்-
ஆகுதல், மாணார்க்கு அரிது.
- 824 முகத்தின் இனிய நகாஅ; அகத்து-இன்னா
வஞ்சரை அஞ்சப்படும்.
- 825 மனத்தின் அமையாதவரை, எனைத்து-ஒன்றும்,
சொல்லினான் தேறற்பாற்று அன்று.
- 826 நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும்; ஒட்டார்-சொல்
ஒல்லை உணரப்படும்.
- 827 சொல்-வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க; வில்-வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமையான்!
- 828 தொழுத கையுள்ளும் படை-ஒடுங்கும்; ஒன்னார்
அழுத கண்ணீரும், அனைத்து.
- 829 மிகச்-செய்து, தம்-எள்ளுவாரை நகச்-செய்து,
நட்பினுள் சாப்-புல்லற்பாற்று.
- 830 பகை நட்பு-ஆம், காலம்-வருங்கால்; முகம்-நட்டு,
அகம்-நட்பு ஒரீஇ-விடல்!

83. Faithless Friendship

- 821 Anvil where thou shalt smitten be, when men occasion find;
Is friendship's form without consenting mind.
- 822 Friendship of those who seem our kin, but are not really kind,
Will change from hour to hour like woman's mind.
- 823 To heartfelt goodness men ignoble hardly may attain,
Although abundant stores of goodly lore they gain.
- 824 'Tis fitting you should dread dissemblers' guile,
Whose hearts are bitter while their faces smile.
- 825 When minds are not in unison, 'tis never just,
In any words men speak to put your trust.
- 826 Though many goodly words they speak in friendly tone,
The words of foes will speedily be known.
- 827 To pliant speech from hostile lips give thou no ear;
'Tis pliant bow that shows the deadly peril near!
- 828 In hands that worship weapon often hidden lies;
Such are the tears that fall from foeman's eyes.
- 829 'Tis just, when men make much of you, and then despise,
To make them smile, and slap in friendship's guise.
- 830 When time shall come that foes as friends appear,
Then thou, to hide a hostile heart, a smiling face may'st wear.

84. பேதைமை

- 831 பேதைமை என்பது ஒன்று; 'யாது?' எனின்; ஏதம்-கொண்டு, ஊதியம் போகவிடல்.
- 832 பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை; காதன்மை கை அல்ல-தன்கண் செயல்.
- 833 நாணாமை, நாடாமை, நார்-இன்மை, யாது-ஒன்றும் பேணாமை; பேதை தொழில்.
- 834 ஒதி-உணர்ந்தும், பிறர்க்கு-உரைத்தும், தான்-அடங்காப் பேதையின், பேதையார் இல்.
- 835 ஒருமைச்-செயல்-ஆற்றும், பேதை; எழுமையும் தான்-புக்கு-அழுந்தும் அளறு!
- 836 பொய்ப்படும் ஒன்றோ; புனை பூணும்; கை-அறியாப் பேதை வினை மேற்கொளின்.
- 837 ஏதிலார் ஆர, தமர்-பசிப்பார்; பேதை பெருஞ்-செல்வம் உற்றக்கடை.
- 838 மையல் ஒருவன் களித்தற்றால்; பேதை-தன் கை-ஒன்று உடைமை பெறின்.
- 839 பெரிது-இனிது, பேதையார் கேண்மை; பிரிவின்கண் பீழை-தருவது ஒன்று-இல்!
- 840 கழாஅக் கால். பள்ளியுள் வைத்தற்றால்; சான்றோர் குழா-அத்துப் பேதை புகல்.

84. Folly

- 831 What one thing merits folly's special name.
Letting gain go, loss for one's own to claim!
- 832 'Mid follies chiefest folly is to fix your love
On deeds which to you station unbefitting prove.
- 833 Ashamed of nothing, searching nothing out, of loveless heart,
Nought cherishing, 'tis thus the foll will play his part.
- 834 The sacred law he reads and learns, to other men expounds,-
Himself obeys not: where can greater fool be found?
- 835 The fool will merit hell in one brief life on earth,
In which he entering sinks through sevenfold round of birth.
- 836 When fool some task attempts with uninstructed pains,
It fails; nor that alone, himself he binds with chains.
- 837 When fools are blessed with fortune's bounteous store,
Their foes feed full, their friends are prey to hunger sore.
- 838 When folly's hand grasps wealth's increase, 'twill be
As when a mad man raves in drunken glee.
- 839 Friendship of fools is very pleasant thing;
Parting with them will leave behind no sting
- 840 Like him who seeks his couch with unwashed feet,
Is fool whose foot intrudes where wise men meet.

85. புல்லறிவு ஆண்மை

- 841 அறிவு-இன்மை, இன்மையுள் இன்மை; பிறிது-இன்மை
இன்மையா வையாது, உலகு.
- 842 அறிவு-இலான் நெஞ்சு-உவந்து-ஈதல், பிறிது-யாதும்
இல்லை; பெறுவான் தவம்.
- 843 அறிவு-இலார் தாம்-தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை;
செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது.
- 844 'வெண்மை எனப்படுவது யாது?' எனின்; 'ஒண்மை
உடையம் யாம்!' என்னும் செருக்கு.
- 845 கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல்; கசடு-அற
வல்லதூஉம், ஐயம் தரும்.
- 846 அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு; தம்வயின்
குற்றம் மறையா-வழி.
- 847 அரு-மறை சோரும் அறிவு-இலான் செய்யும்,
பெரு-மிறை, தானே தனக்கு.
- 848 ஏவவும் செய்கலான்; தான் தேறான்; அவ்-உயிர்
போஓம் அளவும் ஓர்-நோய்.
- 849 காணாதாற் காட்டுவான் தான்-காணான்; காணாதான்
கண்டான் ஆம், தான்-கண்ட-ஆறு.
- 850 உலகத்தார், 'உண்டு' என்பது 'இல்' என்பான்; வையத்து
அலகையா வைக்கப்படும்.

85. Ignorance

- 841 Want of knowledge, 'mid all wants the sorest want we deem;
Want of other things the world will not as want esteem
- 842 The gift of foolish man, with willing heart bestowed, is nought,
But blessing by receiver's penance bought.
- 843 With keener anguish foolish men their won hearts wring,
Than aught that even malice of their foes can bring.
- 844 What is stupidity? The arrogance that cries,
'Behold, we claim the glory of the wise.'
- 845 If men what they have never learned assume to know,
Upon their real learning's power a doubt 'twill throw.
- 846 Fools are they who their nakedness conceal,
And yet their faults unveiled reveal.
- 847 From out his soul who lets the mystic teachings die,
Entails upon himself abiding misery.
- 848 Advised, he heeds not: of himself knows nothing wise;
This man's whole life is all one plague until he dies.
- 849 That man is blind to eyes that will not see who knowledge shows;-
The blind man still in his blind fashion knows.
- 850 Who what the world affirms as false proclaim,
O'er all the earth receive a demon's name.

86. இகல்

- 851 இகல்-என்ப; எல்லா உயிர்க்கும் பகல்-என்னும்
பண்பு-இன்மை பாரிக்கும் நோய்.
- 852 பகல்-கருதிப் பற்றா-செயினும்; இகல்-கருதி,
இன்னா-செய்யாமை தலை.
- 853 இகல்-என்னும் எவ்வ-நோய்-நீக்கின்; தவல்-இல்லாத்
தா-இல் விளக்கம் தரும்.
- 854 இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும்; இகல்-என்னும்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்.
- 855 இகல் எதிர்-சாய்ந்து ஒழுக-வல்லாரை, யாரே,
மிகல்-ஊக்கும் தன்மையவர்?
- 856 இகலின் மிகல்-இனிது என்பவன் வாழ்க்கை;
தவலும், கெடலும் நணித்து.
- 857 மிகல்-மேவல் மெய்ப்-பொருள் காணார்; இகல்-மேவல்
இன்னா அறிவினவர்.
- 858 இகலிற்கு எதிர்-சாய்தல் ஆக்கம்; அதனை
மிகல்-ஊக்கின், ஊக்குமாம் கேடு.
- 859 இகல்-காணான், ஆக்கம் வருங்கால்; அதனை
மிகல்-காணும், கேடு தரற்கு.
- 860 இகலான்-ஆம், இன்னாத எல்லாம்; நகலான்-ஆம்,
நல்-நயம் என்னும் செருக்கு.

86. Hostility

- 851 Hostility disunion's plague will bring,
That evil quality, to every living thing.
- 852 Though men disunion plan, any do thee much despite,
'Tis best no enmity to plan, nor evil deeds requite.
- 853 If enmity, that grievous plague, you shun,
Endless undying praises shall be won.
- 854 Joy of joys abundant grows,
When malice dies, that woe of woes.
- 855 If men from enmity can keep their spirits free,
Who over them shall gain the victory?
- 856 The life of those who cherished enmity hold dear,
To grievous fault and utter death is near.
- 857 The very truth that greatness gives their eyes can never see,
Who only know to work men woe, fulfilled of enmity.
- 858 'Tis gain to turn the soul from enmity;
Ruin reigns where this hath mastery.
- 859 Men think not hostile thought in fortune's favouring hour,
They cherish enmity when in misfortune's power.
- 860 From enmity do all afflictive evils flow;
But friendliness doth wealth of kindly good bestow.

87. பகைமாட்சி

- 861 வலியார்க்கு மாறு-ஏற்றல் ஓம்புக! ஓம்பா,
மெலியார்-மேல் மேக, பகை!
- 862 அன்பு-இலன்; ஆன்ற-துணை-இலன்; தான்-துவ்வான்;
என்-பரியும், ஏதிலான் துப்பு?
- 863 அஞ்சம்; அறியான்; அமைவு-இலன்; ஈ-கலான்;
தஞ்சம் எளியன், பகைக்கு.
- 864 நீங்கான் வெகுளி; நிறை-இலன்; எஞ்ஞான்றும்,
யாங்கணும், யார்க்கும், எளிது.
- 865 வழி-நோக்கான்; வாய்ப்பன செய்யான்; பழி-நோக்கான்;
பண்பு-இலன்; பற்றார்க்கு இனிது.
- 866 காணாச் சினத்தான், கழி-பெருங் காமத்தான்;
பேணாமை பேணப்படும்.
- 867 கொடுத்தும் கொளல்-வேண்டும் மன்ற; அடுத்து-இருந்து,
மாணாத செய்வான் பகை.
- 868 குணன் இலனாய், குற்றம் பல-ஆயின், மாற்றார்க்கு,
இனன்-இலன்-ஆம்; ஏமாப்பு உடைத்து.
- 869 செறுவார்க்குச் சேண், இகவா, இன்பம்; அறிவு-இலா
அஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின்.
- 870 கல்லான் வெகுளும் சிறு-பொருள்; எஞ்ஞான்றும்,
ஒல்லானை ஒல்லாது, ஒளி.

87. The Excellence of Hate

- 861 With stronger than thyself, turn from the strife away;
With weaker shun not, rather court the fray.
- 862 No kinsman's love, no strength of friends has he;
How can he bear his foeman's enmity?
- 863 A craven thing! knows nought, accords with none, gives nought away;
To wrath of any foe he falls an easy prey.
- 864 His wrath still blazes, every secret told; each day
This man's in every place to every foe an easy prey.
- 865 No way of right he scans, no precepts blind, no crimes affright,
No grace of good he owns; such man's his foes' delight.
- 866 Blind in his rage, his lustful passions rage and swell;
If such a man mislikes you, like it well.
- 867 Unseemly are his deeds, yet, proffering aid, the man draws nigh;
His hate-'tis cheap at any price-be sure to buy!
- 868 No gracious gifts he owns, faults many cloud his fame:
His foes rejoice, for none with kindred claim.
- 869 The joy of victory is never far removed from those
Who've luck to meet with ignorant and timid foes.
- 870 The task of angry war with men unlearned in virtue's lore
Who will not meet, glory shall meet him never more.

88. பகைத் திறம் தெரிதல்

- 871 பகை-என்னும் பண்பு-இலதனை, ஒருவன் நகையேயும், வேண்டற்பாற்று அன்று.
- 872 வில்-ஏர் உழவர் பகை-கொளினும்; கொள்ளற்க சொல்-ஏர் உழவர் பகை!
- 873 ஏழுற்ற-வரினும் ஏழை; தமிழனாய்ப் பல்லார், பகை கொள்பவன்.
- 874 பகை-நட்பாக் கொண்டு-ஒழுக்கும் பண்பு-உடையாளன் தகைமைக்கண் தங்கிற்று, உலகு.
- 875 தன்-துணை இன்றால்; பகை-இரண்டால்; தான்-ஒருவன் இன்-துணையாக்-கொள்க, அவற்றின் ஒன்று!
- 876 தேறினும், தேறா-விடினும், அழிவின்கண் தேறான் பகா அன் விடல்!
- 877 நோவற்க, நொந்தது அறியார்க்கு! மேவற்க, மென்மை, பகைவர்-அகத்து!
- 878 வகை-அறிந்து, தற்-செய்து, தற்-காப்ப மாயும்; பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு.
- 879 இளைதாக முள்-மரம் கொல்க; களையுநர் கை-கொல்லும் காழ்த்த இடத்து!
- 880 உயிர்ப்ப உளர்-அல்லர் மன்ற; செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார்.

88. Skill in the Conduct of Quarrels

- 871 For Hate, that ill-conditioned thing, not e'en in jest,
Let any evil longing rule your breast.
- 872 Although you hate incur of those whose ploughs are bows,
Make not the men whose ploughs are words your foes!
- 873 Than men of mind diseased, a wretch more utterly forlorn,
Is he who stands alone, object of many foeman's scorn.
- 874 The world secure on his dexterity depends,
Whose worthy rule can change his foes to friends.
- 875 Without ally, who flights with twofold enemy o'ermatched,
Must render one of these a friend attached.
- 876 Whether you trust or not, in time of sore distress,
Questions of diff'rence or agreement cease to press.
- 877 To those who know them not, complain not of your woes;
Nor to your foeman's eyes infirmities disclose.
- 878 Know thou the way, then do thy part, thyself defend;
Thus shall the pride of those that hate thee have an end.
- 879 Destroy the thorn, while tender point can work thee no offence;
Matured by time, 'twill pierce the hand that pluck it thence.
- 880 But breathe upon them, an they surely die,
Who fail to tame the pride of angry enemy.

89. உட்பகை

- 881 நிழல்-நீரும் இன்னாத இன்னா; தமர்-நீரும்,
இன்னா-ஆம், இன்னா செயின்.
- 882 வாள்-போல் பகைவரை அஞ்சற்க! அஞ்சுக,
கேள்-போல் பகைவர் தொடர்பு.
- 883 உட்பகை அஞ்சித் தற்-காக்க! உலைவு-இடத்து,
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.
- 884 மனம்-மாணா உட்பகை தோன்றின்; இனம்-மாணா
ஏதம் பலவும் தரும்.
- 885 உறல்-முறையான் உட்பகை தோன்றின்; இறல்-முறையான்
ஏதம் பலவும் தரும்.
- 886 ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படின்; எஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை ஒன்றல் அரிது.
- 887 செப்பின் புணர்ச்சி-போல் கூடினும்; கூடாதே
உட்பகை உற்ற குடி.
- 888 அரம்-பொருத பொன்-போல, தேயும் உரம்; பொருது
உட்பகை உற்ற குடி.
- 889 எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே-ஆயினும்,
உட்பகை, உள்ளது ஆம், கேடு.
- 890 உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை; குடங்கருள்
பாம்போடு உடன்-உறைந்தற்று.

89. Secret Enmity: Treachery

- 881 Water and shade, if they unwholesome prove, will bring you pain;
And qualities of friends, who treacherous act, will be your bane.
- 882 Dread not the foes that as drawn swords appear;
Friendship of foes, who seem like kinsmen, fear!
- 883 Of hidden hate beware, and guard thy life;
In troublous time 'twill deeper wound than potter's knife.
- 884 If secret enmities arise that minds pervert,
Then even kin unkind will work thee grievous hurt.
- 885 Amid one's relatives if hidden hath arise,
'Twill hurt inflict in deadly wise.
- 886 If discord finds a place midst those who dwelt at one before,
'Tis ever hard to keep destruction from the door.
- 887 As casket with its cover, though in one they live alway,
No union to the house where hate concealed hath sway.
- 888 As gold with which the file contends is worn away,
So strength of house declines where hate concealed hath sway.
- 889 Though slight as shred of 'sesame' seed it be,
Destruction lurks in hidden enmity.
- 890 Domestic life with those who don't agree,
Is dwelling in a shed with snake for company.

90. பெரியாரைப் பிழையாமை

- 891 ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை; போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை.
- 892 பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின்; பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்.
- 893 கெடல்-வேண்டின், கேளாது செய்க; அடல்-வேண்டின், ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு!
- 894 கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால்; ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல்.
- 895 யாண்டுச்-சென்று யாண்டும் உள்ளர்-ஆகார்; வெந்-துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்.
- 896 எரியான் சுடப்படினும், உய்வு-உண்டாம்; உய்யார், பெரியார்ப் பிழைத்து-ஒழுகுவார்.
- 897 வகை-மாண்ட வாழ்க்கையும், வான்-பொருளும் என்-ஆம்? தகை-மாண்ட தக்கார் செறின்?
- 898 குன்று-அன்னார் குன்ற மதிப்பின்; குடியொடு, நின்ற-அன்னார் மாய்வர், நிலத்து.
- 899 ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்; இடை-முரிந்து வேந்தனும், வேந்து கெடும்.
- 900 இறந்து-அமைந்த சார்பு-உடையர் ஆயினும் உய்யார்; சிறந்து-அமைந்த சீரார் செறின்.

90. Not Offending the Great

- 891 The chiefest care of those who guard themselves from ill,
Is not to slight the powers of those who work their mighty will.
- 892 If men will lead their lives reckless of great men's will,
Such life, through great men's powers, will bring perpetual ill.
- 893 Who ruin covet, let them shut their ears, and do despite
To those who, where they list, to ruin have the might.
- 894 When powerless men 'gainst men of power will evil deeds essay,
'Tis beck'ning with the hand for Death to seize them for its prey.
- 895 Who dare the fiery wrath of monarchs dread,
Where'er they flee, are numbered with the dead.
- 896 Though in the conflagration caught, he may escape from thence:
He 'scapes not who in life to great ones gives offence.
- 897 Though every royal gift, and stores of wealth your life should crown,
What are they, if the worthy men of mighty virtue frown?
- 898 If they, whose virtues like a mountain rise, are light esteemed;
They die from earth who, with their households, ever-during seemed
- 899 When blazes forth the wrath of men of lofty fame,
Kings even fall from high estate and perish in the flame.
- 900 Though all-surpassing wealth of aid the boast,
If men in glorious virtue great are wrath, they're lost.

91. பெண்வழிச் சேறல்

- 901 மனை-விழைவார் மாண்-பயன் எய்தார்; வினை-விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது.
- 902 பேணாது பெண்-விழைவான் ஆக்கம்; பெரியதோர் நாணாக, நாணுத் தரும்.
- 903 இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு-இன்மை; எஞ்ஞான்றும், நல்லாருள் நாணுத் தரும்.
- 904 மனையாளை அஞ்சும் மறுமை-இலாளன் வினை-ஆண்மை வீறு-எய்தல் இன்று.
- 905 இல்லாளை அஞ்சுவான், அஞ்சும் மற்று-எஞ்ஞான்றும், நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.
- 906 இமையாரின் வாழினும், பாடு-இலரே; இல்லாள் அமை-ஆர் தோள் அஞ்சுபவர்.
- 907 பெண்-ஏவல் செய்து-ஒழுகும் ஆண்மையின், நாணுடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து.
- 908 நட்டார் குறை-முடியார்; நன்று-ஆற்றார்; நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்.
- 909 அற-வினையும், ஆன்ற-பொருளும், பிற-வினையும்; பெண்-ஏவல் செய்வார்கண் இல்.
- 910 எண்-சேர்ந்த நெஞ்சத்து, இடன்-உடையார்க்கு; எஞ்ஞான்றும், பெண்-சேர்ந்து-ஆம் பேதைமை இல்.

91. Not Going in the Wife's Way

- 901 Who give their soul to love of wife acquire not nobler gain:
Who give their soul to strenuous deeds such meaner joys disdain.
- 902 Who gives himself to love of wife, careless of noble name,
His wealth will clothe him with o'erwhelming shame.
- 903 Who to his wife submits, his strange, unmanly mood
Will daily bring him shame among the good.
- 904 No glory crowns e'en manly actions wrought
By him who dreads his wife, nor gives the other world a thought.
- 905 Who quakes before his wife will ever tremble too,
Good deeds to men of good deserts to do.
- 906 Though, like the demi-gods, in bliss they dwell secure from harm,
Those have no dignity who fear the housewife's slender arm.
- 907 The dignity of modest womanhood excels
His manliness, obedient to a woman's law who dwells.
- 908 Who to the will of her with beauteous brow their lives conform,
Aid not their friends in need, nor acts of charity perform.
- 909 No virtuous deed, no seemly wealth, no pleasure, rests
With them who live obedient to their wives' behests.
- 910 Where pleasures of the mind, that dwell in realms of thought, abound,
Folly, that springs from overweening woman's love, is never found.

92. வரைவு இல் மகளிர்

- 911 அன்பின் விழையார், பொருள்-விழையும் ஆய்தொடியார்
இன்-சொல் இழுக்குத் தரும்.
- 912 பயன்-தூக்கிப் பண்பு-உரைக்கும் பண்பு-இல்-மகளிர்
நயன்-தூக்கி, நள்ளா விடல்!
- 913 பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்; இருட்டு- அறையில்
ஏதில் பிணம்-தழீ-இயற்று.
- 914 பொருட்பொருளார் புன்-நலம் தோயார்; அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவினவர்.
- 915 பொது-நலத்தார் புன்-நலம் தோயார்; மதி-நலத்தின்
மாண்ட அறிவினவர்.
- 916 தம்-நலம் பாரிப்பார் தோயார்; தகை-செருக்கி,
புன்-நலம் பாரிப்பார் தோள்.
- 917 நிறை-நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர்; பிற-நெஞ்சில்
பேணி, புணர்பவர் தோள்.
- 918 'ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு' என்ப;
'மாய மகளிர் முயக்கு'.
- 919 வரைவு-இலா மாண்-இழையார் மென்-தோள்; புரை-இலாப்
பூரியர்கள் ஆழும் அளறு.
- 920 இரு-மனப்-பெண்டிரும், கள்ளும், கவறும்;
திரு-நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு.

92. Wanton Women

- 911 Those that choice armlets wear, who seek not thee with love,
But seek thy wealth, their pleasant words will ruin prove.
- 912 Who weigh the gain, and utter virtuous words with vicious heart,
Weighing such women's worth, from their society depart.
- 913 As one in darkened room, some stranger corpse inarms,
Is he who seeks delight in mercenary women's charms.
- 914 Their worthless charms, whose only weal is wealth of gain,
Form touch of these the wise, who seek the wealth of grace, abstain.
- 915 From contact with their worthless charms, whose charms to all are free,
The men with sense of good and lofty wisdom blest will flee.
- 916 From touch of those who worthless charms, with wanton arts, display,
The men who would thier own true good maintain will turn away.
- 917 Who cherish alien thoughts while folding in their feigned embrace,
These none approach save those devoid of virtue's grace.
- 918 As demoness who lures to ruin, woman's treacherous love
To men devoid of wisdom's searching power will prove.
- 919 The wanton's tender arm, with gleaming jewels decked,
Is hell,where sink degraded souls of men abject.
- 920 Women of double minds, strong drink, and dice to these giv'n o'er,
Are those on whom the light of Fortune shines no more.

93. கள் உண்ணாமை

- 921 உட்கப் படாஅர், ஒளி-இழப்பர் எஞ்ஞான்றும்;
கள்-காதல் கொண்டு-ஒழுகுவார்.
- 922 உண்ணற்க, கள்ளை! உணில், உண்க, சான்றோரான்
எண்ணப்பட வேண்டாதார்!
- 923 ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால்; என், மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி!
- 924 நாண் என்னும் நல்லாள் புறம்-கொடுக்கும்; கள் என்னும்
பேணாப் பெரும்-குற்றத்தார்க்கு.
- 925 கை அறியாமை-உடைத்தே; பொருள்-கொடுத்து,
மெய்-அறியாமை கொளல்.
- 926 துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு-அல்லர்; எஞ்ஞான்றும்
நஞ்சு-உண்பார் கள்-உண்பவர்.
- 927 உள்-ஒற்றி உள்னார் நகப்படுவர்; எஞ்ஞான்றும்
கள்-ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்.
- 928 களித்து-அறியேன் என்பது கைவிடுக; நெஞ்சத்து
ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும்!
- 929 களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்; கீழ்-நீர்க்-
குளித்தானைத் தீத்-துரீ-இயற்று.
- 930 கள் உண்ணாப்-போழ்தில், களித்தானைக் காணுங்கால்,
உள்ளான்கொல், உண்டதன் சோர்வு!

93. Abstinence from Toddy

- 921 Who love the palm's intoxicating juice, each day,
No rev'ence they command, their glory fades away.
- 922 Drink not inebriating draught. Let him count well the cost.
Who drinks by drinking, all good men's esteem is lost.
- 923 The drunkard's joy is sorrow to his mother's eyes;
What must it be in presence of the truly wise?
- 924 Shame, goodly maid, will turn her back for aye on them
Who sin the drunkard's grievous sin, that all condemn.
- 925 With gift of goods who self-oblivion buys,
Is ignorant of all that man should prize.
- 926 Sleepers are as the dead, no otherwise they seem;
Who drink intoxicating draughts, they position quaff, we deem.
- 927 Who turn aside to drink, and droop their heavy eye,
Shall be their townsmen's jest, when they the fault espy.
- 928 No more in secret drink, and then deny thy hidden fraud;
What in thy mind lies hid shall soon be known abroad.
- 929 Like him who, lamp in hand, would seek one sunk beneath the wave,
Is he who strives to sober drunken man with reasonings grave.
- 930 When one, in sober interval a drunken man espies,
Does he not think, 'Such is my folly in my revelries'?

94. சூது

- 931 வேண்டற்க, வென்றிடினும்-சூதினை! வென்றதூஉம், தூண்டில்-பொன்-மீன் விழுங்கியற்று.
- 932 ஒன்று-எய்தி, நூறு-இழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாம்கொல்; நன்று-எய்தி வாழ்வதோர் ஆறு?
- 933 உருள்-ஆயம் ஓவாது கூறின்; பொருள்-ஆயம் போஓய்ப் புறமே படும்.
- 934 சிறுமை பல-செய்து, சீர்-அழிக்கும் சூதின், வறுமை-தருவது ஒன்று இல்.
- 935 கவறும், கழகமும், கையும் தருக்கி இவறியார்; இல்லாகியார்.
- 936 அகடு-ஆரார்; அல்லல் உழப்பர்; சூது-என்னும் முகடியான் மூடப்பட்டார்.
- 937 பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்; கழகத்துக் காலை புகின்.
- 938 பொருள்-கெடுத்து, பொய்-மேற்கொள் இ, அருள்-கெடுத்து, அல்லல் உழப்பிக்கும்; சூது.
- 939 உடை, செல்வம், ஊண், ஒளி, கல்வி என்று ஐந்தும் அடையாவாம்; ஆயம் கொளின்.
- 940 இழத்தொறூஉம் காதலிக்கும் சூதே-போல், துன்பம் உழத்தொறூஉம் காதற்று, உயிர்.

94. Gaming (Gambling)

- 931 Seek not the gramester's play; though you should win,
Your gain is as the baited hook the fish takes in.
- 932 Is there for gamblers, too, that gaining one a hundred lose, some way
That they may good obtain, and see a prosperous day?
- 933 If prince unceasing speak of nought but play,
treasure and revenue will pass from him away.
- 934 Gaming brings many woes, and ruins fair renown;
Nothing to want brings men so surely down.
- 935 The dice, and gaming-hall, and gamester's art, they eager sought,
Thirsting for gain-the men in other days who came to nought.
- 936 Gambling's Misfortune's other name: o'er whom she casts her veil,
They suffer grievous want, and sorrows sore bewail.
- 937 Ancestral wealth and noble frame to ruin haste,
If men in gambler's halls their precious moments waste.
- 938 Gambling wastes wealth, to falsehood bends the soul; it drives away
All grace, and leaves the man to utter misery a prey.
- 939 Clothes, wealth, food, praise and learning, all depart
From him on gambler's gain who sets his heart.
- 940 Howe'er he lose, the gambler's heart is ever in the play;
E'en so the soul, despite its griefs, would live on earth alway.

95. மருந்து

- 941 மிகினும் குறையினும், நோய்-செய்யும்; நூலோர் வளி-முதலா எண்ணிய மூன்று.
- 942 மருந்து-என வேண்டாவாம், யாக்கைக்கு; அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்.
- 943 அற்றால், அளவு-அறிந்து உண்க! அஃது-உடம்பு பெற்றான் நெடிது-உய்க்கும் ஆறு.
- 944 அற்றது-அறிந்து, கடைப்பிடித்து, மாறு-அல்ல துய்க்க, துவரப்-பசித்து!
- 945 மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து-உண்ணின் ஊறுபாடு இல்லை; உயிர்க்கு.
- 946 இழிவு-அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்-போல்; நிற்கும் கழி-பேர் இரையான்கண், நோய்.
- 947 தீ-அளவு-அன்றித் தெரியான் பெரிது-உண்ணின்; நோய்-அளவு இன்றிப்-படும்.
- 948 நோய்-நாடி நோய்-முதல்-நாடி, அது-தணிக்கும் வாய்-நாடி, வாய்ப்பச் செயல்!
- 949 உற்றான்-அளவும், பிணி-அளவும், காலமும் கற்றான், கருதிச் செயல்!
- 950 உற்றவன், தீர்ப்பான், மருந்து, உழைச்செல்வான் என்று அப்பால் நாற்-கூற்றே; மருந்து.

95. Medical Art

- 941 The learned books count three, with wind as first; of these,
As any one prevail, or fail, it will cause disease.
- 942 No need of medicine to heal your body's pain,
If, what you ate before digested well, you eat again.
- 943 Who has a body gained may long the gift retain,
If, food digested well, in measure due he eat again.
- 944 Knowing the food digested well, when hunger prompteth thee,
With constant care, the viands choose that well agree.
- 945 With self-denial take the well-selected meal;
So shall thy frame no sudden sickness feel.
- 946 On modest temperance as pleasures pure,
So pain attends the greedy epicure.
- 947 Who largely feeds, nor measure of the fire within maintains,
That thoughtless man shall feel unmeasured pains.
- 948 Disease, its cause, what may abate the ill;
Let leech examine these, then use his skill.
- 949 The habitudes of patient and disease, the crises of the ill
These must the learned leech think over well, then use his skill.
- 950 For patient, leech, and remedies and him who waits by patient's side,
The art of medicine must fourfold code of laws provide.

96. குடிமை

- 951 இற் பிறந்தார்கண் அல்லது இல்லை; இயல்பாகச் செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு.
- 952 ஒழுக்கமும், வாய்மையும், நாணும் இம்மூன்றும் இழுக்கார்; குடிப்-பிறந்தார்.
- 953 நகை, ஈகை, இன்-சொல், இகழாமை நான்கும் வகை-என்ப; வாய்மைக்-குடிக்கு.
- 954 அடுக்கிய கோடி பெறினும், குடிப்-பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்.
- 955 வழங்குவது உள்-வீழ்ந்தக்-கண்ணும், பழங்குடி பண்பின் தலைப்-பிரிதல் இன்று.
- 956 சலம்-பற்றிச் சால்பு-இல-செய்யார்; 'மாசு-அற்ற குலம்-பற்றி வாழ்தும்' என்பார்.
- 957 குடிப்-பிறந்தார்-கண் விளங்கும் குற்றம், விசம்பின் மதிக்கண் மறுப்போல், உயர்ந்து.
- 958 நலத்தின்-கண் நார்-இன்மை தோன்றின்; அவனைக் குலத்தின்-கண் ஐயப்-படும்.
- 959 நிலத்தில் கிடந்தமை கால்-காட்டும்; காட்டும், குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்-சொல்.
- 960 நலம்-வேண்டின், நாண்-உடைமை வேண்டும்; குலம்-வேண்டின், வேண்டுக, யார்க்கும் பணிவு!

96. Nobility

- 951 Save in the scions of a noble house, you never find
Instinctive sense of right and virtuous shame combined.
- 952 In these three things the men of noble birth fail not;
In virtuous deed and truthful word, and chastened thought.
- 953 The smile, the gift, the pleasant word, unfailing courtesy:
These are the signs, they say, of true nobility.
- 954 Millions on millions piled would never win
The men of noble race to soul-degrading sin.
- 955 Though stores for charity should fail within, the ancient race
Will never lose its old ancestral grace.
- 956 Whose minds are set to live as fits their sire's unspotted fame,
Stooping to low deceit, commit no deeds that gender shame.
- 957 The faults of men of noble race are seen by every eye,
As spots on her bright orb that walks sublime the evening sky.
- 958 If lack of love appear in those who bear some goodly name,
'Twill make men doubt the ancestry they claim.
- 959 Of soil the plants that spring thereout will show the worth;
The words they speak declare the men of noble birth.
- 960 Who seek for good the grace of virtuous shame must know;
Who seek for noble name to all must reverence show.

97. மானம்

- 961 இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்,
குன்ற வருப விடல்.
- 962 சீரினும், சீர்-அல்ல-செய்யாரே; சீரொடு
பேராண்மை வேண்டிபவர்.
- 963 பெருக்கத்து வேண்டும், பணிதல்; சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும், உயர்வு.
- 964 தலையின் இழிந்த மயிர்-அனையர்; மாந்தர்
நிலையின் இழிந்தக்கடை.
- 965 குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர்; குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின்.
- 966 புகழ்-இன்றால்; புத்தேள்-நாட்டு-உய்யாதால்; என்-மற்று,
இகழ்வார்பின் சென்று நிலை?
- 967 ஒட்டார்-பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின், அந்-நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று.
- 968 மருந்தோ, மற்று ஊன்-ஓம்பும்-வாழ்க்கை; பெருந்தகைமை
பீடு-அழிய-வந்த-இடத்து?
- 969 மயிர்-நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்
உயிர்-நீப்பர், மானம் வரின்.
- 970 இளி-வரின், வாழாத மானம் உடையார்;
ஒளி-தொழுது-ஏத்தும், உலகு.

97. Honour

- 961 Though linked to splendours man no otherwise may gain,
 Reject each act that may thine honour's clearness stain.
- 962 Who seeks with glory to combine honour's untarnished fame,
 Do no inglorious deeds, though men accord them glory's name.
- 963 Bow down thy soul, with increase blest, in happy hour,
 Lift up thy heart, when stript of all by fortune's power.
- 964 Like hairs from off the head that fall to earth,
 When fall'n from high estate are men of noble birth.
- 965 If meanness, slight as 'abrus' grain, by men be wrought,
 Though like a hill their high estate, they sink to nought.
- 966 It yields no praise, nor to the land of Gods throws wide the gate;
 Why follow men who scron, and at their bidding wait?
- 967 Better 'twere said, 'He perished!' than to gain
 The means to live, following in foeman's train.
- 968 When high estate has lost its pride of honour meet,
 Is life, that nurses this poor flesh, as nectar sweet?
- 969 Like the wild ox that, of its tuft bereft, will pine away,
 Are those who, of their honour shorn, will quit the light of day.
- 970 Who , when dishonour comes, refuse to live, their honoured memory
 Will live in worship and applause of all the world for aye!

98. பெருமை

- 971 ஒளி, ஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை; இளி-ஒருவற்கு, 'அஃது-இறந்து-வாழ்தும்' எனல்.
- 972 பிறப்பு-ஒக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்; சிறப்பு-ஒவ்வா, செய்-தொழில் வேற்றுமையான்.
- 973 மேல்-இருந்தும், மேல்-அல்லார் மேல்-அல்லர்; கீழ்-இருந்தும், கீழ்-அல்லார், கீழ்-அல்லவர்.
- 974 ஒருமை மகளிரே போல, பெருமையும், தன்னைத்தான் கொண்டு-ஒழுகின், உண்டு.
- 975 பெருமை-உடையவர் ஆற்றுவார்; ஆற்றின் அருமை-உடைய செயல்.
- 976 சிறியார், உணர்ச்சியுள் இல்லை; 'பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம்' என்னும் நோக்கு.
- 977 இறப்பே புரிந்த தொழிற்று ஆம் சிறப்பும்-தான் சீர்-அல்லவர் கண்-படின.
- 978 பணியுமாம், என்றும் பெருமை; சிறுமை அணியுமாம், தன்னை வியந்து.
- 979 பெருமை, பெருமிதம் இன்மை; சிறுமை, பெருமிதம் ஊர்ந்து-விடல்.
- 980 அற்றம் மறைக்கும் பெருமை; சிறுமை-தான் குற்றமே கூறி-விடும்.

98. Greatness

- 971 The light of life is mental energy; disgrace is his
Who say's 'I ill lead a happy life deviod of this.'
- 972 All men that live are one in circumstances of birth,
Diversities of works give each his special worth.
- 973 The men of lofty line, whose souls are mean, are never great;
The men of lowly birth, when high of soul, are not of low estate.
- 974 Like single-hearted women, greatness too,
Exists while to itself is true.
- 975 The man endowed with greatness true,
Rare deeds in perfect wise will do.
- 976 'As votaries of the truly great we will ourselves enroll,'
Is thought that enters not the mind of men of little soul.
- 977 Whene'er distinction lights on some unworthy head,
Then deeds of haughty insolence are bred.
- 978 Greatness humbly bends, but littleness always
Spreads out its plumes, and loads itself with praise.
- 979 Greatness is absence of conceit; meanness, we deem,
Riding on car of vanity supreme.
- 980 Greatness will hide a neighbour's shame;
Meanness his faults to all the world proclaim.

99. சான்றாண்மை

- 981 கடன்-என்ப, நல்லவை எல்லாம்; கடன்-அறிந்து, சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு.
- 982 குண-நலம், சான்றோர் நலனே; பிற-நலம் எந்-நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று.
- 983 அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம், வாய்மையொடு ஐந்து; சால்பு ஊன்றிய தூண்.
- 984 கொல்லா நலத்தது, நோன்மை; பிறர்-தீமை சொல்லா நலத்தது, சால்பு.
- 985 ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்; அது-சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை.
- 986 'சால்பிற்குக் கட்டளை யாது?' எனின்; தோல்வி துலை அல்லார்-கண்ணும் கொளல்.
- 987 இன்னா-செய்தார்க்கும் இனியவே-செய்யாக்கால், என்ன பயத்ததோ, சால்பு?
- 988 இன்மை ஒருவற்கு இளிவு-அன்று; சால்பு-என்னும் தின்மை உண்டாகப்பெறின்.
- 989 ஊழி பெயரினும், தாம்-பெயரார்; சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்.
- 990 சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின்; இரு-நிலம்-தான் தாங்காது மன்னோ, பொறை!

99. Perfect Excellence

- 981 All goodly things are duties to the men, they say,
Who set themselves to walk in virtue's perfect way.
- 982 The good of inward excellence they claim,
The perfect men; all other good is only good in name.
- 983 Love, modesty, beneficence, benignant grace,
With truth, are pillars five of perfect virtue's resting place.
- 984 The type of 'penitence' is virtuous good that nothing slays.
To speak no ill of other men is perfect virtue's praise.
- 985 Submission is the might of men of mighty acts; the sage
With that same weapon stills his foeman's rage.
- 986 What is perfection's test? the equal mind,
To bear repulse from ever meaner men resigned.
- 987 What fruit doth your perfection yield you say!
Unless to men who work you ill good repay?
- 988 To soul with Perfect virtue's strength endued,
Brings no disgrace the lack of every earthly good.
- 989 Call them of perfect virtue's sea the shore,
Who, though the fates should fail, fail not for evermore.
- 990 The mighty earth its burthen to sustain must cease,
If perfect virtue of the perfect men decrease.

100. பண்பு உடைமை

- 991 எண்-பதத்தால், எய்தல் எளிது-என்ப; யார்மாட்டும், பண்பு-உடைமை என்னும் வழக்கு.
- 992 அன்பு-உடைமை, ஆன்ற குடிப்-பிறத்தல்; இவ்-இரண்டும் பண்பு-உடைமை என்னும் வழக்கு.
- 993 உறுப்பு-ஒத்தல் மக்கள்-ஒப்பு அன்றால்; வெறுத்தக்க பண்பு-ஒத்தல், ஒப்பது-ஆம் ஒப்பு.
- 994 நயனொடு நன்றி-புரிந்த பயன்-உடையார் பண்பு பாராட்டும், உலகு.
- 995 நகையுள்ளும் இன்னாது, இகழ்ச்சி; பகையுள்ளும் பண்பு-உள, பாடு-அறிவார் மாட்டு.
- 996 பண்பு-உடையார்ப் பட்டு, உண்டு-உலகம்; அது-இன்றேல், மண்-புக்கு மாய்வது-மன்.
- 997 அரம்-போலும் கூர்மையரேனும், மரம்-போல்வர்; மக்கள்-பண்பு-இல்லாதவர்.
- 998 நண்பு-ஆற்றார்-ஆகி, நயம்-இல செய்வார்க்கும், பண்பு-ஆற்றார்-ஆதல் கடை.
- 999 நகல்-வல்லர் அல்லார்க்கு மா-இரு-ஞாலம், பகலும், பாற்-பட்டன்று, இருள்.
- 1000 பண்பு-இலான் பெற்ற பெருஞ்-செல்வம்; நன்-பால் கலம்-தீமையால் திரிந்தற்று.

100. Courtesy

- 991 Who easy access give to every man, they say,
Of kindly courtesy will learn with ease the way.
- 992 Benevolence and high-born dignity,
These two are beaten paths of courtesy.
- 993 Men are not one because their members seem alike to outward view;
Similitude of kindred quality makes likeness true.
- 994 Of men of fruitful life, who kindly benefits dispense,
The world unites to praise the 'noble excellence'
- 995 Contempt is evil though in sport. They sho man's nature know,
E'en in their warth, a courteous mind will show.
- 996 The world abides; for 'worthy' men its weight sustain.
Were it not so , 't would fall to dust again.
- 997 Though sharp their wit as file, as blocks they must remain,
Whose souls are void of 'courtesy humane'.
- 998 Though men with all unfriendly acts and worngs assail,
'Tis uttermost disgrace in 'courtesy' to fail.
- 999 To him who knows how to smile in kindly mirth,
Darkness in daytime broods o'er all the vast and mighty earth.
- 1000 Like sweet milk soured because in filthy vessel poured,
Is ample wealth in churlish man's unopened coffers stored.

101. நன்றி இல் செல்வம்

- 1001 வைத்தான், வாய்-சான்ற-பெரும்-பொருள்; அஃது-
உண்ணான்
செத்தான், செயக்கிடந்தது இல்.
- 1002 'பொருளான் ஆம், எல்லாம்' என்று, ஈயாது இவறும்
மருளான், ஆம், மாணாப்-பிறப்பு.
- 1003 ஈட்டம் இவறி, இசை-வேண்டா ஆடவர்
தோற்றம் நிலக்குப் பொறை.
- 1004 எச்சம்-என்று என்-எண்ணும்-கொல்லோ; ஒருவரால்
நச்சப் படாஅதவன்!
- 1005 கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு, அடுக்கிய-
கோடி-உண்டாயினும், இல்.
- 1006 ஏதம், பெருஞ்-செல்வம்; தான்-துவ்வான், தக்கார்க்கு-ஒன்று
ஈதல் இயல்பு-இலாதான்.
- 1007 அற்றார்க்கு-ஒன்று ஆற்றாதான்-செல்வம்; மிகு-நலம்
பெற்றாள் தமிழள் மூத்தற்று.
- 1008 நச்சப்படாதவன் செல்வம்; நடுவூருள்
நச்சு-மரம் பழுத்தற்று.
- 1009 அன்பு-ஓர்இ, தற்-செற்று, அறம்-நோக்காது, ஈட்டிய
ஒண்-பொருள் கொள்வார், பிறர்.
- 1010 சீருடைச்-செல்வர் சிறு-துனி; மாரி
வறம் கூர்ந்தனையது உடைத்து.

101. Wealth without Benefit

- 1001 Who fills his house with ample store, enjoying none.
Is dead, Nought with the useless heap is done.
- 1002 Who giving nought, opines from wealth all blessings springs,
Degraded birth that doting miser's folly brings.
- 1003 Who lust to heap up wealth, but glory hold not dear,
It burthens earth when on the stage of being they appear.
- 1004 Whom no one loves, when he shall pass away,
What doth he look to leave behind, I pray?
- 1005 Amid accumulated millions they are poor,
Who nothing give and nought enjoy of all they store.
- 1006 Their ample wealth is misery to men of churlish heart,
Who nought themseleves enjoy, and nought to worthy men inpart.
- 1007 Like woman fair in lonelihood who aged grows,
Is wealth of him on needy men who nought bestows.
- 1008 When he whom no man loves exults in great prosperity,
'Tis as when fruits in midmost of the town some poisonous tree.
- 1009 Who love abandon, self afflict, and vertu's way forsake
To heap up glittering wealth, their hoards shall others take.
- 1010 'Tis as when rain-cloud in the heaven grows dry,
When generous wealthy man endures brief poverty.

102. நாண் உடைமை

- 1011 கருமத்தான் நாணுதல், நாணு; திருநுதல்
நல்லவர் நாணு, பிற.
- 1012 ஊண், உடை, எச்சம், உயிர்க்கு-எல்லாம் வேறு-அல்ல;
நாண்-உடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
- 1013 ஊனைக்-குறித்த, உயிர்-எல்லாம்; நாண்-என்னும்
நன்மை குறித்தது, சால்பு.
- 1014 அணி-அன்றோ, நாண்-உடைமை சான்றோர்க்கு! அஃது-
இன்றேல்
பிணி-அன்றோ, பீடு-நடை!
- 1015 'பிறர்-பழியும் தம்-பழியும் நாணுவார்; நாணுக்கு
உறைபதி' என்னும், உலகு.
- 1016 நாண் வேலி-கொள்ளாது-மன்னோ, வியல்-ஞாலம்
பேணலர்; மேலாயவர்.
- 1017 நாணால் உயிரைத்-துறப்பர்; உயிர்ப்-பொருட்டால்
நாண்-துறவார்; நாண்-ஆள்பவர்.
- 1018 பிறர் நாணத்-தக்கது தான்-நாணான் ஆயின்,
அறம் நாணத்-தக்கது உடைத்து.
- 1019 குலம்-சுடும், கொள்கை பிழைப்பின்; நலம்-சுடும்,
நாண்-இன்மை நின்றக்-கடை.
- 1020 நாண் அகத்து-இல்லார் இயக்கம்; மரப்பாவை
நாணால் உயிர்-மருட்டியற்று.

102. The Possession of Shame

- 1011 To shrink abashed from evil deed is 'generous shame';
Other is that of bright-browed ones of virtuous fame.
- 1012 Food, clothing and other things alike all beings own;
By sense of shame the excellence of men is known.
- 1013 All spirits homes of flesh as habitation claim,
And perfect virtue ever dwells with shame.
- 1014 And is not shame an ornament to men of dignity?
Without it step of stately pride is piteous thing to see.
- 1015 As home of virtuous shame by all the world the men are known,
Who feel ashamed for others, guilt as for their own.
- 1016 Unless the hedge of shame inviolate remain,
For men of lofty soul the earth's vast realms no charms retain.
- 1017 The men of modest soul for shame would life an offering make,
But ne'er abandon virtuous shame for life's dear sake.
- 1018 Though know'st no shame, while all around ashamed must be;
Virtue will shrink away ashamed of thee!
- 1019 'Twill race consume if right observance fail;
'Twill every good consume if shamelessness prevail.
- 1020 'Tis as with strings a wooden puppet apes life's functions, when
Those void of shame within hold intercourse with men.

103. குடி செயல் வகை

- 1021 'கருமம் செய', ஒருவன், 'கைதூவேன்' என்னும் பெருமையின், பீடு-உடையது இல்.
- 1022 ஆள்வினையும், ஆன்ற-அறிவும்; என-இரண்டின் நீள்-வினையான், நீளும் குடி.
- 1023 'குடி செய்வல்' என்னும் ஒருவற்கு, தெய்வம் மடி-தற்று, தான் முந்துறும்.
- 1024 சூழாமல் தானே முடிவு-எய்தும்; தம்-குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு.
- 1025 குற்றம் இலனாய், குடி-செய்து வாழ்வானைச் சுற்றமாச்-சுற்றும், உலகு.
- 1026 நல்-ஆண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்-பிறந்த இல்-ஆண்மை ஆக்கிக்-கொளல்.
- 1027 அமரகத்து வன்கண்ணர் போல, தமரகத்தும் ஆற்றுவார் மேற்றே, பொறை.
- 1028 குடி-செய்வார்க்கு இல்லை, பருவம்; மடி-செய்து, மானம் கருத, கெடும்.
- 1029 இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ; குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு!
- 1030 இடுக்கண் கால்-கொன்றிட, வீழும்; அடுத்து-ஊன்றும் நல்-ஆள் இலாத குடி.

103. The Way to Sustain the Family

- 1021 Who says 'I'll do my work, nor slack my hand',
His greatness, clothed with dignity supreme, shall stand.
- 1022 The manly act and knowledge full, when these combine
In deed prolonged, then lengthens out the race's line
- 1023 'I'll make my race renowned', if man shall say,
With vest succinct the goddess leads the way.
- 1024 Who labours for his race with unremitting pain,
Without a thought, spontaneously, his end will gain.
- 1025 With blameless life who seeks to build his race's fame,
The world shall circle him, and kindred claim.
- 1026 Of virtuous manliness the world accords the praise
To him who gives his powers, the house from which he sprang to raise.
- 1027 The fearless hero bears the brunt amid the warrior throng;
Amid his kindred so the burthen rests upon the strong.
- 1028 Wait for no season, when you would your house uprear;
'Twill perish, if you wait supine, or hold your honour dear.
- 1029 Is not his body vase that various sorrows fill,
Who would his household screen from every ill?
- 1030 When trouble the foundation saps the house must fall,
If no strong hand be nigh to prop the tottering wall.

104. உழவு

- 1031 சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது, உலகம்; அதனால், உழந்தும் உழவே தலை.
- 1032 உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி; அஃது-ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து.
- 1033 உழுது, உண்டு, வாழ்வாரே வாழ்வார்; மற்று-எல்லாம் தொழுது, உண்டு, பின்-செல்பவர்.
- 1034 பல-குடை நீழலும், தம்-குடைக்-கீழ்க் காண்பார்; அலகு-உடை நீழலவர்.
- 1035 இரவார்; இரப்பார்க்கு-ஒன்று ஈ-வர்; கரவாது கை-செய்து ஊண் மாலையவர்.
- 1036 உழவினார் கைம்மடங்கின், இல்லை; 'விழைவதூஉம் விட்டேம்' என்பார்க்கு நிலை.
- 1037 தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின், பிடித்து-எருவும் வேண்டாது, சாலப் படும்.
- 1038 ஏரினும் நன்றால், எரு-இடுதல்; கட்டபின், நீரினும் நன்று, அதன் காப்பு.
- 1039 செல்லான் கிழவன் இருப்பின், நிலம்-புலந்து இல்லாளின் ஊடி-விடும்.
- 1040 'இலம்!' என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின், நிலம்-என்னும் நல்லாள் நகும்.

104. Agriculture

- 1031 Howe'er they roam, the world must follow still the plougher's team;
 Though toilsome, culture of the ground as noblest toil esteem.
- 1032 The ploughers are the linch-pin of the world; they bear
 Them up who other works perform, too weak its toils to share.
- 1033 Who ploughing eat their food, they truly live;
 The rest to others bend subservient, eating what they give.
- 1034 O'er many a land they'll see their monarch reign,
 Whose fields are shaded by the waving grain.
- 1035 They nothing ask from others, but to askers give,
 Who raise with thier own hands the food on which they live.
- 1036 For those who've left what all men love no place is found,
 When they with folded hands remain who till the ground.
- 1037 Reduce your soil to that dry state
 When ounce is quarter-ounce's weight;
- 1038 To cast manure is better than to plough;
 Weed well; to guard is more than watering now.
- 1039 When master from the field aloof hath stood;
 Then land will sulk , like wife in angry mood.
- 1040 The earth, that kindly dame, will laugh to see,
 Men seated idle pleading poverty.

105. நல்குரவு

- 1041 'இன்மையின் இன்னாதது யாது?' எனின், இன்மையின் இன்மையே இன்னாதது.
- 1042 இன்மை என ஒரு-பாவி, மறுமையும் இம்மையும் இன்றி, வரும்.
- 1043 தொல்-வரவும் தோலும் கெடுக்கும், தொகையாக; நல்குரவு என்னும் நசை.
- 1044 இற்பிறந்தார்-கண்ணேயும், இன்மை; இளி-வந்த சொல்-பிறக்கும் சோர்வு தரும்.
- 1045 நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்-துன்பங்கள் சென்று படும்.
- 1046 நற்-பொருள் நன்கு-உணர்ந்து சொல்லினும், நல்கூர்ந்தார் சொல்-பொருட் சோர்வு படும்.
- 1047 அறம் சாரா நல்குரவு, ஈன்ற-தாயானும், பிறன்-போல நோக்கப்படும்.
- 1048 இன்றும் வருவது கொல்லோ; நெருநலும் கொன்றது போலும் நிரப்பு!
- 1049 நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்; நிரப்பினுள் யாது-ஒன்றும் கண்பாடு அரிது.
- 1050 துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று.

105. Poverty

- 1041 You ask what sharper pain than poverty is known;
Nothing pains more than poverty, save poverty alone.
- 1042 Malefactor matchless! poverty destroys
This world's and the next world's joys.
- 1043 Importunate desire, which poverty men name,
Destroys both old descent and goodly fame.
- 1044 From penury will spring, 'mid even those of noble race,
Oblivion that gives birth to words that bring disgrace.
- 1045 From poverty, that grievous woe,
Attendant sarrows plenteous grow.
- 1046 Though deepest sense, well understood, the poor man's words convey,
Their sense from memory of mankind will fade away.
- 1047 From indigence devoid of virtue's grace,
The mother e'en that bare, estranged, will turn her face.
- 1048 And will it come today as yesterday,
The grief of want that eats my soul away?
- 1049 Amid the flames sleep may men's eyelids close,
In poverty the eye knows no repose.
- 1050 Unless the destitute will utterly themselves deny,
They cause their neighbour's salt and vinegar to die.

106. இரவு

- 1051 இரக்க, இரத்தக்கார்க் காணின்! கரப்பின், அவர்-பழி தம்-பழி அன்று.
- 1052 இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல்; இரந்தவை துன்பம் உறாஅ வரின்.
- 1053 கரப்பு-இலா நெஞ்சின் கடன்-அறிவார், முன்-நின்று இரப்பும் ஓர் ஏள்ர் உடைத்து.
- 1054 இரத்தலும், ஈதலே போலும்; கரத்தல் கனவினும் தேற்றாதார்-மாட்டு.
- 1055 கரப்பு-இலார் வையகத்து உண்மையான், கண்-நின்று, இரப்பவர் மேற்கொள்வது.
- 1056 கரப்பு-இடும்பை இல்லாரைக் காணின், நிரப்பு-இடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு-கெடும்.
- 1057 இகழ்ந்து, எள்ளாது ஈவாரைக்-காணின்; மகிழ்ந்து-உள்ளம் உள்ளுள் உவப்பது-உடைத்து.
- 1058 இரப்பாரை இல்லாயின், ஈர்ங்கண் மா-ஞாலம் மரப்பாவை சென்று-வந்தற்று.
- 1059 ஈவார்-கண் என்-உண்டாம், தோற்றம்; இரந்து-கோள் மேவார் இலா அக்கடை?
- 1060 இரப்பான், வெகுளாமை-வேண்டும்; நிரப்பு-இடும்பை தானேயும் சாலும் கரி.

106. Mendicancy

- 1051 When those you find from whom 'tis meet to ask, -for aid apply;
Theirs is the sin, not yours, if they the gift deny.
- 1052 Even to ask an alms may pleasure give,
If what you ask without annoyance you receive.
- 1053 The men who nought deny, but know what's due , before their face
To stand as suppliants affords especial grace.
- 1054 Like giving alms, may even asking pleasant seem,
From men who of denial never even dream.
- 1055 Because on earth the men exist, who never say them nay,
Men bear to stand before their eyes for help to pray.
- 1056 If those you find from evil of 'denial' free,
At once all plague of poverty will flee.
- 1057 If men are found who give and no harsh words of scorn employ,
The minds of askers, through and through, will thrill with joy.
- 1058 If askers cease, the mighty earth, where cooling fountains flow,
Will be a stage where wooden puppets come and go.
- 1059 What glory will there be to men of generous soul.
When none are found to love the askers' role?
- 1060 Askers refused from wrath must stand aloof;
The plague of poverty itself is ample proof.

107. இரவு அச்சம்

- 1061 கரவாது, உவந்து-ஈயும் கண்-அன்னார் கண்ணும்
இரவாமை கோடி உறும்.
- 1062 இரந்தும் உயிர்-வாழ்தல் வேண்டின், பரந்து
கெடுக, உலகு-இயற்றியான்!
- 1063 'இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம்' என்னும்
வன்மையின் வன்பாட்டது இல்.
- 1064 இடம்-எல்லாம் கொள்ளாத்-தகைத்தே; இடம்-இல்லாக்-
காலும், இரவு-ஒல்லாச் சால்பு.
- 1065 தெள்-நீர் அடு-பற்கை-ஆயினும், தாள்-தந்தது
உண்ணலின் ஊங்கு-இனியது இல்.
- 1066 'ஆவிற்கு நீர்' என்று இரப்பினும், நாவிற்கு
இரவின் இளிவந்தது இல்.
- 1067 இரப்பன், இரப்பாரை எல்லாம்; 'இரப்பின்,
கரப்பார் இரவன்மின்' என்று.
- 1068 இரவு-என்னும் ஏமாப்பு-இல் தோணி, கரவு-என்னும்
பார்-தாக்க, பக்கு விடும்.
- 1069 இரவு-உள்ள, உள்ளம் உருகும்; கரவு-உள்ள,
உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும்.
- 1070 கரப்பவர்க்கு யாங்கு-ஒளிக்கும் கொல்லோ? இரப்பவர்
சொல்லாடப் போஓம் உயிர்!

107. The Dread of Mendicancy

- 1061 Ten million-fold 'tis greater gain, asking no alms to live,
Even from those, like eyes in worth, who nought concealing gladly give.
- 1062 If he that shaped the world desires that men should begging go,
Through life's long course. let him a wanderer be and perish so.
- 1063 Nothing is harder than the hardness that will say,
The plague of penury by asking alms we'll drive away.
- 1064 Who ne'er consent to beg in utmost need, their worth
Has excellence of greatness that transcends the earth.
- 1065 Nothing is sweeter than to taste the toil-won cheer,
Though mess of pottage as tasteless as the water clear.
- 1066 E'en if a draught of water for a cow you ask,
Nought's so distasteful to the tongue as beggar's task.
- 1067 One thing I beg of beggars all ,If beg ye may,
Of those who hide their wealth , beg not , I pray.
- 1068 The fragile bark of beggary
Wrecked on denial's rock will lie.
- 1069 The heart will melt away at thought of beggary;
With thought of stern repulse 'twill perish utterly.
- 1070 E'en as he asks, the shamefaced asker dies;
Where shall his spirit hide who help denies?

108. கயமை

- 1071 மக்களே போல்வர், கயவர்; அவர்-அன்ன
ஒப்பாரி யாம்-கண்டது இல்.
- 1072 நன்று-அறிவாரின் கயவர் திரு-உடையர்;
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்!
- 1073 தேவர் அனையர், கயவர்; அவரும்-தாம்
மேவன செய்து, ஒழுகலான்!
- 1074 அகப்-பட்டி ஆவாரைக்-காணின், அவரின்
மிகப்-பட்டுச் செம்மாக்கும், கீழ்.
- 1075 அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்; எச்சம்
அவா-உண்டேல், உண்டாம் சிறிது.
- 1076 அறை-பறை அன்னர் கயவர்; தாம்-கேட்ட
மறை-பிறர்க்கு உய்த்து-உரைக்கலான்.
- 1077 ஈர்ங்-கை-விதிரார் கயவர்; கொடிறு-உடைக்கும்
கூன்-கையர் அல்லாதவர்க்கு.
- 1078 சொல்ல, பயன்படுவர் சான்றோர்; கரும்பு-போல்
கொல்ல, பயன்படும் கீழ்.
- 1079 உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின், பிறர்-மேல்
வடுக்-காண வற்று-ஆகும், கீழ்.
- 1080 எற்றிற்கு உரியர் கயவர்; ஒன்று உற்றக்கால்,
விறற்றற்கு உரியர் விரைந்து.

108. Vileness

- 1071 The base resemble men in outward form, I ween;
But counterpart exact to them i've never seen.
- 1072 Than those of greatful heart the base must luckier be,
Their minds from every anxious thought are free!
- 1073 The base are as the gods; they too
Do ever what they list to do!
- 1074 When base men those behold of conduct vile,
They straight surpass them and exulting smile,
- 1075 Fear is the base man's virtue; if that fail,
Intense desire some little may avail.
- 1076 The base are like the beaten drum; for when they hear,
The sound the secret out in every neighbour's ear.
- 1077 From off their moistened hands no clinging grain they shake,
Unless to those with clenched fist their jaws who break.
- 1078 The good to those will profit yield fair words who use;
The base, like sugar-cane, will profit those who bruise.
- 1079 If neighbours clothed and fed he see, the base
Is mighty man some hidden fault to trace?
- 1080 For what is base man fit, if griefs assail?
Himself to offer, there and then, for sale!